

ΤΡΟΠΟΠΟΙΟΥΜΕΝΕΣ - ΚΑΤΑΡΤΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

1. Τα άρθρα 1 έως και 108 του ν.2362/1995, τα οποία έχουν ως εξής:

«Άρθρο 1

Γενικές Αρχές

Η διαχείριση των δημόσιων οικονομικών στο πλαίσιο της Γενικής Κυβέρνησης διέπεται από τις ακόλουθες γενικές αρχές δημοσιονομικής διαχείρισης:

(α) Αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης.

Σύμφωνα με την αρχή της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης, η διαχείριση της περιουσίας και των υποχρεώσεων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, περιλαμβανομένων των φυσικών πόρων και των δημοσιονομικών κινδύνων της χώρας, πρέπει να διενεργείται με σωφροσύνη και με γνώμονα την εξασφάλιση της δημοσιονομικής βιωσιμότητας.

Ειδικότερα, η αρχή αυτή εξειδικεύεται:

(αα) στην αρχή της οικονομικότητας, σύμφωνα με την οποία τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την υλοποίηση των κυβερνητικών πολιτικών πρέπει να διατίθενται έγκαιρα, στην ενδεδειγμένη ποιότητα και ποσότητα και στην καλύτερη τιμή με την χρήση των αναγκαίων μόνο διοικητικών πόρων,

(ββ) στην αρχή της αποδοτικότητας, σύμφωνα με την οποία οφείλεται η τήρηση της βέλτιστης δυνατής σχέσης μεταξύ των χρησιμοποιούμενων μέσων και των επιτυγχανόμενων αποτελεσμάτων και

(γγ) στην αρχή της αποτελεσματικότητας, σύμφωνα με την οποία ελέγχεται η επίτευξη των συγκεκριμένων αντικειμενικών στόχων και των αποτελεσμάτων που έχουν εκ των προτέρων οριστεί.

(β) Αρχή της υπευθυνότητας και της λογοδοσίας.

Σύμφωνα με την αρχή της υπευθυνότητας και της λογοδοσίας, η Κυβέρνηση είναι υπεύθυνη και λογοδοτεί στη Βουλή για τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών της Γενικής Κυβέρνησης. Όλοι οι λειτουργοί που συμμετέχουν στη δημόσια διαχείριση σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος, ασκούν τις αρμοδιότητές τους, όπως αυτές προσδιορίζονται στον παρόντα νόμο, με σκοπό τη διασφάλιση της σταθερότητας και της αειφορίας των οικονομικών της Γενικής Κυβέρνησης.

(γ) Αρχή της διαφάνειας.

Σύμφωνα με την αρχή της διαφάνειας όλοι οι λειτουργοί και οι φορείς που διαχειρίζονται πόρους της Γενικής Κυβέρνησης έχουν την υποχρέωση να διασφαλίζουν την έγκαιρη πληροφόρηση, οικονομικής ή άλλης φύσης, που σχετίζεται με τη διαχείριση της δημοσιονομικής πολιτικής, ώστε να καθίσταται εφικτός ο αποτελεσματικός δημόσιος έλεγχος της άσκησης δημοσιονομικής πολιτικής και της οικονομικής κατάστασης του δημοσίου εκτός και αν η δημοσιοποίηση της θα έβλαπτε ουσιαστικά την εθνική ασφάλεια, άμυνα ή τις διεθνείς σχέσεις της Ελλάδας.

(δ) Αρχή της ειλικρίνειας.

Σύμφωνα με την αρχή της ειλικρίνειας, κάθε οικονομική και δημοσιονομική πρόβλεψη που παρέχεται σε οποιαδήποτε έγγραφα ή εκθέσεις που

καταρτίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου, πρέπει να στηρίζεται, στο βαθμό που είναι ευλόγως και πρακτικώς δυνατό, σε πραγματικά στοιχεία που αποτυπώνονται σε όλες τις αποφάσεις που έχει ανακοινώσει η Κυβέρνηση, καθώς και σε όλες τις λοιπές περιστάσεις που ενδέχεται να έχουν ουσιαστικές δημοσιονομικές επιπτώσεις.

Άρθρο 1Α

Γενικές Αρχές των Δημοσιονομικών Κανόνων

1. Για τη διατήρηση και ενίσχυση της δημοσιονομικής σταθερότητας, θεσπίζονται γενικές αρχές που διέπουν τους δημοσιονομικούς κανόνες, οι οποίοι αφορούν:

- (α) τον έλεγχο της πορείας του Δημόσιου Χρέους,
- (β) το κατ' ελάχιστο αποδεκτό όριο πρωτογενούς πλεονάσματος,
- (γ) το κατ' ελάχιστο αποδεκτό όριο εσόδων ως ποσοστό του ΑΕΠ,
- (δ) τον τρόπο και τη διαδικασία αναπροσαρμογής των δαπανών, ανάλογα με την πορεία των εσόδων.

2. Οι αρχές αυτές είναι:

- (α) της κατά προτεραιότητα εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέους, προκειμένου να διατηρείται και να ενισχύεται η δημοσιονομική σταθερότητα.
- (β) της συνολικής περιεκτικότητας, σύμφωνα με την οποία οι δημοσιονομικοί κανόνες αφορούν στο σύνολο της Γενικής Κυβέρνησης,
- (γ) της μεσοπρόθεσμης διάρκειας, σύμφωνα με την οποία οι δημοσιονομικοί κανόνες λαμβάνουν υπόψη μια μεσοπρόθεσμη διάρκεια με στόχο τη ρύθμιση των επόμενων τουλάχιστον ετών,
- (δ) της διαφάνειας, με την οποία προσδιορίζονται εκ των προτέρων ποσοτικοί στόχοι για μια συγκεκριμένη περίοδο,
- (ε) της ανεξάρτητης αξιολόγησης, σύμφωνα με την οποία το Γραφείο Προϋπολογισμού της Βουλής πραγματοποιεί έλεγχο συμμόρφωσης ως προς την εφαρμογή των δημοσιονομικών κανόνων,
- (στ) της σταθερής διάρκειας, σύμφωνα με την οποία οι δημοσιονομικοί κανόνες εφαρμόζονται τουλάχιστον για πέντε έτη,
- (ζ) της ευελιξίας, σύμφωνα με την οποία οι δημοσιονομικοί κανόνες λειτουργούν ως αυτόματοι σταθεροποιητές,
- (η) της προσωρινής αναστολής των δημοσιονομικών κανόνων, σύμφωνα με την οποία κατά τη διάρκεια έκτακτων οικονομικών συνθηκών ή εθνικής κρίσης επιτρέπεται η προσωρινή αναστολή των δημοσιονομικών κανόνων και προβλέπονται διαδικασίες επαναφοράς της δημοσιονομικής πολιτικής στους στόχους της, μόλις οι συνθήκες σταθεροποιηθούν.

Άρθρο 1Β

Ορισμοί

Για τους σκοπούς του παρόντος νόμου, οι κατωτέρω όροι έχουν την ακόλουθη έννοια:

1. Δημόσιος τομέας: περιλαμβάνει την Γενική Κυβέρνηση και τις δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2 και 3, καθώς και τους

δημόσιους οργανισμούς κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ 314 Α).

2. Γενική Κυβέρνηση: περιλαμβάνει την Κεντρική Κυβέρνηση, τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης, πρώτου και δεύτερου βαθμού (ΟΤΑ) και τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης (ΟΚΑ), σύμφωνα με τα κριτήρια του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών (ΕΣΟΛ).

Αναλυτικά τα νομικά πρόσωπα που περιλαμβάνονται στην Κεντρική Κυβέρνηση, τους Ο.Τ.Α. και τους Ο.Κ.Α. προσδιορίζονται από το Μητρώο Φορέων Γενικής Κυβέρνησης που τηρείται με ευθύνη της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής.

3. Κεντρική Κυβέρνηση: περιλαμβάνει την Κεντρική Διοίκηση και τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, καθώς και τα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ελέγχονται και χρηματοδοτούνται κυρίως από την Κεντρική Διοίκηση, εκτός ΟΤΑ και ΟΚΑ.

4. Κεντρική Διοίκηση ή Δημόσιο ή Κράτος: περιλαμβάνει την Προεδρία της Δημοκρατίας, τα Υπουργεία και τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις, καθώς και τις Ανεξάρτητες Αρχές.

Για λόγους στατιστικής ταξινόμησης περιλαμβάνεται και η Βουλή των Ελλήνων, σύμφωνα με τον Κανονισμό της, ως προς τον προϋπολογισμό εξόδων και τον ισολογισμό - απολογισμό αυτής.

5. Οργανισμοί Κοινωνικής Ασφάλισης: περιλαμβάνουν τους φορείς κοινωνικής ασφάλισης και τα νοσοκομεία (που είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου).

6. Οργανισμοί Τοπικής Αυτοδιοίκησης: περιλαμβάνουν τους Δήμους και τις Περιφέρειες.

7. Κρατικός Προϋπολογισμός: είναι ο προϋπολογισμός της Κεντρικής Διοίκησης.

Άρθρο 2

Υπουργός Οικονομικών

Ο Υπουργός Οικονομικών έχει την εξουσία και την αρμοδιότητα άσκησης της γενικής διοίκησης των δημοσίων οικονομικών της Κεντρικής Διοίκησης, καθώς και του συντονισμού και της εποπτείας των οικονομικών της Γενικής Κυβέρνησης.

Ειδικότερα, ο Υπουργός Οικονομικών έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

1. Υποβάλλει κάθε Οικονομικό έτος στη Βουλή το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής και τυχόν επικαιροποίησή του.

2. Υποβάλλει κάθε Οικονομικό έτος στη Βουλή προσχέδιο και σχέδιο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, καθώς και τον Απολογισμό, Ισολογισμό και λοιπές χρηματοοικονομικές καταστάσεις.

3. Εποπτεύει την κατάρτιση και εκτέλεση των ετήσιων προϋπολογισμών και την κατάρτιση των δημοσιονομικών εκθέσεων απολογισμού των φορέων που ανήκουν στη Γενική Κυβέρνηση.

4. Συναρτά τις προτάσεις του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και των ετήσιων προϋπολογισμών για τη λοιπή Γενική Κυβέρνηση και τις υποβάλλει στη Βουλή.

5. Υποβάλλει έκθεση στη Βουλή για τις δημοσιονομικές εξελίξεις της Γενικής Κυβέρνησης, την οποία και αναρτά στο διαδίκτυο.
6. Υπογράφει για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου δανειακές συμβάσεις, περιλαμβανομένου του προσδιορισμού των εφαρμοστέων όρων και προϋποθέσεων, καταρτίζει τη στρατηγική διαχείρισης του δημόσιου χρέους, εγκρίνει προτάσεις για την έκδοση εγγυήσεων και άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων για λογαριασμό του Ελληνικού Δημοσίου, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
7. Ασκεί εποπτεία και έλεγχο στη διαχείριση των δημοσίων χρημάτων και της δημόσιας περιουσίας, καθώς και στη διαχείριση των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται ή επιχορηγούνται από τον Κρατικό Προϋπολογισμό ή την Ευρωπαϊκή Ένωση ή άλλους διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με τις διατάξεις που τα διέπουν.
8. Καθορίζει τα πρότυπα, τους κανονισμούς και τις διαδικασίες που διέπουν την οικονομική διαχείριση του δημόσιου τομέα και
9. Έχει την ευθύνη για την ορθότητα και ακρίβεια των πληροφοριών και στοιχείων όλων των εγγράφων του προϋπολογισμού και των οικονομικών και απολογιστικών εκθέσεων της Γενικής Κυβέρνησης, από κοινού με τους συναρμόδιους υπουργούς και τους επικεφαλής όλων των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

Άρθρο 3

Γενικό Λογιστήριο του Κράτους

Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, για την εφαρμογή του νόμου αυτού, έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

1. Καταρτίζει Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής για κάθε Οικονομικό έτος και τυχόν επικαιροποιήσεών του.
2. Γνωστοποιεί, κάθε έτος, με εγκύκλιο του σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης το χρονοδιάγραμμα για την κατάρτιση του προϋπολογισμού του επόμενου οικονομικού έτους.
3. Καταρτίζει το σχέδιο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, που περιλαμβάνει επιμέρους προτάσεις για τις πιστώσεις των φορέων.
4. Καταρτίζει προτάσεις για συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς.
5. Καταρτίζει τον Απολογισμό και Ισολογισμό του Κράτους, καθώς και τις λοιπές χρηματοοικονομικές καταστάσεις της Κεντρικής Διοίκησης.
6. Διαχειρίζεται τη δημόσια περιουσία, παρακολουθεί τα στοιχεία του ενεργητικού και του παθητικού της Κεντρικής Διοίκησης, συντονίζει τις χρηματικές εκροές από τον κεντρικό λογαριασμό του δημοσίου, προγραμματίζει την τήρηση των αναγκαίων χρηματικών αποθεμάτων για την πληρωμή των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού και διαχειρίζεται τα διαθέσιμα του δημοσίου.
7. Παρακολουθεί την εκτέλεση του ετήσιου προϋπολογισμού των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.

8. Συμπράττει υποχρεωτικά στην έκδοση κανονιστικών πράξεων που προκαλούν δαπάνη σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού ή Προϋπολογισμού φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.
9. Καταρτίζει μηνιαίες, τριμηνιαίες και εξαμηνιαίες εκθέσεις για την εκτέλεση των ετήσιων Προϋπολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης.
10. Αναπτύσσει και θέτει σε λειτουργία Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Δημοσιονομικής Πολιτικής Γενικής Κυβέρνησης.
11. Διαχειρίζεται το λογιστικό σύστημα της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με το εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 110 του παρόντος νόμου, προεδρικό διάταγμα.
12. Διευθύνει και διαχειρίζεται το συγκεντρωτικό σύστημα πληρωμών και τον Ενιαίο Λογαριασμό Θησαυροφυλακίου, καθώς και το συγκεντρωτικό σύστημα ταμειακής διαχείρισης του ελληνικού κράτους.
Εγκρίνει το άνοιγμα τραπεζικών λογαριασμών από φορείς του προϋπολογισμού, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις που ορίζει ο παρών νόμος.
13. Ασκει απολογιστικό έλεγχο στην οικονομική διαχείριση των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης (πρώτου και δεύτερου βαθμού), καθώς και των επιχειρήσεων και οργανισμών τους.
14. Ασκει έλεγχο στην οικονομική διαχείριση των δημόσιων επιχειρήσεων και δημόσιων οργανισμών, των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου που ανήκουν στο Δημόσιο, σε Ν.Π.Δ.Δ. ή επιχορηγούνται ή χρηματοδοτούνται με οποιονδήποτε τρόπο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του προϋπολογισμού τους ή από τον προϋπολογισμό φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, την Ευρωπαϊκή Ένωση ή άλλους διεθνείς οργανισμούς ή είναι δημόσιες επιχειρήσεις κατά την έννοια των παραγράφων 1, 2, 3, καθώς και δημόσιοι οργανισμοί κατά την έννοια της παραγράφου 6 του άρθρου 1 του ν. 3429/2005 (ΦΕΚ314 Α), χωρίς να ισχύουν οι εξαιρέσεις του άρθρου 19 του ίδιου νόμου. Ο έλεγχος αυτός πραγματοποιείται σύμφωνα με το ν. 3492/2006 (ΦΕΚ 210 Α).
15. Ασκει έλεγχο στη διαχείριση των προγραμμάτων που χρηματοδοτούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση ή άλλους διεθνείς οργανισμούς σύμφωνα με τις διατάξεις που τα διέπουν.
16. Συγκεντρώνει τις απαραίτητες πληροφορίες για την άσκηση των αρμοδιοτήτων του, από οποιονδήποτε φορέα, οργανισμό ή ίδρυμα του δημοσίου, οι οποίοι υποχρεούνται στην παροχή αυτών.
17. Εκδίδει οδηγίες και εγκυκλίους σχετικά με την διαδικασία του προϋπολογισμού και της δημόσιας οικονομικής διαχείρισης.
18. Επιμελείται της εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού και ασκει έλεγχο στη δημόσια διαχείριση.
19. Εξετάζει και αξιολογεί το συνολικό κόστος λειτουργίας μονάδων ή/και φορέων της Γενικής Κυβέρνησης σε σχέση με τη δραστηριότητα τους και το προσφερόμενο έργο. Η αρμοδιότητα αυτή ασκείται ανεξάρτητα από τυχόν συντρέχουσα σχετική αρμοδιότητα των οικείων φορέων.

Άρθρο 3Α

Αρμόδιοι Υπουργοί και επικεφαλής λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης

Κάθε αρμόδιος Υπουργός και επικεφαλής των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης έχει τις ακόλουθες δημοσιονομικές αρμοδιότητες και ευθύνες:

1. Διαχειρίζεται και εκτελεί τον προϋπολογισμό του φορέα του, σύμφωνα με τις διατάξεις και τις αρχές του παρόντος νόμου.
2. Καταρτίζει και παρουσιάζει σχέδιο του ετήσιου προϋπολογισμού του, σύμφωνα με τα ανώτατα όρια και τους στόχους που ορίζονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής και την επικαιροποίησή του.
3. Εκτελεί τον προϋπολογισμό του εντός των ορίων των πιστώσεων που τίθενται από τον ετήσιο προϋπολογισμό και των ορίων ποσοστών διάθεσης που θέτει ο Υπουργός Οικονομικών.
4. Παρακολουθεί και κατευθύνει τους φορείς που εποπτεύει για την κατάρτιση του προϋπολογισμού τους εντός των ορίων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής και την ορθή εκτέλεση τους.
5. Διαχειρίζεται τα δημόσια περιουσιακά στοιχεία και πόρους, σύμφωνα με τις αρχές και τις διατάξεις που διαλαμβάνονται στον παρόντα νόμο και τις εκδιδόμενες κατ' εξουσιοδότηση του, κανονιστικές πράξεις.
6. Εκπονεί και υποβάλλει εκθέσεις εκτέλεσης προϋπολογισμού του φορέα του και των εποπτευόμενων φορέων του, σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, τις εκδιδόμενες κατ' εξουσιοδότηση του, κανονιστικές πράξεις, καθώς και τις οδηγίες και εντός του χρονικού πλαισίου που θέτει το Υπουργείο Οικονομικών.
7. Εκπονεί και υποβάλλει χρηματοοικονομικά στοιχεία του φορέα του και των εποπτευόμενων φορέων του και εκθέσεις σύμφωνα με τον παρόντα νόμο, τις εκδιδόμενες κατ' εξουσιοδότηση του, κανονιστικές πράξεις, καθώς και τις οδηγίες και εντός του χρονικού πλαισίου που θέτει το Υπουργείο Οικονομικών.

Άρθρο 3Β

Προϊστάμενος Οικονομικών Υπηρεσιών Υπουργείων και λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης

1. Σε κάθε Υπουργείο συνιστάται Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, υπαγόμενη στον Γενικό Γραμματέα αυτού. Στη Γενική Διεύθυνση αυτή υπάγονται όλες οι υφιστάμενες οικονομικές οργανικές μονάδες του Υπουργείου και εφόσον κριθεί σκόπιμο, ιδίως λόγω του περιορισμένου αντικειμένου της και άλλες οργανικές μονάδες του υπουργείου με υποστηρικτικό ιδίως χαρακτήρα.

Για τις προϋποθέσεις, τα κριτήρια και τη διαδικασία επιλογής του προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών εφαρμόζονται οι διατάξεις του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ., που κυρώθηκε με το άρθρο πρώτο του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α'), όπως τροποποιήθηκε με τις διατάξεις του ν. 3839/2010 (ΦΕΚ 51 Α'), καθώς και οι διατάξεις των άρθρων τέταρτου και

πέμπτου του ν. 3839/2010 εφόσον από τις διατάξεις του παρόντος άρθρου δεν προβλέπεται διαφορετική ρύθμιση.

Στους λοιπούς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης οι αρμοδιότητες του παρόντος άρθρου ασκούνται από τον ανώτερο κατά περίπτωση προϊστάμενο Οικονομικών Υπηρεσιών ή τον υπεύθυνο οικονομικών του φορέα.

Δικαίωμα υποβολής αίτησης υποψηφιότητας για την πλήρωση θέσης Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών έχουν υπάλληλοι όλων των κλάδων κατηγορίας ΠΕ όλων των Υπουργείων. Ως Προϊστάμενοι της ανωτέρω Γενικής Διεύθυνσης επιλέγονται υπάλληλοι με τριετή τουλάχιστον εμπειρία σε θέματα οικονομικής διαχείρισης ή διαχειριστικού ελέγχου. Αν δεν υπάρχουν υπάλληλοι με τις προϋποθέσεις αυτές, επιλέγονται υπάλληλοι με δύο (2) τουλάχιστον έτη εμπειρίας στα ίδια θέματα. Κατά την πρώτη εφαρμογή η προκήρυξη όλων των θέσεων προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών των Υπουργείων γίνεται με κοινή απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και του Υπουργού Οικονομικών και η επιλογή των προϊσταμένων των θέσεων αυτών γίνεται με τα κριτήρια που προβλέπονται στο άρθρο πέμπτο του ν. 3839/2010.

Κατ' εξαίρεση του πρώτου εδαφίου της παρούσας παραγράφου, ειδικά στα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας και Προστασίας του Πολίτη, τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των παραγράφων 2 και 3 ασκεί στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας ο Γενικός Διευθυντής Οικονομικού Σχεδιασμού και Υποστήριξης και στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών και Επιτελικού Σχεδιασμού.

Κατ' εξαίρεση, ομοίως, των οριζομένων στην παρούσα παράγραφο, στο Υπουργείο Ναυτιλίας και Αιγαίου τα καθήκοντα και τις αρμοδιότητες των παραγράφων 2, 3 και 4 ασκεί ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου, ο οποίος δύναται να είναι Ανώτατος Αξιωματικός του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής. Με απόφαση του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου, είτε ορίζεται ο ως άνω Αξιωματικός ως Προϊστάμενος της προαναφερθείσας Γενικής Διεύθυνσης είτε προκηρύσσεται η πλήρωση της εν λόγω θέσης με τη διαδικασία που περιγράφεται στην παρούσα παράγραφο. Για καθεμία εκ των ανωτέρω περιπτώσεων, εφαρμογή έχουν οι αντίστοιχες διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας.

2. Ο Προϊστάμενος Οικονομικών Υπηρεσιών είναι υπεύθυνος για την διασφάλιση της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης του φορέα του και των εποπτευόμενων από αυτόν φορέων της Γενικής Κυβέρνησης και εποπτεύει τις διαδικασίες που αφορούν στον προϋπολογισμό και τη λογιστική αποτύπωση των δραστηριοτήτων του φορέα του, σύμφωνα με τις κατευθυντήριες οδηγίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Ειδικότερα μεριμνά για:

(α) την παροχή έγκαιρων και αξιόπιστων πληροφοριών σχετικά με τον προϋπολογισμό του οικείου φορέα προς τον επικεφαλής του τελευταίου, τον Προϊστάμενο Οικονομικών Υπηρεσιών του φορέα από τον οποίο εποπτεύεται,

τον Υπουργό Οικονομικών, τη Βουλή και την κοινή γνώμη μέσω του τύπου ή του διαδικτύου,

(β) τη διασφάλιση της πιστής τήρησης των ανωτάτων ορίων του προϋπολογισμού του φορέα του και της ανάληψης δεσμεύσεων από τον φορέα αυτό και τους εποπτευόμενους φορείς του, για τη διενέργεια δαπανών μόνον εφόσον υπάρχει αντίστοιχη πίστωση στον οικείο προϋπολογισμό,

(γ) τη διαχείριση και αξιοποίηση των πόρων του φορέα του και των εποπτευόμενων από αυτόν φορέων, σύμφωνα με τις αρχές του παρόντος νόμου,

(δ) την τήρηση των υποχρεωτικών οδηγιών, οδηγιών και εγκυκλίων που εκδίδει το Υπουργείο Οικονομικών και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και

(ε) τη διαβίβαση στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους των δημοσιονομικών στοιχείων του φορέα του, καθώς και των εποπτευόμενων από αυτόν φορέων, σύμφωνα με τις κατ' εξουσιοδότηση του παρόντος νόμου, κανονιστικές πράξεις.

3. Για την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στην παράγραφο 2, ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών (ΓΔΟΥ) του Υπουργείου έχει τα ακόλουθα ειδικά δικαιώματα και αρμοδιότητες:

α) Είναι υπεύθυνος για το συντονισμό της προετοιμασίας του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής και του ετήσιου προϋπολογισμού του Υπουργείου του και των εποπτευόμενων από το Υπουργείο φορέων, ακολουθώντας τις οδηγίες που παρέχονται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (ΓΛΚ) και για την υποβολή τους μετά από έγκριση από τον αρμόδιο Υπουργό στο ΓΛΚ. Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών λαμβάνοντας υπόψη τα προβλεπόμενα δικαιώματα και κυρώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, όπως αυτές αναριθμούνται στην παρούσα, εφόσον κρίνει ότι το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή ο ετήσιος προϋπολογισμός που υποβάλλει για το Υπουργείο του παραβιάζει τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης ή ότι τα προτεινόμενα ανώτατα όρια δαπανών δεν μπορούν να τηρηθούν κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, υποβάλλει σημείωμα προς τον Υπουργό του και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους διατυπώνοντας τις απόψεις του.

β) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών οφείλει να διασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών καταρτίζει προβλέψεις για τις μηνιαίες ταμειακές ανάγκες και παρακολουθεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων σε μηνιαία βάση. Σε περίπτωση που κρίνει ότι συντρέχει κίνδυνος μη τήρησης του προϋπολογισμού και των ανωτάτων ορίων δαπανών, ενημερώνει τον Υπουργό και τον Γενικό Γραμματέα, προτείνοντας τις απαραίτητες διορθωτικές παρεμβάσεις, περιλαμβανομένων και τυχόν ανακατανομών πιστώσεων.

γ) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών είναι υπεύθυνος να εγκρίνει όλες τις οικονομικές δεσμεύσεις και να διασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών τηρεί ορθά το μητρώο

δεσμεύσεων για το Υπουργείο και διαβιβάζει όλες τις σχετικές πληροφορίες για τις αναληφθείσες δεσμεύσεις στο Ελεγκτικό Συνέδριο και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Οφείλει επίσης να εξασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών έχει τα απαιτούμενα συστήματα ώστε να επιτρέπεται η επεξεργασία, η έγκριση και η παρακολούθηση όλων των δεσμεύσεων, μέχρι την πληρωμή των σχετικών υποχρεώσεων.

δ) Όλες οι υπηρεσίες του Υπουργείου ή των εποπτευόμενων φορέων οφείλουν να παρέχουν έγκαιρα στον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών όλες τις πληροφορίες και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του.

ε) Όλες οι πολιτικές, τα προγράμματα ή οι προτάσεις που έχουν αντίκτυπο στον προϋπολογισμό ή το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής του Υπουργείου ή των εποπτευόμενων φορέων πριν υιοθετηθούν πρέπει να υποβάλλονται στον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών για τη γνώμη του σχετικά με τη δημοσιονομική επίπτωση. Η εν λόγω γνώμη θα πρέπει να είναι στη διάθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, των Υπουργών και των Γενικών Γραμματέων του Υπουργείου, καθώς και των Προϊσταμένων Οικονομικών Υπηρεσιών των φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο.

στ) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών οφείλει να εφαρμόζει τις κατευθυντήριες γραμμές οικονομικής διαχείρισης που εκδίδονται από το ΓΛΚ και μπορεί να προτείνει υποχρεωτικές κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες σχετικά με τη δημοσιονομική διαχείριση για θέματα του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων, οι οποίες στη συνέχεια εγκρίνονται από τον Γενικό Γραμματέα ή τον Υπουργό. Η αρμοδιότητα για την έγκριση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών ή οδηγιών δύναται να μεταβιβάζεται και στον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών.

4. Σε περίπτωση κατά την οποία ο Προϊστάμενος λάβει εντολή από οποιαδήποτε αρμόδια αρχή να προβεί σε ενέργεια, η οποία θα έχει ως αποτέλεσμα την ανάληψη υποχρέωσης ή εκτέλεσης δαπάνης που υπερβαίνει τα τιθέμενα όρια ή οποιαδήποτε άλλη ενέργεια σχετικά με τα οριζόμενα στις προηγούμενες παραγράφους, οφείλει αμέσως να αρνηθεί και να ενημερώσει εγγράφως την εν λόγω αρχή.

Αν η αρμόδια αρχή επιμένει στην εκτέλεση της εντολής της, οφείλει να την επαναλάβει εγγράφως με ταυτόχρονη κοινοποίηση της στον Πρόεδρο της Βουλής, στον Γενικό Επίτροπο Επικρατείας, στο Ελεγκτικό Συνέδριο και στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

Στην περίπτωση αυτή την ευθύνη ως προς τη νομιμότητα της ενέργειας φέρει πλέον ο εντολέας.

5. Η παράβαση των οριζομένων στις παραγράφους 2 και 3 του παρόντος άρθρου, από τον Προϊστάμενο των Οικονομικών Υπηρεσιών συνιστά πειθαρχικό αδίκημα σύμφωνα με το άρθρο 106 του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α) και επισύρει την πειθαρχική ποινή της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 109 του ίδιου νόμου. Οι διατάξεις του άρθρου 104 του παραπάνω νόμου, για τη δυννητική θέση σε αργία, εφαρμόζονται και στην προκειμένη

περίπτωση, ο δε αρμόδιος υπουργός ή ο επικεφαλής του φορέα αναστέλλει υποχρεωτικά την άσκηση των καθηκόντων του Προϊσταμένου, εφαρμοζόμενης κατά τα λοιπά της παραγράφου 2 του ίδιου άρθρου. Επίσης ο Προϊστάμενος ευθύνεται και για κάθε ζημία που προξένησε στον οικείο φορέα από δόλο ή βαριά αμέλεια.

6. Μέχρι την επιλογή και την τοποθέτηση Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών στα Υπουργεία, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 τα καθήκοντα και οι αρμοδιότητες των παραγράφων 2 και 3 ασκούνται από τον Γενικό Γραμματέα του οικείου Υπουργείου που ορίζεται με απόφαση του οικείου Υπουργού, πλην του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, όπου καθήκοντα Οικονομικού Υπευθύνου ασκεί ο Γενικός Διευθυντής Οικονομικού Σχεδιασμού και Υποστήριξης.

Για όσο χρονικό διάστημα εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου αυτής παράλληλα με τον Γενικό Γραμματέα που έχει οριστεί συνυπογράφουν οι Γενικοί ή Ειδικοί Γραμματείς που υπέγραψαν μέχρι τη δημοσίευση του ν. 3943/2011. Οι πράξεις που υπεγράφησαν μετά τη δημοσίευση του ν. 3943/2011 έως και την έναρξη ισχύος της παρούσας διάταξης από τους Γενικούς ή Ειδικούς Γραμματείς που ήταν αρμόδιοι πριν από τη δημοσίευση της παρ. 12γ του άρθρου 49 του ν.3943/2011, είναι νόμιμες.

7. α) Με απόφαση του Υπουργού Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, ρυθμίζονται ζητήματα, σχετικά με τις αρμοδιότητες, τη διάρθρωση, την οργάνωση και λειτουργία των Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών των Υπουργείων, καθώς και ζητήματα μεταφοράς θέσεων και προσωπικού των μονάδων που αναδιαρθρώνονται ή κατ' άλλο τρόπο εντάσσονται στη δομή των Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών στις οργανικές μονάδες των τελευταίων.

β) Με όμοια απόφαση, είναι δυνατή, σε περίπτωση διάσπασης ή συγχώνευσης Υπουργείων, η σύσταση, συγχώνευση ή κατάργηση αντίστοιχου αριθμού Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών και η ρύθμιση θεμάτων σχετικά με τις αρμοδιότητες, τη διάρθρωση, τη λειτουργία τους, ζητήματα μεταφοράς θέσεων και προσωπικού των μονάδων. Οι ως άνω αποφάσεις καλύπτουν περιπτώσεις όπου στις Γενικές Διευθύνσεις Οικονομικών Υπηρεσιών εντάσσονται και άλλες οργανικές μονάδες του υπουργείου, σύμφωνα με το εδάφιο β' της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου ή βάσει οποιασδήποτε άλλης εξουσιοδοτικής διάταξης.

γ) Σε περίπτωση συγχώνευσης Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών λόγω της συγχώνευσης Υπουργείων, στη θέση προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών επανατοποθετείται από το αρμόδιο προς τούτο όργανο ένας από τους προϊσταμένους των συγχωνευόμενων Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών, με βάση τη μοριοδότηση της τελευταίας χρονικά διενεργηθείσας κρίσης για τις επιλογές προϊσταμένων Γενικών Διευθύνσεων Οικονομικών Υπηρεσιών. Οι προϊστάμενοι που δεν επανατοποθετούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου, τοποθετούνται από το αρμόδιο προς τούτο όργανο σε κενή θέση προϊσταμένου Διεύθυνσης και, αν δεν υπάρχει, στην πρώτη θέση

προϊσταμένου Διεύθυνσης που θα κενωθεί Ως τότε θεωρούνται προϊστάμενοι Διεύθυνσης και τα καθήκοντα τους προσδιορίζονται με απόφαση του οικείου Υπουργού ανάλογα με τις υπηρεσιακές ανάγκες.

Άρθρο 4

Οικονομικό έτος

Οικονομικό έτος είναι η χρονική περίοδος που περιλαμβάνει τις διοικητικές πράξεις και τα γεγονότα, τα οποία σχετίζονται με τη διαχείριση του δημόσιου χρήματος και την κίνηση της περιουσίας του Κράτους.

Το Οικονομικό έτος αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου ημερολογιακού έτους.

Μέχρι την ολοκλήρωση των διαδικασιών της οικονομικής και νομισματικής ενοποίησης, στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, δύναται με απόφαση του Υπουργού των οικονομικών, η οποία εκδίδεται εντός του β' τετραμήνου του έτους, να παρατείνεται η εκτέλεση του Γενικού Κρατικού Προϋπολογισμού του ίδιου οικονομικού έτους: α) ένα μήνα, για την είσπραξη των μέχρι τη λήξη του οικονομικού έτους βεβαιωθέντων εσόδων και β) δύο μήνες για την πληρωμή εξόδων, οι σχετικές υποχρεώσεις των οποίων έχουν αναληφθεί μέχρι τη λήξη του οικονομικού έτους. Ειδικά για το Γενικό Κρατικό Προϋπολογισμό του οικονομικού έτους 1996 η ανωτέρω απόφαση παράτασης της εκτέλεσής του μπορεί να εκδοθεί μέχρι τη λήξη του έτους.

Άρθρο 5

Γενικές αρχές που διέπουν την Κατάρτιση του Προϋπολογισμού

Οι ετήσιοι προϋπολογισμοί των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης διέπονται από τις ακόλουθες αρχές:

1. Αρχή της ετήσιας διάρκειας.

Σύμφωνα με την αρχή της ετήσιας διάρκειας, οι δημοσιονομικές πράξεις του προϋπολογισμού αναφέρονται σε ένα Οικονομικό έτος που αρχίζει την 1η Ιανουαρίου και λήγει την 31η Δεκεμβρίου του ίδιου ημερολογιακού έτους.

2. Αρχές της ενότητας και της καθολικότητας.

(α) Σύμφωνα με την αρχή της ενότητας όλα τα δημόσια έσοδα και τα έξοδα εγγράφονται σε έναν ενιαίο προϋπολογισμό.

(β) Σύμφωνα με την αρχή της καθολικότητας, όλα τα δημόσια έσοδα και έξοδα εμφανίζονται στον προϋπολογισμό. Στον προϋπολογισμό περιλαμβάνονται και τα αποθεματικά, καθώς και οι Εγγυήσεις του δημοσίου και των οιονεί χρηματοοικονομικών δραστηριοτήτων. Η εφαρμογή της αρχής κατά την κατάρτιση και έγκριση του προϋπολογισμού, συνεπάγεται την τήρηση δύο κανόνων: (αα) του μη ειδικού προορισμού των εσόδων και (ββ) του μη συμψηφισμού εσόδων - εξόδων.

Οι εξαιρέσεις από τον τελευταίο κανόνα επιτρέπονται μετά από απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, υπό την προϋπόθεση ότι θεμελιώνονται σε λόγους αυστηρά λογιστικής τακτοποίησης κατά τα ευρωπαϊκά και διεθνή πρότυπα.

(γ) Κατά τις αρχές αυτές κανένα έσοδο και καμία δαπάνη δεν μπορεί να πραγματοποιηθεί εάν δεν αντιστοιχεί σε Κωδικό Αριθμό Εσόδων / Εξόδων

(ΚΑΕ) του προϋπολογισμού (αρχή ενότητας) καμία δαπάνη δεν μπορεί να αποτελέσει το αντικείμενο ανάληψης ή εντολής πέραν των εγκεκριμένων πιστώσεων (αρχή καθολικότητας).

3. Αρχή της ειδικεύσεως του προϋπολογισμού και της ειδικότητας των πιστώσεων.

(α) Σύμφωνα με την αρχή της ειδικεύσεως του προϋπολογισμού τα δημόσια έσοδα και έξοδα του προϋπολογισμού προσδιορίζονται με ορισμένη εκ των προτέρων αναλυτική κωδική κατάταξη, που ορίζεται με σχετική απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και η οποία επικαιροποιείται ανά τακτά χρονικά διαστήματα.

(β) Σύμφωνα με την αρχή της ειδικότητας των πιστώσεων απαγορεύεται η χρήση πίστωσης για την ικανοποίηση διαφορετικής ανάγκης από αυτή που αναγράφεται στον προϋπολογισμό.

4. Αρχή της ειλικρίνειας και της ακριβείας του προϋπολογισμού.

Σύμφωνα με την αρχή της ειλικρίνειας και της ακριβείας του προϋπολογισμού κάθε πρόβλεψη εσόδων και εξόδων που περιέχεται στον προϋπολογισμό πρέπει να είναι ειλικρινής και ακριβής στο μέτρο του εφικτού και να μην υπερεκτιμά ή υποτιμά τα πραγματικά στοιχεία στα οποία βασίζονται οι προβλέψεις, καθώς και να είναι σύμφωνη με τις λοιπές εκτιμήσεις της Κυβέρνησης.

Άρθρο 6

Εγγραφα τεκμηρίωσης του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και των συναρτώμενων προϋπολογισμών της Γενικής Κυβέρνησης

Η τεκμηρίωση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και των συναρτώμενων προϋπολογισμών της Γενικής Κυβέρνησης, περιλαμβάνει τα εξής:

1. Ετήσιος Κρατικός Προϋπολογισμός. Είναι ο νόμος στον οποίο προσδιορίζονται τα δημόσια έσοδα και καθορίζονται τα όρια των εξόδων του Κράτους, καθώς και οι πηγές χρηματοδότησης ενός εκάστου οικονομικού έτους.

2. Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή το επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής που ψηφίζεται από τη Βουλή, περιλαμβάνει τις μεσοπρόθεσμες δημοσιονομικές επιδιώξεις και στόχους για τα γενικά αποτελέσματα και τις προβλέψεις για το έτος που αφορά και τα τρία επόμενα έτη, σύνοψη των κύριων μέτρων πολιτικής που εξετάζονται για τον ετήσιο προϋπολογισμό και δήλωση ως προς τις κυριότερες πηγές κινδύνων για την δημοσιονομική θέση της Γενικής Κυβέρνησης. Το περιεχόμενο του καθορίζεται στο άρθρο 6Α του παρόντος νόμου.

3. Ετήσιος Κοινωνικός Προϋπολογισμός. Ο ετήσιος Κοινωνικός Προϋπολογισμός περιέχει προβλέψεις για το αντίστοιχο Οικονομικό έτος των εσόδων, δαπανών, πλεονασμάτων / ελλειμμάτων και ισολογισμών του ενοποιημένου συστήματος κοινωνικής ασφάλισης και καθενός από τα μεγάλα ταμεία και τις ομάδες νοσοκομείων ως εξής:

- (α) Ακαθάριστα έσοδα επιμερισμένα σε ίδια έσοδα και χρηματοδοτήσεις από τον Κρατικό Προϋπολογισμό.
 - (β) Ακαθάριστες δαπάνες κατά κύρια οικονομική κατηγορία.
 - (γ) Συνολικό πλεόνασμα ή έλλειμμα.
 - (δ) Πηγές χρηματοδότησης.
 - (ε) Ισολογισμός χρηματοοικονομικού ενεργητικού και παθητικού και
 - (στ) Σύνολο δανειακών υποχρεώσεων.
4. Ενοποιημένοι Ετήσιοι Προϋπολογισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Οι ενοποιημένοι ετήσιοι προϋπολογισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης περιέχουν προβλέψεις για το αντίστοιχο Οικονομικό έτος των εσόδων, δαπανών, πλεονασμάτων / ελλειμμάτων και ισολογισμών του ενοποιημένου τομέα τοπικής αυτοδιοίκησης και για κάθε ενοποίηση, ως εξής:
- (α) Ακαθάριστα έσοδα επιμερισμένα σε ίδια έσοδα και σε άμεσες χρηματοδοτήσεις και αποδόσεις κεντρικών αυτοτελών πόρων (ΚΑΠ).
 - (β) Ακαθάριστες δαπάνες κατά κύρια οικονομική κατηγορία.
 - (γ) Συνολικό πλεόνασμα ή έλλειμμα.
 - (δ) Πηγές χρηματοδότησης.
 - (ε) Ισολογισμός χρηματοοικονομικού ενεργητικού και παθητικού και
 - (στ) Σύνολο δανειακών υποχρεώσεων.
- Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία κατάρτισης των Ενοποιημένων Ετήσιων Προϋπολογισμών της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, το ειδικότερο περιεχόμενο τους, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.
5. Ενοποιημένοι Ετήσιοι Προϋπολογισμοί των λοιπών Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης. Οι ενοποιημένοι ετήσιοι προϋπολογισμοί των λοιπών Φορέων της Γενικής Κυβέρνησης περιλαμβάνουν προβλέψεις για όλα τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου που συνιστούν μέρος της Γενικής Κυβέρνησης και δεν καλύπτονται από τον Κρατικό, τον Κοινωνικό ή τον Ενοποιημένο Ετήσιο Προϋπολογισμό Τοπικής Αυτοδιοίκησης, ως εξής:
- (α) Ακαθάριστα έξοδα και έσοδα.
 - (β) Συνολικό πλεόνασμα ή έλλειμμα.
 - (γ) Πηγές χρηματοδότησης.
 - (δ) Ισολογισμός χρηματοοικονομικού ενεργητικού και παθητικού και
 - (ε) Σύνολο δανειακών υποχρεώσεων.

Άρθρο 6Α

Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής

Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής περιέχει, τουλάχιστον:

- (α) Τους μεσοπρόθεσμους στόχους για τη Γενική Κυβέρνηση και τους επί μέρους φορείς της. Οι στόχοι αυτοί πρέπει να είναι συγκεκριμένοι, χρονικά προσδιορισμένοι, περιεκτικοί και να καταρτίζονται ακολουθώντας την ίδια λογιστική βάση με του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού.
- (β) Την περιγραφή και αξιολόγηση των μακροοικονομικών εξελίξεων και προοπτικών, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων για τα δύο

προηγούμενα έτη και των προβλέψεων για το τρέχον έτος, το έτος προϋπολογισμού και τα επόμενα τρία έτη των κύριων μακροοικονομικών δεικτών. Επίσης, στους δείκτες αυτούς συμπεριλαμβάνεται το ΑΕΠ και οι κύριες συνιστώσες του, ο δείκτης τιμών καταναλωτή, η απασχόληση και η ανεργία και το ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών.

(γ) Την περιγραφή και αξιολόγηση των δημοσιονομικών εξελίξεων και προβλέψεων, συμπεριλαμβανομένων των αποτελεσμάτων για τα προηγούμενα δύο έτη και των προβλέψεων για το τρέχον έτος, το έτος προϋπολογισμού και τα επόμενα τρία έτη, στις οποίες περιλαμβάνονται:

(αα) σύγκριση των προϋπολογισθέντων κατανομών και αποτελεσμάτων, για το τρέχον έτος και τα προηγούμενα δύο οικονομικά έτη, συμπεριλαμβανομένων των εσόδων, των εξόδων, του υπολοίπου, της χρηματοδότησης και του χρέους,

(ββ) πρόβλεψη των εσόδων, των εξόδων, του ελλείμματος και χρέους της Γενικής Κυβέρνησης χωρίς να ληφθούν υπόψη τα κύρια μέτρα πολιτικής που προγραμματίζει η Κυβέρνηση στον ετήσιο προϋπολογισμό,

(γγ) κατάσταση όλων των κύριων μέτρων πολιτικής που προγραμματίζει να εισάγει η Κυβέρνηση στον επόμενο προϋπολογισμό και εκτίμηση του μεμονωμένου και συλλογικού αντίκτυπου τους επί του ελλείμματος και χρέους της Γενικής Κυβέρνησης,

(δδ) πρόβλεψη των εσόδων, των εξόδων, του ελλείμματος και του χρέους της Γενικής Κυβέρνησης λαμβανομένων υπόψη των κύριων μέτρων πολιτικής που προγραμματίζει η κυβέρνηση στον ετήσιο προϋπολογισμό.

(δ) Την κατάσταση όλων των υποκείμενων κύριων παραδοχών των οικονομικών και δημοσιονομικών προβλέψεων, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται:

(αα) ελαστικότητες και ποσοστά συμμόρφωσης για τις κύριες πηγές των εσόδων της Γενικής Κυβέρνησης,

(ββ) παραδοχές για τον αριθμό των εργαζόμενων στο Δημόσιο, όσων δικαιούνται παροχών και όσων λαμβάνουν σύνταξη και την τιμαριθμοποίηση των μισθών, συντάξεων, παροχών, αγορών αγαθών και υπηρεσιών και εξόδων επενδύσεων,

(γγ) επιτόκια για τις υφιστάμενες και τις νέες υποχρεώσεις της κυβέρνησης.

(ε) Την κατάσταση των κύριων πηγών κινδύνου για τις δημοσιονομικές προβλέψεις και του εκτιμώμενου αντίκτυπου των παρακάτω:

(αα) της ανάλυσης της ευαισθησίας των δημοσιονομικών στόχων της Κυβέρνησης και άλλων συνόλων στις μεταβολές των κύριων οικονομικών παραδοχών των προβλέψεων και

(ββ) της εκτίμησης του δημοσιονομικού αντίκτυπου των κύριων πηγών δημοσιονομικού κινδύνου συμπεριλαμβανομένων των εγγυήσεων του Δημοσίου και άλλων ενδεχόμενων υποχρεώσεων.

(στ) Το στόχο για το χρηματικό υπόλοιπο της Γενικής Κυβέρνησης με κωδικοποίηση σε ειδικές κατηγορίες στόχων χρηματικού υπολοίπου για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, τον Κοινωνικό Προϋπολογισμό και τον ενοποιημένο προϋπολογισμό των τοπικών αυτοδιοικήσεων για το έτος προϋπολογισμού και τα επόμενα τρία έτη.

- (ζ) Το συνολικό ανώτατο όριο δαπανών για τον Κρατικό Προϋπολογισμό που παρατίθεται στο άρθρο 6Ε του παρόντος νόμου, που καλύπτει το Οικονομικό έτος του προϋπολογισμού και τα τρία επόμενα οικονομικά έτη.
- (η) Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δαπανών για τον Κρατικό Προϋπολογισμό που περιέχει:
- (αα) εκτιμήσεις τακτικών δαπανών και δαπανών για επενδύσεις για κάθε Υπουργείο, για το έτος προϋπολογισμού και τα τρία επόμενα έτη που συνάδουν με το συνολικό ανώτατο όριο δαπανών,
 - (ββ) εκτιμήσεις του ύψους των μεταβιβάσεων από τον Κρατικό Προϋπολογισμό στην τοπική αυτοδιοίκηση, τους οργανισμούς κοινωνικής ασφάλισης και τα νοσοκομεία (και σε άλλο φορέα κατά περίπτωση) για το έτος προϋπολογισμού και τα τρία επόμενα έτη,
 - (γγ) περιθώριο προγραμματισμού για την κάλυψη του κόστους μελλοντικών πολιτικών και σφαλμάτων στις προβλέψεις δαπανών για τα τρία έτη μετά το Οικονομικό έτος, ύψους όχι μικρότερου του 1 και όχι μεγαλύτερου του 2 τοις εκατό των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού ενός δεδομένου οικονομικού έτους.
 - (θ) Τις εκτιμήσεις ακαθάριστων εξόδων, εσόδων, και ελλείμματος ή πλεονάσματος του Κοινωνικού Προϋπολογισμού του έτους του προϋπολογισμού και των τριών επόμενων ετών, ταξινομημένες επί τη βάση του σχεδίου του κύριου ασφαλιστικού φορέα και της ομαδοποίησης των νοσοκομείων που είναι συμβατές με το στόχο που αναφέρεται στην περίπτωση (γ).
 - (ι) Τις εκτιμήσεις ακαθάριστων εξόδων, εσόδων, και ελλείμματος ή πλεονάσματος των ενοποιημένων προϋπολογισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης για το έτος προϋπολογισμού και τα επόμενα τρία έτη που είναι συμβατές με το στόχο που αναφέρεται στην περίπτωση (γ).
 - (κ) Τη Διαβεβαίωση ότι η λογιστική απεικόνιση των δημοσιονομικών δεικτών, στόχων και προβλέψεων μαζί με την εναρμόνιση των κύριων δημοσιονομικών συνόλων της Γενικής Κυβέρνησης, βασίζονται σε έννοιες και ταξινομήσεις του Ευρωπαϊκού Συστήματος Λογαριασμών του 1995(ESA95).
 - (λ) Τη Δήλωση συμμόρφωσης των προβλέψεων και στόχων του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής με τις αρχές και διαδικασίες που παρατίθενται σε αυτόν τον νόμο.

Άρθρο 6Β

Ψήφιση Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής

1. Το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής συντάσσεται με την καθοδήγηση και εποπτεία του Υπουργού Οικονομικών και υποβάλλεται στο Υπουργικό Συμβούλιο για έγκριση το αργότερο μέχρι 15 Απριλίου. Μετά την έγκριση του από το Υπουργικό Συμβούλιο, ο Υπουργός Οικονομικών το καταθέτει στη Βουλή για ψήφιση το αργότερο μέχρι 15 Μαΐου.
2. Η Βουλή επισκοπεί, συζητεί και ψηφίζει το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Ειδικότερα, αξιολογεί αν η κατάρτιση του έγινε σύμφωνα με τις δημοσιονομικές αρχές και ρυθμίσεις που ορίζονται από τον παρόντα νόμο και εγκρίνει τους μεσοπρόθεσμους στόχους για τα

ελλείμματα της Γενικής Κυβέρνησης, του Κρατικού Προϋπολογισμού, του Κοινωνικού Προϋπολογισμού και των ενοποιημένων προϋπολογισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και το συνολικό και τα ανά φορέα της Κεντρικής Διοίκησης ανώτατα όρια για το έτος που αφορά ο Κρατικός Προϋπολογισμός.

Άρθρο 6Γ

Επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής

1. Ο Υπουργός Οικονομικών εντός του Σεπτεμβρίου κάθε έτους, εφόσον από την ψήφιση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής έχουν μεταβληθεί ουσιώδη στοιχεία των εκτιμήσεων και προβλέψεων αυτού, τα οποία επιδρούν στην κατάρτιση του προς κατάθεση προϋπολογισμού, υποβάλλει στη Βουλή προς ψήφιση επικαιροποιημένο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής κατά τη διαδικασία του προηγούμενου άρθρου. Η ψήφιση από τη Βουλή πρέπει να έχει ολοκληρωθεί εντός δέκα (10) ημερών από την κατάθεση του.

2. Η Επικαιροποίηση του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής περιέχει, τουλάχιστον την επικαιροποίηση των εκτιμήσεων και προβλέψεων που περιέχονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής κάθε οικονομικού έτους, στις οποίες γίνεται αναφορά στο άρθρο 6Α του παρόντος νόμου.

Άρθρο 6Δ

Συμμόρφωση των ετήσιων προϋπολογισμών με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής

1. Ο ετήσιος Κρατικός Προϋπολογισμός, ο Κοινωνικός Προϋπολογισμός, ο ενοποιημένος ετήσιος προϋπολογισμός τοπικής αυτοδιοίκησης, οι προσαρτημένοι στον Κρατικό Προϋπολογισμό, προϋπολογισμοί άλλων φορέων και κάθε άλλος ετήσιος προϋπολογισμός που αποτελεί μέρος του ετήσιου προϋπολογισμού της Γενικής Κυβέρνησης με τα προσαρτήματά του, καταρτίζεται, εγκρίνεται και εκτελείται σε απόλυτη συμμόρφωση προς τους δημοσιονομικούς στόχους και τις προβλέψεις που αναφέρονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής και στις ενδεχόμενες επικαιροποιήσεις του, σύμφωνα και με τις οδηγίες και εγκυκλίους του Υπουργού Οικονομικών.

2. Στην έννοια της παραπάνω συμμόρφωσης περιλαμβάνεται και η υποχρέωση κάθε φορέα της Γενικής Κυβέρνησης να μην λαμβάνει ή υιοθετεί απόφαση ή ενέργεια που παραβιάζει αρχές και διαδικασίες που τίθενται με τον παρόντα νόμο αλλά και τις δημοσιονομικές επιδιώξεις, τα ανώτατα όρια και τους στόχους, που ορίζονται στο εφαρμοστέο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Η παραβίαση της υποχρέωσης αυτής συνεπάγεται για τους φορείς της Κεντρικής Διοίκησης ισόποση μείωση των επί μέρους ανωτάτων ορίων δαπανών τους του επόμενου προϋπολογισμού. Σε περίπτωση παραβίασης της παραπάνω υποχρέωσης από τους λοιπούς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ο Υπουργός Οικονομικών αξιολογεί την αναγκαιότητα της παραβίασης αυτής και εφόσον διαπιστώσει ότι οι εν λόγω

φορείς μπορούσαν να ενεργήσουν διαφορετικά τηρώντας τις υποχρεώσεις τους, προβαίνει σε ισόποση μείωση των επιχορηγήσεων ή μεταφορών πιστώσεων προς αυτούς από τον επόμενο Κρατικό Προϋπολογισμό.

Άρθρο 6Ε

Κατάρτιση και περιεχόμενο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Η κατάρτιση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού γίνεται με τη μέθοδο του καθορισμού εκ των προτέρων ανώτατων δεσμευτικών ορίων δαπανών ανά φορέα της Κεντρικής Διοίκησης, εντός των οποίων και μόνο κατανέμονται οι δαπάνες των επί μέρους υποκείμενων φορέων.
2. Στον ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό περιλαμβάνονται τουλάχιστον:
 - (α) οι προβλέψεις εσόδων και εξόδων για το Οικονομικό έτος,
 - (β) τα συνολικά ανώτατα όρια δαπανών για τον ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό, όπως αυτά ορίζονται στο Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής και καλύπτουν τουλάχιστον τα δύο τρίτα (2/3) των δαπανών του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού. Από το όριο αυτό εξαιρούνται οι δαπάνες εξυπηρέτησης του δημόσιου χρέους (χρεολύσια και τόκοι),
 - (γ) τα ετήσια ανώτατα όρια δαπανών ανά φορέα Κεντρικής Διοίκησης και ανά μείζονα κατηγορία δαπανών,
 - (δ) το ύψος αποθεματικού,
 - (ε) η χρήση ενδεχόμενου πλεονάσματος,
 - (στ) το μέγιστο ύψος δανεισμού για το οποίο η Βουλή θα εξουσιοδοτήσει τον Υπουργό Οικονομικών να αναλάβει εκ μέρους του Δημοσίου,
 - (ζ) η μεταφορά πόρων οποιουδήποτε είδους, όπως επιδοτήσεις και χρηματοδότηση προγραμμάτων της τοπικής αυτοδιοίκησης, αυτόνομων φορέων και ειδικών ταμείων, νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου περιλαμβανομένων κρατικών και δημοτικών επιχειρήσεων, καθώς και μη κυβερνητικών φορέων, ιδρυμάτων ή ιδιωτών,
 - (η) οι Εγγυήσεις του Δημοσίου που πρόκειται να δοθούν κατά τη διάρκεια του έτους,
 - (θ) κατάσταση του ανεξόφλητου χρέους, εγγυήσεων και των δανειακών πράξεων της Γενικής Κυβέρνησης,
 - (ι) το μέγιστο ύψος δανεισμού που ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να εγκρίνει για τους λοιπούς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, περιλαμβανομένης της τοπικής αυτοδιοίκησης και των κρατικών επιχειρήσεων, κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους.
3. Όλες οι δημόσιες οικονομικές συναλλαγές της Γενικής Κυβέρνησης, τόσο ως προς τα έσοδα όσο και ως προς τις δαπάνες, διαρθρώνονται και ταξινομούνται στην ίδια κατηγορία τόσο για τον προϋπολογισμό όσο και για τη λογιστική απεικόνιση. Οι ταξινομήσεις αυτές σχεδιάζονται σύμφωνα με τα διεθνή πρότυπα και διαρθρώνονται κατά τρόπο ώστε να διασφαλίζεται η περιεκτική παρουσίαση στον ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό όλων των εσόδων και δαπανών και όλων των πιστώσεων που εγκρίνονται από την Βουλή.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται: (α) η διαδικασία και το χρονοδιάγραμμα κατάρτισης του Κρατικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, πλην των ενοποιημένων ετήσιων προϋπολογισμών της τοπικής αυτοδιοίκησης, (β) τα αρμόδια όργανα και η διαδικασία των πιστώσεων σε αναλυτικό επίπεδο, (γ) οι μείζονες κατηγορίες δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού, (δ) η ταξινόμηση των εσόδων και δαπανών των προϋπολογισμών των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης και (ε) κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου.

Άρθρο 7

Δημόσιες επενδύσεις

1. Οι Δημόσιες επενδύσεις διέπονται από τις ειδικές γι' αυτές διατάξεις.
2. Οι απαραίτητες πιστώσεις για την εκτέλεση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων εγγράφονται σε ιδιαίτερο τμήμα του Προϋπολογισμού του Κράτους και δύνανται να μεταβιβάζονται με επιτροπικά εντάλματα.
3. Στο κατά την προηγούμενη παράγραφο τμήμα του Προϋπολογισμού εγγράφονται και οι πιστώσεις για την εκτέλεση έργων δημοσίων επενδύσεων, η αξία των οποίων καταβάλλεται από τρίτους.
4. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται μετά από πρόταση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, δύναται να μεταβληθεί ο τρόπος εκτέλεσης του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.
- 5.α. Οι πληρωμές έργων του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων της κεντρικής διοίκησης πραγματοποιούνται με ευθύνη των αρμόδιων οικονομικών υπηρεσιών με την έκδοση εντολών πληρωμής, μετά από έλεγχο των οριστικών και πλήρων δικαιολογητικών ώστε να διασφαλίζεται η νομιμότητα και κανονικότητα της δαπάνης. Η συγκέντρωση των δικαιολογητικών και η υποβολή τους στην οικονομική υπηρεσία γίνεται από την αρμόδια υπηρεσιακή μονάδα που υλοποιεί το έργο. Η ανωτέρω διαδικασία αφορά τόσο στις άμεσες πληρωμές για την εκτέλεση των έργων όσο και στις πληρωμές με τις οποίες μεταφέρεται χρηματοδότηση με τη μορφή επιχορήγησης (έμμεσες) για την εκτέλεση συγκεκριμένου έργου σε νομικά πρόσωπα. Οι πληρωμές αυτές υπόκεινται σε κατασταλτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκτός αν ειδικές διατάξεις ορίζουν διαφορετικά.
- β. Οι πληρωμές έργων δημοσίων επενδύσεων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, για τα οποία ορίζονται τα ίδια διαχειριστές λογαριασμών επενδύσεων στην Τράπεζα της Ελλάδος, πραγματοποιούνται με ευθύνη των νομικών προσώπων και υπόκεινται επίσης στον κατασταλτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εκτός αν ειδικές διατάξεις ορίζουν διαφορετικά.
- γ. Το Υπουργείο Οικονομικών στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων του διενεργεί για τις πληρωμές των εδαφίων 5α και 5β τους προβλεπόμενους από το ν. 3492/2006 (Α' 210), όπως εκάστοτε ισχύει, δειγματοληπτικούς δημοσιονομικούς ελέγχους.

δ. Οι ΥΔΕ ή το ειδικό λογιστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας προβαίνουν στην ενταλματοποίηση της δαπάνης σε σχέση με τον Κρατικό Προϋπολογισμό, για τις ανωτέρω περιπτώσεις με συμψηφιστικές εγγραφές που αντιστοιχούν:

αα. Στην περίπτωση των πληρωμών του εδαφίου 5α ή των πληρωμών του εδαφίου 5β που πραγματοποιούνται μέσω του Κεντρικού Λογαριασμού ΕΣΠΑ, με τις πληρωμές που έχει πραγματοποιήσει η αρμόδια οικονομική υπηρεσία, με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία της πραγματοποίησης της πληρωμής.

ββ. Στην περίπτωση των πληρωμών των νομικών προσώπων του εδαφίου 5β που πραγματοποιούνται εκτός Κεντρικού Λογαριασμού ΕΣΠΑ, με τη χρηματοδότηση των τριτοβάθμιων λογαριασμών που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος για κάθε έργο, με αποδεικτικά την οικεία εντολή χρηματοδότησης και το αποδεικτικό εκτέλεσης της Τράπεζας της Ελλάδος.

ε. Οι πληρωμές έργων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων της κεντρικής διοίκησης, δύναται να μην πραγματοποιούνται από τις αρμόδιες οικονομικές υπηρεσίες, κατά παρέκκλιση των αναφερομένων στο εδάφιο 5α, για χρονικό διάστημα και για τις περιπτώσεις που θα καθοριστούν με την υπουργική απόφαση του εδαφίου 5η. Στις περιπτώσεις αυτές με απόφαση του οικείου διατάκτη ή του αρμοδίως εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου, ορίζονται φυσικά πρόσωπα ως διαχειριστές έργων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων (υπόλογοι) είτε μόνιμοι κρατικοί υπάλληλοι ή υπάλληλοι της περιφέρειας ή υπάλληλοι ΙΔΑΧ, οι οποίοι πραγματοποιούν τις πληρωμές βάσει οριστικών και πλήρων δικαιολογητικών και στη συνέχεια αποστέλλουν με ευθύνη τους τα πλήρη δικαιολογητικά στις αρμόδιες ΥΔΕ ή στο ειδικό λογιστήριο για έλεγχο και εκκαθάριση της δαπάνης ώστε να εκδοθούν συμψηφιστικά χρηματικά εντάλματα με τα οποία εμφανίζονται οι δαπάνες στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Οι υπόλογοι - διαχειριστές των έργων του ΠΔΕ ευθύνονται κατά τις διατάξεις περί υπολόγων χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής και περί δημοσίων υπολόγων.

στ. Σε ειδικές περιπτώσεις και προκειμένου περί πληρωμής δαπανών μικρής κλίμακας, το ύψος των οποίων θα καθοριστεί με την υπουργική απόφαση του εδαφίου 5η, επιτρέπεται η ανάληψη προκαταβολών από τον διαχειριστή έργου του ΠΔΕ βάσει διαταγής του προϊσταμένου της αρμόδιας υπηρεσιακής μονάδας.

ζ. Οι πληρωμές εσωτερικού μέσω του αντίστοιχου τριτοβάθμιου λογαριασμού επενδύσεων της Τράπεζας της Ελλάδος διενεργούνται είτε με επιταγές είτε με ηλεκτρονικές ή έγγραφες εντολές ενώ οι πληρωμές εξωτερικού πραγματοποιούνται μόνο με εντολές πληρωμής που απευθύνονται στην ίδια τράπεζα.

η. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, ορίζονται το πεδίο και ο χρόνος εφαρμογής των διαδικασιών της παρούσας παραγράφου, καθώς και ο τρόπος εκκαθάρισης κατά περίπτωση, ο τύπος των εντολών πληρωμής και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με την ως άνω απόφαση ή με όμοιες αποφάσεις ορίζονται τα δικαιολογητικά των δαπανών, που ελέγχονται κατά περίπτωση από τα

αρμόδια όργανα. Με όμοιες αποφάσεις δύναται επίσης να μεταβιβάζονται πιστώσεις έργων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων (άνευ υπολόγου) σε άλλο λογαριασμό πλην δημοσίων επενδύσεων της Τράπεζας της Ελλάδος ή σε λογαριασμό που δημιουργείται σε άλλο χρηματοπιστωτικό ίδρυμα σε περιπτώσεις ειδικών έργων ή προγραμμάτων, χρηματοδοτικών εργαλείων, ταμείων και ειδικών λογαριασμών, καθώς και να ορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες.

6. Για τις πραγματοποιούμενες πληρωμές του ΠΔΕ, τα προβλεπόμενα δικαιολογητικά υποβάλλονται στις αρμόδιες ΥΔΕ ή στο ειδικό λογιστήριο για εκκαθάριση, όπου προβλέπεται, και για έκδοση των κατά νόμο συμψηφιστικών χρηματικών ενταλμάτων, το αργότερο εντός δύο μηνών από την πραγματοποίηση των πληρωμών αυτών. Ειδικά για τις πληρωμές που πραγματοποιούνται κατά το μήνα Δεκέμβριο η προθεσμία αυτή συντομεύεται κατά ένα μήνα.

7. Τα ανωτέρω συμψηφιστικά χρηματικά εντάλματα εκδίδονται από τις αρμόδιες υπηρεσίες έως τις 31 Μαρτίου του έτους που έπεται του έτους στο οποίο έγιναν οι πληρωμές και καταχωρούνται στα λογιστικά βιβλία με ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου του έτους πραγματοποίησης των σχετικών πληρωμών που τακτοποιούνται με αυτά.

8. Πληρωμές έργων δημοσίων επενδύσεων, οι οποίες για διάφορους λόγους δεν εμφανίζονται στον Απολογισμό του Κράτους, με την έκδοση των κατά νόμο συμψηφιστικών χρηματικών ενταλμάτων, ενταλματοποιούνται σε βάρος ειδικής πιστώσεως, που εγγράφεται στον εκτελούμενο εκάστοτε προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από αιτιολογημένη πρόταση των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου των φορέων και μόνο για δικαιολογητικά πληρωμών που εκκρεμούν σ' αυτές.

9.α. Οι πιστώσεις για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων Περιφερειακού Επιπέδου (ΠΔΕ) εγγράφονται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και κατανέμονται με απόφαση του Υπουργού σε κάθε περιφέρεια τόσο για το εθνικό όσο και για το συγχρηματοδοτούμενο σκέλος. Εντός των ορίων των ανωτέρω πιστώσεων οι περιφέρειες με βάση το αναπτυξιακό πρόγραμμα περιφερειακού επιπέδου:

- i) προτείνουν την έκδοση των ετήσιων Συλλογικών Αποφάσεων Έργων Περιφερειακού Επιπέδου (ΣΑΕΠΕ), οι οποίες εγκρίνονται από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων,
- ii) προβαίνουν στην κατανομή των χρηματοδοτήσεων από το ΠΔΕ στα έργα των συλλογικών αποφάσεων περιφερειακού επιπέδου, με την επιφύλαξη τυχόν ειδικότερων διατάξεων για τα έργα του ΕΣΠΑ,
- iii) παρακολουθούν την εκτέλεση των ετήσιων Προγραμμάτων Δημοσίων Επενδύσεων περιφερειακού επιπέδου και ανακατανέμουν εφόσον απαιτείται στα έργα τις ετήσιες πιστώσεις που έχουν εγκριθεί για το σύνολο της κάθε συλλογικής απόφασης, σύμφωνα με την παρ. 13 του άρθρου 21 του ν. 2362/1995,

iv) προτείνουν τις λοιπές τροποποιήσεις των ΣΑΕΠΕ πέραν της προηγούμενης περίπτωσης, οι οποίες εγκρίνονται από τον Υπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων.

β. Οι πιστώσεις των έργων των συλλογικών αποφάσεων περιφερειακού επιπέδου, μετά την ανωτέρω κατανομή, εγγράφονται στους ετήσιους προϋπολογισμούς των οικείων φορέων.

γ. Με αποφάσεις του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των ανωτέρω διατάξεων.

δ. Ειδικά για το οικονομικό έτος 2013, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μεταφέρονται οι πιστώσεις που έχουν εγγραφεί στον προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων για τις Αποκεντρωμένες Διοικήσεις στον αντίστοιχο προϋπολογισμό του Υπουργείου Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κατανέμονται κατά Περιφέρεια οι ανωτέρω πιστώσεις.

Άρθρο 8

Ψήφιση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Προσχέδιο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού κατατίθεται από τον Υπουργό Οικονομικών στην αρμόδια κοινοβουλευτική επιτροπή την πρώτη Δευτέρα του Οκτωβρίου πριν την έναρξη του οικονομικού έτους που αφορά και το οποίο συζητείται σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής.

2. Ο Υπουργός Οικονομικών, λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις της αρμόδιας επιτροπής, εισάγει σχέδιο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού στη Βουλή σαράντα τουλάχιστον ημέρες πριν αρχίσει το Οικονομικό έτος που αφορά και το οποίο ψηφίζεται κατά την τακτική ετήσια σύνοδο αυτής, σύμφωνα με τα οριζόμενα στον Κανονισμό της Βουλής.

3. Το σχέδιο του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού κατά την κατάθεση του στη Βουλή συνοδεύεται από:

(α) Τις συνόψεις των προϋπολογισμών των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, τις αναλυτικές εκθέσεις των Γενικών Διευθυντών κατά τα άρθρα 10 και 13 του παρόντος νόμου, καθώς και από έκθεση του Γενικού Διευθυντή Δημόσιας Περιουσίας, στην οποία αποτυπώνονται τα αποτελέσματα αξιοποίησης της περιουσίας του Δημοσίου.

(β) Δήλωση του Υπουργού Οικονομικών, με την οποία διαβεβαιώνει ότι οι ετήσιοι προϋπολογισμοί της Γενικής Κυβέρνησης βρίσκονται σε συμμόρφωση με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή την τυχόν επικαιροποίησή του για το αντίστοιχο Οικονομικό έτος. Ειδικότερα με αυτή τη δήλωση συμμόρφωσης προσδιορίζεται κατά πόσο η κατάρτιση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, του Κοινωνικού Προϋπολογισμού και του προϋπολογισμού τοπικής αυτοδιοίκησης είναι σύμφωνη με το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή την τυχόν επικαιροποίησή του, που εγκρίθηκε για το αντίστοιχο Οικονομικό έτος. Σε περίπτωση που ο Υπουργός Οικονομικών αδυνατεί να υπογράψει δήλωση συμμόρφωσης σύμφωνα με

τους παραπάνω όρους, δηλώνει εγγράφως τις τυχόν αποκλίσεις των προϋπολογισμών της Γενικής Κυβέρνησης από το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή την τυχόν επικαιροποίησή του, αιτιολογώντας αυτές λεπτομερώς, καθώς και τους τρόπους που προβλέπονται για την διόρθωση αυτών των αποκλίσεων.

(γ) Δήλωση περί του συνολικού ανεξόφλητου δημόσιου χρέους, περιλαμβανομένων των κρατικών εγγυήσεων, των ποσών των ανεξόφλητων τρεχουσών δανειακών δεσμεύσεων, καθώς και των συμμετοχών της Γενικής Κυβέρνησης σε μετοχικά κεφάλαια.

(δ) Περίληψη πράξεων και υπολοίπων χρηματοοικονομικής φύσης ή σχετικών με τα έσοδα και τα έξοδα κάθε ειδικού κονδυλίου, με επισήμανση των πόρων που μεταφέρονται από τον ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό.

(ε) Οποιαδήποτε άλλη πληροφορία απαιτείται κατά την κρίση του Υπουργού Οικονομικών, προκειμένου να ικανοποιηθεί η διαφάνεια και η δημόσια κατανόηση του προϋπολογισμού.

(στ) Δήλωση του Υπουργού Οικονομικών που επιβεβαιώνει ότι όλες οι προβλέψεις που έχουν περιληφθεί στην πρόταση σχεδίου του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και των σχετικών εγγράφων ανταποκρίνονται, στο βαθμό που είναι ευλόγως και πρακτικώς δυνατό, σε πραγματικά στοιχεία και κόστη όλων των δηλούμενων πολιτικών της Κυβέρνησης και όλων των άλλων περιστάσεων που ενδέχεται να επηρεάσουν τις δημοσιονομικές προοπτικές.

4. Μετά την ψήφιση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού οι πιστώσεις που αφορούν στις δαπάνες ανά φορέα Κεντρικής Διοίκησης και μείζονες οικονομικές κατηγορίες είναι δεσμευτικές. Οι ανωτέρω πιστώσεις συνιστούν τα μέγιστα κονδύλια για το έτος που αφορά ο προϋπολογισμός και δεν μεταφέρονται σε επόμενο Οικονομικό έτος. Με εξαίρεση τις ρυθμίσεις της παραγράφου 4 του άρθρου 8Α και 15 του παρόντος νόμου, καμία άλλη δαπάνη δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο δέσμευσης ή να καταβληθεί πέραν των ποσών που έχουν εγγραφεί γι' αυτή στον ετήσιο προϋπολογισμό ή στους σχετικούς συμπληρωματικούς προϋπολογισμούς.

Άρθρο 8Α

Ψήφιση Συμπληρωματικών Προϋπολογισμών

1. Ο Υπουργός Οικονομικών μπορεί να υποβάλει στη Βουλή, οποτεδήποτε κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους, πρόταση τροποποίησης των πιστώσεων του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, με συμπληρωματικό προϋπολογισμό.

2. Ο Υπουργός Οικονομικών υποχρεούται να υποβάλει συμπληρωματικό προϋπολογισμό στη Βουλή εντός του οικονομικού έτους, πέραν των περιπτώσεων της παραγράφου 7 του άρθρου 15 και της παραγράφου 1 του άρθρου 64 του παρόντος νόμου, που απαιτούν συμπληρωματικό προϋπολογισμό και εφόσον συντρέχει και μία από τις παρακάτω περιπτώσεις:

(α) αν η τριμηνιαία έκθεση εκτέλεσης του προϋπολογισμού, που υποβάλλεται στη Βουλή από τον Υπουργό Οικονομικών, καταδεικνύει ότι η Κεντρική

Διοίκηση ενδέχεται να υπερβεί το συνολικό ανώτατο όριο δαπανών που εγκρίθηκε από τη Βουλή για το εν λόγω Οικονομικό έτος,

(β) αν το αποθεματικό του προϋπολογισμού έχει δεσμευθεί στο σύνολο του και θα απαιτηθούν πρόσθετοι πόροι για την κάλυψη απρόσμενων δαπανών πριν από το τέλος του οικονομικού έτους,

(γ) αν για την κάλυψη των πρόσθετων δαπανών δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν άλλες μεταφορές ή ανακατανομές με την εφαρμογή των κανόνων μεταφοράς πιστώσεων, όπως ορίζονται στο άρθρο 15 του παρόντος νόμου,

(δ) αν έχουν υπάρξει μείζονες αλλαγές στη σύνθεση του προϋπολογισμού ακόμα και αν δεν έχει μεταβληθεί το συνολικό ύψος των δαπανών.

3. Η κατάρτιση, έγκριση και εκτέλεση συμπληρωματικού προϋπολογισμού διέπεται από τις ίδιες αρχές και τους ίδιους κανόνες που εφαρμόζονται κατά την έγκριση και εκτέλεση του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, όπως ορίζονται στον παρόντα νόμο.

4. Κατ' εξαίρεση των παραπάνω παραγράφων, ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να εγκρίνει δαπάνες που υπερβαίνουν τα ποσά των πιστώσεων για την εξυπηρέτηση δανείων, υποχρεώσεων που απορρέουν από διεθνείς συνθήκες και δαπάνες που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, καθώς και άλλες δαπάνες που προκύπτουν εκτάκτως και δημιουργούν υποχρεώσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση. Εντός εξήντα (60) ημερών από την ημερομηνία της έγκρισης των δαπανών του προηγούμενου εδαφίου, ο Υπουργός Οικονομικών υποβάλλει στη Βουλή έκθεση για τις εγκριθείσες δαπάνες.

Άρθρο 8B

Γραφείο Προϋπολογισμού στη Βουλή

Στο πλαίσιο των γενικών αρχών της δημοσιονομικής διαχείρισης που τίθενται με τον παρόντα νόμο, το Υπουργείο Οικονομικών και τα λοιπά υπουργεία και φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, υποχρεούνται να παρέχουν τις αιτούμενες πληροφορίες στο Γραφείο Προϋπολογισμού, που ιδρύθηκε στη Βουλή με τροποποίηση του Κανονισμού της, για την ενημέρωση της και την υποβοήθηση του έργου της.

Άρθρο 9

Προσωρινή διοίκηση εσόδων και εξόδων

1. Αν δεν είναι δυνατή η Ψήφιση του Προϋπολογισμού, επειδή έληξε η περίοδος της Βουλής, τότε παρατείνεται για τέσσερις (4) μήνες η ισχύς του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους που έληξε ή λήγει, με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργικού Συμβουλίου.

2. Κατά την περίοδο της προσωρινής διαχείρισης των εσόδων και εξόδων σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν επιτρέπεται η πραγματοποίηση δαπανών σχετικών με τη σύσταση ή επέκταση δημοσίων υπηρεσιών.

Άρθρο 10

Έσοδα Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Έσοδα του προϋπολογισμού είναι τα ποσά που βεβαιώνονται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους, στο οποίο αναφέρεται ο προϋπολογισμός, ανεξάρτητα από τη χρονική περίοδο από την οποία προέρχονται, όπως επίσης και τα βεβαιωθέντα έσοδα του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, που δεν έχουν εισπραχθεί.
2. Τα έσοδα του προϋπολογισμού που έχουν βεβαιωθεί και δεν έχουν εισπραχθεί μέχρι τη λήξη του οικονομικού έτους, διαγράφονται από το Οικονομικό έτος στο οποίο έχουν βεβαιωθεί και επαναβεβαιώνονται ως έσοδα του Προϋπολογισμού του επόμενου οικονομικού έτους.
3. Μέχρι το τέλος Οκτωβρίου κάθε έτους συντάσσεται έκθεση από τους Γενικούς Διευθυντές Φορολογίας και Φορολογικών Ελέγχων και Τελωνείων και Ε.Φ.Κ., επί της πορείας των δημοσίων εσόδων, της δραστηριότητας των αρμόδιων υπηρεσιών και των αποτελεσμάτων του ελέγχου για την περιστολή της φοροδιαφυγής και του λαθρεμπορίου κατά το χρόνο που πέρασε, η οποία υποβάλλεται στον Υπουργό Οικονομικών.

Η έκθεση αυτή περιλαμβάνει το σχετικό νομοθετικό έργο, επιπλέον δε στατιστικά στοιχεία σχετικά με την επιβολή προστίμων επί παραβάσεων φορολογικής και τελωνειακής νομοθεσίας, καθώς και πίνακες παραβατών. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε σχετική με το θέμα λεπτομέρεια.

Άρθρο 11

Όργανα και τίτλοι εισπράξεως

1. Η εισπράξη των δημοσίων εσόδων ενεργείται δυνάμει νόμιμου τίτλου από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Τελωνεία, τα λοιπά όργανα εισπράξεως του Δημοσίου και τους Ειδικούς Ταμείς, στους οποίους έχει ανατεθεί η εισπράξη ειδικών εσόδων. Τίτλοι εισπράξεως είναι τα παραστατικά στοιχεία που προβλέπονται από τις κείμενες διατάξεις και από τα οποία προκύπτει ο οφειλέτης του Δημοσίου, το είδος της οφειλής και το εισπρακτέο κατά οφειλέτη ποσό.
2. Η εισπράξη των δημοσίων εσόδων δύναται να ανατεθεί στις τράπεζες ή σε άλλους οργανισμούς κοινής ωφελείας ή πιστωτικούς οργανισμούς ή στα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.) ή και σε άλλες δημόσιες αρχές. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος και η διαδικασία της εισπράξεως, ο έλεγχος των εισπράξεων, καθώς και η καταβολή προμήθειας ή αμοιβής αυτών, η οποία βαρύνει το Δημόσιο. Στην περίπτωση αυτή οι εκδιδόμενες, κατ' εφαρμογή του α.ν. 1819/1951 (ΦΕΚ 149 Α'), επιταγές οπισθογραφούνται απευθείας από τις τράπεζες ή οργανισμούς κοινής ωφελείας ή πιστωτικούς οργανισμούς ή τα Ελληνικά Ταχυδρομεία (ΕΛ.ΤΑ.) ή από τις άλλες δημόσιες αρχές.
3. Οι εισπράξεις δημοσίων εσόδων που πραγματοποιούνται από τους διαχειριστές ή τους ταμίες των Δ.Ο.Υ., τους ειδικούς ταμίες ή τα πρόσωπα (φυσικά ή νομικά) στα οποία έχει ανατεθεί η εισπράξη, καθώς και το περιεχόμενο των χρηματοκιβωτίων των Δ.Ο.Υ. είναι ακατάσχετα.

Άρθρο 12

Αποδεικτικά εισπράξεως

1. Αποδεικτικά εισπράξεως είναι τα παραστατικά στοιχεία, μηχανογραφικά ή μη, που εκδίδονται από τα αρμόδια για την εισπραξη δημοσίων εσόδων όργανα και αποδεικνύουν την εξόφληση της οφειλής. Οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Τελωνεία, οι Ειδικοί Ταμίες και τα λοιπά επί της εισπράξεως όργανα εκδίδουν για κάθε εισπραξη αποδεικτικό εισπράξεως, του οποίου ο τύπος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών. Η εισπραξη θεωρείται ότι δεν έγινε, αν δεν έχει εκδοθεί το νόμιμο αποδεικτικό εισπράξεως.
2. Ανυπόγραφα αποδεικτικά στοιχεία χρεώσεως ή πιστώσεως της διαχείρισεως του υπολόγου, που η συμπλήρωσή τους δεν είναι δυνατή λόγω θανάτου του οργάνου που τα έχει εκδώσει ή άλλης αιτίας, υπογράφονται από τα όργανα που τον έχουν διαδεχθεί στην υπηρεσία, αφού πρώτα διαπιστωθεί από επιτροπή, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, η εισαγωγή ή εξαγωγή στη διαχείρισή του των μετρητών, αξιών, ενσήμων ή υλικών, για τα οποία έχουν εκδοθεί τα αποδεικτικά.
3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η εισπραξη ορισμένων δημοσίων εσόδων με τη διάθεση από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και τα Τελωνείο ειδικών εντύπων, αντί της εκδόσεως των αποδεικτικών εισπράξεως της παραγράφου 1 του άρθρου αυτού. Με την απόφαση αυτή καθορίζεται ο τύπος των ειδικών εντύπων, η χρονολογία ενάρξεως της κυκλοφορίας τους, ο τρόπος επιστροφής τους, όταν συντρέχει τέτοια περίπτωση, η στρογγυλοποίηση των πληρωτέων ποσών και κάθε σχετική λεπτομέρεια. Με όμοια απόφαση επιτρέπεται να καθορίζεται ο τρόπος διαθέσεως των ειδικών εντύπων και από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου ή και από ιδιώτες. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται: α) Το ποσοστό της προμήθειας που εισπράττουν, από τους αγοραστές, το Ν.Π.Ι.Δ. και οι ιδιώτες β) οι κυρώσεις που επιβάλλονται σε όσους παραβαίνουν τις διατάξεις της απόφασης αυτής."

Άρθρο 13

Έξοδα Προϋπολογισμού

1. Έξοδα Προϋπολογισμού είναι οι πληρωμές που πραγματοποιούνται κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους στο οποίο αναφέρεται ο Προϋπολογισμός, ανεξάρτητα από το χρόνο που έχει δημιουργηθεί η υποχρέωση για πληρωμή.
2. Η πληρωμή των εξόδων του Προϋπολογισμού θεωρείται ότι πραγματοποιείται με την εξόφληση του οικείου τίτλου του άρθρου 28 του παρόντος νόμου.
3. Τα έξοδα του Προϋπολογισμού εντέλλονται σε βάρος των κατά φορέα πιστώσεων και μέσα στα όρια των πληρωμών και ποσοστών διαθέσεως που ορίζονται κάθε φορά.
4. Μέχρι τέλους Οκτωβρίου κάθε έτους υποβάλλονται στον Υπουργό Οικονομικών, από τους καθ' ύλην αρμόδιους Γενικούς Διευθυντές του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, εκθέσεις επί της πορείας των κρατικών

δαπανών και των αποτελεσμάτων του δημοσιονομικού ελέγχου του προηγούμενου οικονομικού έτους. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε σχετική με το θέμα λεπτομέρεια.

Άρθρο 14

Τακτοποιητικές λογιστικές εγγραφές προϋπολογισμού του Γραφείου Συμψηφισμών Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους μετά τη λήξη του οικονομικού έτους

1. Το Γραφείο Συμψηφισμών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους δύναται να διενεργεί τακτοποιητικές λογιστικές εγγραφές, για την εμφάνιση εσόδων και εξόδων του Προϋπολογισμού μέχρι τρεις (3) μήνες μετά τη λήξη του οικονομικού έτους με ημερομηνία 31 Δεκεμβρίου, για τις εισπράξεις και πληρωμές που πραγματοποιήθηκαν μέχρι τις 31 Δεκεμβρίου.
2. Οι πράξεις, που εκδίδονται για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου, φέρουν τρέχουσα ημερομηνία και εμφανίζονται στις 31 Δεκεμβρίου του έτους στο οποίο αναφέρεται ο Προϋπολογισμός.
3. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται από το τρέχον οικονομικό έτος 2010.

Άρθρο 15

Ειδικότητα Πιστώσεων - Αυξομειώσεις - Μεταφορές

1. Πίστωση είναι το ποσό που αναγράφεται στον Προϋπολογισμό για την αντιμετώπιση συγκεκριμένης δαπάνης, όπως αυτή προσδιορίζεται στο πλέον αναλυτικό επίπεδο της ταξινόμησης των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Πίστωση για κάθε έργο/μελέτη χωριστά είναι το ποσό που έχει εγκριθεί με τη Συλλογική Απόφαση, καθώς και τυχόν τροποποίηση αυτής, συμπεριλαμβανομένης της προδέσμευσης των πιστώσεων του προϋπολογισμού του επόμενου οικονομικού έτους, η οποία διενεργείται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, το περιεχόμενο της οποίας ορίζεται στην παρ.3 του άρθρου 21 του παρόντος νόμου. Σε κάθε περίπτωση για τον Προϋπολογισμό Δημοσίων Επενδύσεων ανώτατο όριο δαπάνης είναι το συνολικό άθροισμα των ποσών του προϋπολογισμού ανά Φορέα όπως ψηφίζονται από τη Βουλή.

2. Οι πιστώσεις του Προϋπολογισμού χρησιμοποιούνται αποκλειστικά για την αντιμετώπιση των δαπανών του φορέα της Κεντρικής Διοίκησης για τις οποίες προβλέφθηκαν (αρχή της ειδικότητας των πιστώσεων).
3. Με αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου κύριου διατάκτη είναι δυνατή η μεταφορά πιστώσεων εντός των μειζόνων κατηγοριών δαπανών του Προϋπολογισμού του, χωρίς να μεταβληθούν τα ανώτατα όρια αυτών.
4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση του αρμόδιου διατάκτη, δύναται να γίνονται μεταφορές μεταξύ μειζόνων κατηγοριών δαπανών εντός των προϋπολογισμών των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης υπό την προϋπόθεση ότι δεν υπερβαίνουν ποσοστό 10% της αρχικής πίστωσης.

5. Με απόφαση του κύριου διατάκτη του προϋπολογισμού των υπουργείων είναι δυνατή η μεταφορά πιστώσεων στους προϋπολογισμούς των Αποκεντρωμένων Διοικήσεων και στους προϋπολογισμούς των περιφερειακών υπηρεσιών του, για την κάλυψη αντίστοιχων με τις πιστώσεις που μειώνονται, δραστηριοτήτων
6. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως δύναται να ορίζονται πιστώσεις που δεν είναι δεκτικές αυξομειώσεων.
7. Για μεταφορά πιστώσεων από φορέα σε άλλο φορέα Κεντρικής Διοίκησης, για οποιαδήποτε μεταφορά πίστωσης μεταξύ μειζόνων κατηγοριών δαπανών του ίδιου φορέα που υπερβαίνει ποσοστό 10% της αρχικής πίστωσης της κατηγορίας προέλευσης, για μεταφορές από άλλες κατηγορίες δαπανών σε δαπάνες μισθοδοσίας καθώς και για μεταφορές από κεφαλαιουχικές δαπάνες σε άλλες κατηγορίες δαπανών, απαιτείται η έγκριση της Βουλής κατά τη διαδικασία του συμπληρωματικού προϋπολογισμού του άρθρου 8Α του παρόντος νόμου.
Κατ' εξαίρεση και μέχρι 31.12.2011, με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, επιτρέπεται:
 - α. Η μεταφορά πιστώσεων αποδοχών από έναν φορέα της Κεντρικής Διοίκησης σε άλλο φορέα της Κεντρικής Διοίκησης, πιστώσεων για επιχορήγηση φορέων και υπό κατανομή πιστώσεων για νέες προσλήψεις, σε πιστώσεις αποδοχών του ίδιου ή άλλου φορέα της Κεντρικής Διοίκησης για κάλυψη δαπανών πρόσληψης, μετάταξης και απόσπασης προσωπικού ή για την τακτοποίηση γενομένων δαπανών μισθοδοσίας.
 - β. Η μεταφορά υπό κατανομή πιστώσεων του προϋπολογισμού σε άλλες κατηγορίες δαπανών του ίδιου ή άλλων φορέων της Κεντρικής Διοίκησης για την υλοποίηση του σκοπού για τον οποίο έχουν προβλεφθεί.
 - γ. Η μεταφορά πιστώσεων από ένα φορέα της Κεντρικής Διοίκησης σε άλλο φορέα της Κεντρικής Διοίκησης για την κάλυψη δαπανών που πραγματοποιούνται για λογαριασμό του φορέα στον προϋπολογισμό του οποίου έχουν αρχικά προβλεφθεί οι πιστώσεις, για την υλοποίηση προγραμμάτων που αφορούν περισσότερους από έναν φορείς της Κεντρικής Διοίκησης ή για την υλοποίηση του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.
8. Ο Υπουργός Οικονομικών υποβάλλει κάθε τρίμηνο στην Βουλή έκθεση στην οποία παρουσιάζει λεπτομερή αθροιστικά στοιχεία σχετικά με τις μεταφορές πιστώσεων του προϋπολογισμού που εγκρίθηκαν σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.
9. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να καθορίζονται λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου.
10. Η παραβίαση των διατάξεων του άρθρου αυτού συνεπάγεται για τους φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, ισόποση μείωση των επί μέρους ανώτατων ορίων δαπανών τους του επόμενου οικονομικού έτους.
11. Για δαπάνες χρεολυσίων που αφορούν αγορά χρέους λήξης μελλοντικών ετών και εξόφλησης βραχυπρόθεσμου δανεισμού, οι σχετικές πιστώσεις εγγράφονται και αναλαμβάνονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό κατά το

χρόνο πραγματοποίησης των δαπανών αυτών και δεν απαιτείται για την κατηγορία αυτή ψήφιση συμπληρωματικού προϋπολογισμού.

Άρθρο 16

Πιστώσεις αποκεντρωμένων ή μη υπηρεσιών

1. Στους περιφερειακούς προϋπολογισμούς μπορεί να εγγράφονται ή να μεταβιβάζονται πιστώσεις για τις υπηρεσίες των Πολιτικών Υπουργείων, με εξαίρεση τις πιστώσεις για αποδοχές τακτικού προσωπικού.
2. Στις περιπτώσεις εγγραφής πιστώσεων για τις μη αποκεντρωμένες υπηρεσίες, τα αρμόδια όργανα για την έγκριση των δαπανών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου κατά περίπτωση υπουργού.

Άρθρο 17

Εγγραφή πιστώσεων κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η εγγραφή στους προϋπολογισμούς εξόδων των Υπουργείων, πιστώσεων ισόποσων με τα έσοδα του προϋπολογισμού που πραγματοποιούνται:

- α) από εισπράξεις ποσών από επιστροφή αδιάθετων υπολοίπων χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής και ποσών που έχουν πληρωθεί αχρεωστήτως για την αύξηση των αντίστοιχων πιστώσεων του οικονομικού έτους, κατά το οποίο πραγματοποιείται το έσοδο.
- β) Από την είσπραξη ποσών που προορίζονται από ρητή διάταξη νόμου για την αντιμετώπιση ορισμένης δαπάνης. Με τα ποσά αυτά αυξάνεται η πίστωση που αφορά τη δαπάνη.
- γ) Από την είσπραξη ποσών που προέρχονται από την παροχή αγαθών ή υπηρεσιών σε ανεξάρτητες δημόσιες υπηρεσίες ή επιχειρήσεις και οργανισμούς που έχουν δικό τους προϋπολογισμό, νομικά ή φυσικά πρόσωπα του εσωτερικού ή του εξωτερικού.

Άρθρο 18

Αποθεματικό - Αναπληρωματικές πιστώσεις

1. Στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών εγγράφεται ειδική πίστωση ως αποθεματικό, ποσού όχι μικρότερου του 1 και όχι μεγαλύτερου του 3 τοις εκατό των συνολικών δαπανών του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού, εξαιρουμένων των τοκοχρεολυσίων.
2. Το αποθεματικό χρησιμοποιείται αποκλειστικά για την κάλυψη σημαντικών, άμεσων, αναπόφευκτων και επείγουσών δαπανών, η πρόβλεψη των οποίων δεν ήταν εφικτή κατά το χρόνο της έγκρισης του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού ή των συμπληρωματικών προϋπολογισμών.
3. Η χορήγηση πίστωσης από το αποθεματικό πραγματοποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, μετά από αιτιολογημένη πρόταση του αρμόδιου διατάκτη στην οποία βεβαιώνονται: (α) οι λόγοι που καθιστούν αναγκαία τη χρήση της πίστωσης του αποθεματικού, (β) η αδυναμία αντιμετώπισης της ανάγκης με τον περιορισμό άλλων δαπανών του εκτελούμενου

προϋπολογισμού του και (γ) τεκμηριωμένη έκθεση για την εξάντληση των δυνατοτήτων ανακατανομών πιστώσεων.

4. Για την παρακολούθηση του αποθεματικού ο Υπουργός Οικονομικών παρουσιάζει κάθε τρίμηνο στη Βουλή κατάσταση με τους φορείς της Κεντρικής Διοίκησης που ενισχύθηκαν από το αποθεματικό, τους λόγους που οδήγησαν στην ενίσχυση αυτή, τον τρόπο με τον οποίο οι σχετικές δαπάνες συμμορφώνονται με τα κριτήρια χρήσης που ορίζει ο παρών νόμος, καθώς και το εναπομένον υπόλοιπο του αποθεματικού.

5. Το χορηγούμενο από το αποθεματικό ποσό χρησιμοποιείται αποκλειστικά από τον διατάκτη του φορέα στο τρέχον έτος του προϋπολογισμού του. Το ποσό αυτό δεν συνυπολογίζεται για τον καθορισμό των ανώτατων ορίων δαπανών του φορέα τα επόμενα έτη.

6. Από τις εγκεκριμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού ενός φορέα της Κεντρικής Διοίκησης, ο Υπουργός Οικονομικών δύναται να μεταφέρει σε ειδικό κωδικό, μέρος αυτών που δεν υπερβαίνει το 5% του συνολικού προϋπολογισμού του, εξαιρουμένων των πιστώσεων μισθοδοσίας. Οι πιστώσεις αυτές χρησιμοποιούνται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών μετά από πρόταση του αρμόδιου διατάκτη για την αντιμετώπιση δαπανών που δεν ήταν δυνατόν να προβλεφθούν, περιλαμβανομένων και των οικείων ενδεχόμενων υποχρεώσεων.

Το αναπόδοτο ποσό δαπανών ταυτοποιείται εντός του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και του συμπληρωματικού προϋπολογισμού για το αντίστοιχο Οικονομικό έτος και χρησιμοποιείται κατόπιν απόφασης του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου Υπουργού.

Άρθρο 19

Ποσοστά διαθέσεως των πιστώσεων - Όρια πληρωμών

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ορίζεται κάθε φορά και για ορισμένη χρονική περίοδο το ποσοστό των πιστώσεων του Προϋπολογισμού που επιτρέπεται να διατεθούν από τους Διατάκτες, κατά κατηγορίες ή ομάδες δαπανών, χωρίς να αποκλείεται και η εξ ολοκλήρου διάθεση ορισμένων από αυτές. Με όμοια απόφαση επιτρέπεται να ορίζονται όριο πληρωμών, εφόσον το επιβάλλουν οι δημοσιονομικές συνθήκες ή λόγοι σχετικοί με την οικονομική και νομισματική πολιτική.

Άρθρο 20

Διατάκτης

1. Διατάκτης είναι ο Υπουργός ή το προβλεπόμενο από τις οργανωτικές διατάξεις όργανο του φορέα της Γενικής Κυβέρνησης είτε άλλο εξουσιοδοτημένο από αυτούς όργανο, το οποίο αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων του προϋπολογισμού του φορέα του και προσδιορίζει τις απαιτήσεις σε βάρος του.

Κύριος διατάκτης είναι ο διατάκτης, που αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος των πιστώσεων, οι οποίες τίθενται στη διάθεση του απευθείας από τον προϋπολογισμό του φορέα του. Δευτερεύων διατάκτης είναι ο διατάκτης, που

αναλαμβάνει υποχρεώσεις σε βάρος πιστώσεων, οι οποίες τίθενται στη διάθεση του κατ' εντολή του κύριου διατάκτη.

2. Τα καθήκοντα του διατάκτη είναι ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του δημοσίου υπολόγου. Αν αναμιχθεί στα καθήκοντα του τελευταίου, ευθύνεται ως δημόσιος υπόλογος.

3. Ο διατάκτης οφείλει να λαμβάνει τα απαραίτητα μέτρα για την ορθή εκτέλεση του προϋπολογισμού του φορέα του.

4. Αν ο διατάκτης διαπιστώσει ότι η ανάληψη υποχρέωσης στην οποία προτίθεται να προβεί, στοιχειοθετεί σύγκρουση συμφερόντων οφείλει να απέσχει από αυτήν και να το αναφέρει στην αρμόδια αρχή και στον Υπουργό Οικονομικών. Σε κάθε περίπτωση, σύγκρουση συμφερόντων και παραβίαση της αρχής της αμεροληψίας στοιχειοθετείται όταν: (α) η ικανοποίηση προσωπικού του συμφέροντος συνδέεται με την ανάληψη της υποχρέωσης, (β) είναι σύζυγος ή συγγενής εξ αίματος ή εξ αγχιστείας, κατευθείαν γραμμή απεριορίστως, εκ πλαγίου μέχρι και τέταρτου βαθμού με κάποιον από τους ενδιαφερομένους ή (γ) έχει ιδιαίτερο δεσμό ή ιδιάζουσα σχέση ή εχθρότητα με τους ενδιαφερομένους. Παραβιάσεις των παραπάνω υποχρεώσεων του διατάκτη συνιστούν πειθαρχικά αδικήματα τιμωρούμενα με τις πειθαρχικές ποινές του άρθρου 109 του ν. 3528/2007 (ΦΕΚ 26 Α).

Αν διατάκτης είναι υπουργός και διαπιστώσει σύγκρουση συμφερόντων στο πρόσωπο του κατά την παραπάνω έννοια, οφείλει να απέσχει από την ανάληψη υποχρέωσης και να εξουσιοδοτήσει σχετικά, τον Υφυπουργό ή τον Γενικό Γραμματέα του υπουργείου του.

Άρθρο 21

Ανάληψη υποχρεώσεων

1. Ανάληψη υποχρέωσης είναι η διοικητική πράξη με την οποία γεννάται ή βεβαιώνεται υποχρέωση του Δημοσίου και των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης έναντι τρίτων (νομική δέσμευση).

2. Πριν από κάθε ενέργεια για την εκτέλεση οποιασδήποτε δαπάνης του Δημοσίου και των λοιπών φορέων της Γενικής Κυβέρνησης απαιτείται σχετική απόφαση ανάληψης υποχρέωσης του αρμόδιου διατάκτη ή του κατά νόμο εξουσιοδοτημένου οργάνου, με την οποία δεσμεύεται η αναγκαία πίστωση (δημοσιονομική δέσμευση).

3. Για την ανάληψη υποχρεώσεων που προβλέπεται ότι θα βαρύνουν είτε τμηματικά είτε εξ ολοκλήρου τα επόμενα έτη του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής συμπεριλαμβανομένων και των μισθώσεων ακινήτων και υπερβαίνουν ετησίως το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ κατά Κωδικό Αριθμό Εξόδου του προϋπολογισμού, απαιτείται προηγούμενη έγκριση του Υπουργού Οικονομικών για τους φορείς της Κεντρικής Διοίκησης.

Για τους λοιπούς φορείς της Γενικής Κυβέρνησης απαιτείται έγκριση του εποπτεύοντος Υπουργού εφόσον η αναλαμβανόμενη υποχρέωση υπερβαίνει το ποσό των πενήντα χιλιάδων (50.000 €) ευρώ.

Ειδικά, για τους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης πρώτου και δεύτερου βαθμού και τα νομικά πρόσωπα αυτών που συμπεριλαμβάνονται στους

φορείς της Γενικής Κυβέρνησης η έγκριση παρέχεται με την απόφαση του από το νόμο οριζόμενου αρμόδιου οργάνου τους, με την οποία αναλαμβάνεται έκαστη υποχρέωση τέτοιου είδους. Η απόφαση του προηγούμενου εδαφίου κοινοποιείται στην οικεία Αυτοτελή Υπηρεσία Εποπτείας Ο.Τ.Α., προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη κατά τον έλεγχο νομιμότητας του προϋπολογισμού του οικονομικού έτους που αφορά η σχετική δαπάνη.

Το συνολικό ποσό και η διάρκεια της επιβάρυνσης αναφέρονται: α) στη διοικητική πράξη ανάληψης της υποχρέωσης και β) στο διαπιστωτικό έγγραφο της αρμόδιας οικονομικής υπηρεσίας του φορέα που εξετάζει τη νομιμότητα και κανονικότητα της δαπάνης.

Το ανωτέρω ποσό μπορεί να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Οι διατάξεις των ανωτέρω εδαφίων δεν έχουν εφαρμογή για τις δαπάνες του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων για τις οποίες ισχύει η ακόλουθη διαδικασία:

Κάθε έτος ο Υπουργός Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, που είναι αρμόδιος για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων, εκδίδει απόφαση συνολικά για όλα τα έργα του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων για την ανάληψη ετήσιας υποχρέωσης, καθώς και προέγκριση για την ανάληψη υποχρέωσης έναντι του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων του επόμενου έτους. Αναλυτικότερα καθορίζονται μεταξύ άλλων:

α) το ποσό της υπολειπόμενης συνολικής δαπάνης για την ολοκλήρωση των συνεχιζόμενων, από τα προηγούμενα έτη, έργων,

β) τις εγκεκριμένες πιστώσεις του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων για το τρέχον έτος,

γ) το όριο προέγκρισης ανάληψης υποχρέωσης έναντι του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων του επόμενου έτους, το οποίο δεν δύναται να υπερβαίνει συνολικά το 30% των εγκεκριμένων πιστώσεων για το τρέχον έτος. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, που εκδίδεται εντός του πρώτου μήνα κάθε οικονομικού έτους, καθορίζεται κατά φορέα και συλλογική απόφαση το συνολικό ύψος των πιστώσεων του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων, που θα διατεθεί κατά τη διάρκεια του για την εκτέλεση συνεχιζόμενων, από τα προηγούμενα έτη, έργων.

Κάθε τροποποίηση του αρχικού σχεδιασμού για τα συνεχιζόμενα έργα και η ένταξη νέων έργων στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) γίνεται με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης και Ανταγωνιστικότητας, εφόσον οι συνολικές πιστώσεις των έργων, δεν υπερβαίνουν το σύνολο των εγκεκριμένων πιστώσεων του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων και του ορίου προέγκρισης ανάληψης υποχρέωσης έναντι του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων του επόμενου έτους, όπως αυτό έχει καθορισθεί.

Με όμοια απόφαση μπορεί να γίνεται ανακατανομή εγκεκριμένων ετήσιων πιστώσεων σε Συλλογικές Αποφάσεις μεταξύ διαφορετικών φορέων, ανάλογα με την πορεία υλοποίησης και απορρόφησης των έργων.

Οι συνολικές ετήσιες δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων δεν δύνανται να υπερβαίνουν το σύνολο των εγκεκριμένων πιστώσεων του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων.

Για το οικονομικό έτος 2013 η απόφαση που θα εκδοθεί κατ' εφαρμογή του εδαφίου 6 της παρούσας παραγράφου ισχύει από 20.9.2013.

4. Κάθε απόφαση δημοσιονομικής δέσμευσης κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων, καθ' υπέρβαση των εγγεγραμμένων πιστώσεων και των ποσοστών διάθεσης του προϋπολογισμού του φορέα, κατά παράβαση των διαδικασιών που ορίζονται στις διατάξεις του άρθρου 8Α του παρόντος νόμου, είναι αυτοδίκαια και απολύτως άκυρη και ο διατάκτης του φορέα ευθύνεται ατομικά για τη ζημία του φορέα.

5. Η πράξη ανάληψης υποχρέωσης καταχωρίζεται αμέσως από την οικεία οικονομική υπηρεσία στα λογιστικά βιβλία του φορέα και κοινοποιείται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του Ελεγκτικού Συνεδρίου για αντίστοιχες εγγραφές. Με την καταχώριση της στα λογιστικά βιβλία δεσμεύεται ισόποση πίστωση μέχρι την πραγματοποίηση και εξόφληση της σχετικής δαπάνης. Για την ανάκληση και διαγραφή της από τα λογιστικά βιβλία του φορέα απαιτείται αιτιολογημένη αντίστοιχη πράξη του αρμόδιου διατάκτη, η οποία κοινοποιείται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και στο Ελεγκτικό Συνέδριο για αντίστοιχη διαγραφή.

6. Καμία διοικητική πράξη που προκαλεί δαπάνη σε βάρος του προϋπολογισμού φορέων της Γενικής Κυβέρνησης δεν εκτελείται, εάν δεν βεβαιώνεται από την αρμόδια οικονομική υπηρεσία του φορέα η δέσμευση στα οικεία λογιστικά βιβλία αντίστοιχης πίστωσης.

7. Για τις δαπάνες για τις οποίες ως εκ της φύσεως τους δεν είναι δυνατή η τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας (συναλλαγματικές διαφορές, εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων, δαπάνες ΔΙΑΣ κ.λπ.) δεσμεύεται η απαραίτητη πίστωση αμέσως μετά την παραλαβή του σχετικού λογαριασμού ή της σχετικής ειδοποίησης ή με την με οποιονδήποτε τρόπο γνωστοποίηση του ύψους και του χρόνου εξόφλησής τους.

8. Με την έναρξη κάθε οικονομικού έτους και πριν από την ανάληψη οποιασδήποτε νέας υποχρέωσης, μεταφέρονται στα λογιστικά βιβλία του φορέα και δεσμεύονται πιστώσεις ισόποσες με το ανεξόφλητο μέρος των αναλήψεων υποχρεώσεων του προηγούμενου οικονομικού έτους και του ύψους των εγκρίσεων αναλήψεων υποχρεώσεων σε βάρος του προϋπολογισμού του τρέχοντος έτους που παρασχέθηκαν τα προηγούμενα έτη. Οι πράξεις αυτές γνωστοποιούνται στις αρμόδιες υπηρεσίες του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και του Ελεγκτικού Συνεδρίου για αντίστοιχες εγγραφές. Νέες υποχρεώσεις αναλαμβάνονται σε βάρος του εναπομένοντος υπολοίπου μετά τις κατά τα ανωτέρω δεσμεύσεις πιστώσεων.

9. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως και επί των δαπανών των Ενόπλων Δυνάμεων.

10. Οι αρμόδιες υπηρεσίες για την εκκαθάριση και ενταλματοποίηση των δαπανών οφείλουν να ελέγχουν την τήρηση της ανωτέρω διαδικασίας και να μην προβαίνουν σε εκκαθάριση και ενταλματοποίηση αυτών, εφόσον δεν πληρούν τις τιθέμενες προϋποθέσεις. Για καταβολή δαπανών καθ' υπέρβαση

των εγκεκριμένων πιστώσεων ο φορέας της Γενικής Κυβέρνησης ευθύνεται μόνο βάσει των διατάξεων περί αδικαιολόγητου πλουτισμού.

11. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών που εκδίδονται μέχρι το τέλος κάθε οικονομικού έτους ανακατανέμονται οι πιστώσεις του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων και αντιστοιχίζονται με τις κατά φορέα, τομέα και είδος δαπάνης αναλήψεις υποχρεώσεων, όπως αυτές προσδιορίζονται από τις εκδοθείσες κατά τη διάρκεια του έτους Συλλογικές Αποφάσεις Έργων ή Μελετών.

12. Με τις Συλλογικές Αποφάσεις Έργων ή Μελετών, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 6 του ν.δ. 2957/1954 (Α 186) και του άρθρου 21 του ν. 2362/1995, όπως ισχύουν, εγκρίνεται:

- α) η ένταξη κάθε έργου στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων,
- β) η ολική δαπάνη για την πραγματοποίηση του έργου και
- γ) η διάθεση των απαιτούμενων πιστώσεων σε ετήσια βάση για το σύνολο των έργων που περιλαμβάνει η κάθε Συλλογική Απόφαση με ανάλυση για κάθε έργο.

Η ετήσια πίστωση που ορίζεται με τις ως άνω αποφάσεις για τη Συλλογική Απόφαση δύναται να ανακατανέμεται σε κάθε έργο που είναι ενταγμένο σε αυτή με αποφάσεις του αρμόδιου Υπουργού ή του προβλεπόμενου από τις οργανωτικές διατάξεις οργάνου του φορέα της Γενικής Κυβέρνησης είτε άλλου εξουσιοδοτημένου από αυτούς οργάνου που ορίζεται ως διατάκτης της Συλλογικής Απόφασης. Με όμοια απόφαση δύναται να ανακατανεμηθούν τα όρια των ετήσιων συνολικών πιστώσεων μεταξύ των έργων των Συλλογικών Αποφάσεων εντός του συγχρηματοδοτούμενου σκέλους του ΠΔΕ του ίδιου διατάκτη, εφόσον διατηρείται το ίδιο συνολικό τους άθροισμα, καθώς και εντός του εθνικού σκέλους του ΠΔΕ, του ίδιου διατάκτη, εφόσον διατηρείται το ίδιο συνολικό τους άθροισμα. Με απόφαση του Υπουργού Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων καθορίζονται τα κριτήρια, τα όρια, οι προϋποθέσεις ανακατανομής των πιστώσεων (ανά Γενική Γραμματεία και ανά υποπρόγραμμα του ΠΔΕ κ.α.) καθώς και οι σχετικές λεπτομέρειες εφαρμογής της παρούσας.

Στην περίπτωση ανακατανομής των αρχικών πιστώσεων, τίτλο για την ανάληψη υποχρεώσεων σε βάρος του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων αποτελεί η απόφαση έγκρισης/τροποποίησης της Συλλογικής Απόφασης συνοδευόμενη από την ως άνω απόφαση του διατάκτη. Η παρούσα ισχύει από 1η Ιανουαρίου 2013.

Άρθρο 22

Δημόσιες δαπάνες

1. Δημόσια δαπάνη είναι η γενόμενη χρησιμοποίηση πιστώσεως για την εκπλήρωση των λειτουργικών δραστηριοτήτων ή των σκοπών του Δημοσίου. Οι επιστροφές δημοσίων εσόδων που έχουν εισπραχθεί αχρεώστητα δεν αποτελούν δημόσια δαπάνη.
2. Ως Δημόσιες δαπάνες αναγνωρίζονται όσες προβλέπονται από διάταξη τυπικού νόμου ή κανονιστικής διοικητικής πράξης. Κατ' εξαίρεση αναγνωρίζονται ως Δημόσιες δαπάνες και όσες δεν προβλέπονται ρητά από

διάταξη νόμου αλλά εξυπηρετούν αιτιολογημένα τους σκοπούς των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης.

3. Οι δαπάνες, που προκαλούνται από τις κανονιστικές διοικητικές πράξεις, αναγνωρίζονται και βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό ή τους προϋπολογισμούς των επιχορηγούμενων από αυτόν φορέων, μόνον εφόσον αυτές εκδίδονται με τη σύμπραξη του Υπουργού Οικονομικών.

Η παράλειψη σύμπραξης αποτελεί μη τήρηση ουσιώδους τύπου της διαδικασίας και συνεπάγεται τη μη δημοσίευση της κανονιστικής διοικητικής πράξης στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, αποστέλλεται στο Εθνικό Τυπογραφείο, μέχρι 31 Δεκεμβρίου κάθε έτους, από τη Διεύθυνση Προϋπολογισμού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, κατάλογος των φορέων που θα επιχορηγηθούν από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, κατά το αμέσως επόμενο Οικονομικό έτος.

4. Οι δαπάνες δημοσίων σχέσεων που πραγματοποιούνται για την εξυπηρέτηση των σκοπών των φορέων της Κεντρικής Διοίκησης βαρύνουν ειδική πίστωση του προϋπολογισμού τους, με επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων που αφορούν στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι κατηγορίες δαπανών δημοσίων σχέσεων, το ανώτατο όριο αυτών, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια για την εφαρμογή της διάταξης αυτής.

5. Οι δαπάνες δημοσιευμάτων ή ανακοινώσεων του Δημοσίου και των Ν.Π.Δ.Δ., που καταχωρούνται στον ημερήσιο και περιοδικό τύπο και αναφέρονται σε καθαρά υπηρεσιακές ανάγκες, όπως προσκλήσεις, προκηρύξεις διαγωνισμών ή διακηρύξεις, καθώς και ανακοινώσεις σχετικά με την κατάρτιση και εκτέλεση του Κρατικού Προϋπολογισμού, βαρύνουν τις ειδικές πιστώσεις των οικείων κατά περίπτωση προϋπολογισμών των Υπουργείων ή Ν.Π.Δ.Δ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Τύπου και Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης καθορίζονται και αναπροσαρμόζονται οι τιμές των δημοσιευμάτων, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 22Α

Διαδικασίες Ελέγχου Ανάληψης Υποχρεώσεων

1. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι διαδικασίες ελέγχου όλων των αναλήψεων υποχρεώσεων κατά την εκτέλεση του προϋπολογισμού της Γενικής Κυβέρνησης.

2. Στο προεδρικό διάταγμα της προηγούμενης παραγράφου περιλαμβάνεται: (α) σαφής ορισμός της ανάληψης υποχρεώσεων και των κατηγοριών τους, (β) διαδικασίες των αρμόδιων φορέων της Κεντρικής Διοίκησης και άλλων φορέων για να αναλαμβάνουν υποχρεώσεις που αφορούν στον προϋπολογισμό ενός έτους ή πολλών ετών, (γ) διαδικασίες για την Ανάληψη υποχρεώσεων δαπανών σε έργα της Ε.Ε. και άλλων διεθνών υποχρεώσεων, (δ) κατώτατο όριο για την προέγκριση της ανάληψης δέσμευσης από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, (ε) μητρώο ανάληψης υποχρεώσεων και άλλα

- δ) Βεβαιώνουν στις πράξεις διορισμών, εντάξεων και μετατάξεων των υπαλλήλων του Δημοσίου για την ύπαρξη σχετικών προβλέψεων στον Προϋπολογισμό.
 - ε) Καταρτίζουν τον απολογισμό εξόδων των φορέων του Κρατικού Προϋπολογισμού για το Οικονομικό έτος που έληξε.
 - στ) Παρέχουν στοιχεία και οποιασδήποτε φύσης πληροφορίες στην Υπηρεσία Θησαυροφυλακίου σχετικά με τις υπό πληρωμή δαπάνες.
 - ζ) Εξοφλούν τα χρηματικά εντάλματα του άρθρου 29.
 - η) Ασκούν κάθε άλλη αρμοδιότητα που ανατίθεται σε αυτές με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.
5. Στο Ειδικό Λογιστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας έχει τις αρμοδιότητες των περιπτώσεων α', ε', ζ και η' της προηγούμενης παραγράφου, όσον αφορά στις δαπάνες του Υπουργείου αυτού.

Άρθρο 24

Επιθεώρηση Υ.Δ.Ε.

1. Στις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου και στο Ειδικό Λογιστήριο στο Υπουργείο Εθνικής Άμυνας διενεργείται ετήσια τακτική και έκτακτη επιθεώρηση από οικονομικούς επιθεωρητές, οι οποίοι και συντάσσουν σχετικές εκθέσεις, καθώς και τις εκθέσεις αξιολόγησης των προϊσταμένων τους.
2. Εφόσον κατά την επιθεώρηση διαπιστωθούν αξιόποινες πράξεις ή παραλείψεις, η σχετική έκθεση αποστέλλεται στον Εισαγγελέα.

Άρθρο 25

Σύσταση Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου σε Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., δημόσιους οργανισμούς και επιχειρήσεις

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται ύστερα από πρόταση του Πρωθυπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, μπορεί να συνιστώνται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους Υπουργείο Οικονομικών, Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου για τον έλεγχο, την εκκαθάριση και την εντολή πληρωμής δαπανών Ν.Π.Δ.Δ., Ο.Τ.Α., δημοσίων επιχειρήσεων, αυτοτελών δημοσίων υπηρεσιών διοικητικά ή οικονομικά αποκεντρωμένων ή ανεξάρτητων κρατικών αρχών και οργανισμών κοινής ωφέλειας ή κοινωνικής ασφάλισης.
- Με όμοια προεδρικά διατάγματα μπορεί να ανατίθενται οι ανωτέρω αρμοδιότητες σε ήδη υφιστάμενες Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου. Οι ανωτέρω Υ.Δ.Ε. είναι ανεξάρτητες από τους ανωτέρω φορείς, σύμφωνα με το άρθρο 23 του παρόντος νόμου.
2. Με τα προεδρικά διατάγματα της παραγράφου 1 καθορίζεται και η σε προσωπικό σύνθεση των συνιστώμενων Υ.Δ.Ε., επιτρεπομένης προς τούτο της ανάλογης αύξησης των οργανικών θέσεων προσωπικού του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.
3. Οι δαπάνες προσωπικού και λειτουργίας των ανωτέρω υπηρεσιών καταβάλλονται σε βάρος των πιστώσεων του Υπουργείου Οικονομικών (Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους) και αποδίδονται από τους φορείς της

παρ. 1 στο Δημόσιο, κατά τα οριζόμενα με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται τα της λειτουργίας των δια του παρόντος συνιστώμενων υπηρεσιών, ανάλογα προς τις ιδιαιτερότητες των φορέων της παρ. 1 και καθορίζεται κάθε αναγκαία για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου λεπτομέρεια.

Άρθρο 25Α

Εσωτερικός Έλεγχος

Σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης διενεργείται εσωτερικός έλεγχος, όπως η έννοια αυτού προσδιορίζεται στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 του ν. 3492/2006 (ΦΕΚ 210 Α), ο οποίος ανατίθεται στις συνιστώμενες από το άρθρο 12 του ίδιου νόμου Μονάδες Εσωτερικού Ελέγχου, με τη συνολική καθοδήγηση και επίβλεψη του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Άρθρο 26

Έλεγχος, εκκαθάριση και εντολή πληρωμής των δαπανών του Δημοσίου

1. Οι δαπάνες του Δημοσίου ελέγχονται, εκκαθαρίζονται και εντέλλονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, βάσει νόμιμων δικαιολογητικών που αποστέλλονται από τους Διατάκτες και τα οποία αποδεικνύουν την απαίτηση κατά του Δημοσίου.

Τα απαιτούμενα κατά κατηγορία δαπάνης δικαιολογητικά καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

2. Ο έλεγχος επί των ανωτέρω δαπανών συνίσταται σε έλεγχο νομιμότητας και κανονικότητας αυτών.

Νόμιμη είναι η δαπάνη εφόσον: α) προβλέπεται από διάταξη τυπικού νόμου ή κανονιστικής διοικητικής πράξης ή εξυπηρετεί τους σκοπούς του οικείου φορέα και β) υπάρχει εγγεγραμμένη στον Προϋπολογισμό σχετική πίστωση.

Κανονική είναι η δαπάνη, που έχει νόμιμα αναληφθεί, επισυνάπτονται τα νόμιμα δικαιολογητικά και η σχετική απαίτηση δεν έχει υποπέσει σε παραγραφή.

Κατά τον ασκούμενο από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου έλεγχο εξετάζονται και τα παρεμπιπτόντως αναφύομενα ζητήματα.

3. Τον έλεγχο ακολουθεί η πράξη εκκαθάρισης, με την οποία προσδιορίζονται τα δικαιώματα των πιστωτών του Δημοσίου και εκδίδεται τίτλος πληρωμής.

4. Η εκκαθάριση και εντολή πληρωμής των δαπανών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας ενεργείται σύμφωνα με τη νομοθεσία που το διέπει.

5. Εάν, κατά την άσκηση του ελέγχου γεννηθούν βάσιμες αμφιβολίες ως προς το ουσιαστικό μέρος της δαπάνης, η Υπηρεσία αναφέρει την περίπτωση στον Υπουργό Οικονομικών και τον Διατάκτη. Επί όλων των δαπανών του Δημοσίου καθώς και επί των δαπανών λοιπών φορέων που ελέγχονται και εκκαθαρίζονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, δύναται να ασκείται και επιτόπιος έλεγχος που διατάσσεται από τον Υπουργό Οικονομικών ή εξουσιοδοτημένο όργανο του με μέριμνα της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

Η άσκηση, του κατά το προηγούμενο εδάφιο, ελέγχου δεν αναστέλλει την πληρωμή των συγκεκριμένων δαπανών, εκτός αν δοθεί αντίθετη εντολή του Υπουργού Οικονομικών με αιτιολογημένη απόφαση του.

Τα αρμόδια για τον επί τόπου έλεγχο όργανα δύνανται για ζητήματα τεχνικής φύσης να ζητούν τη συνδρομή και τη γνώμη υπαλλήλων του Δημοσίου ή υπαλλήλων του ευρύτερου δημόσιου τομέα της οικείας ειδικότητας ή εμπειρίας, οι οποίοι δεν έχουν λάβει μέρος με οποιονδήποτε τρόπο στη διαδικασία πραγματοποίησης της δαπάνης. Στους υπαλλήλους αυτούς, που τίθενται υποχρεωτικά στη διάθεση των ελεγκτικών οργάνων από τις υπηρεσίες που ανήκουν, δύνανται να καταβάλλεται αποζημίωση, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Εφόσον κατά τον διενεργηθέντα έλεγχο διαπιστωθούν αξιόποινες πράξεις ή παραλείψεις, η σχετική έκθεση αποστέλλεται στον Εισαγγελέα από τον διατάξαντα τον έλεγχο και εφόσον διαπιστωθεί έλλειμμα, η σχετική έκθεση διαβιβάζεται στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

6. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα όργανα και ο τρόπος άσκησης του επί τόπου ελέγχου, το περιεχόμενο του, η διαδικασία διάθεσης των εξειδικευμένων υπαλλήλων για τη συνδρομή των ελεγκτικών οργάνων, ο χρόνος απασχόλησης αυτών, οι διαδικασίες και τα αρμόδια όργανα για τον καταλογισμό των αχρεωστήτως λαβόντων, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

7. Με όμοιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται:

(α) η διαδικασία ελέγχου, εκκαθάρισης και εντολής πληρωμής των δαπανών του Δημοσίου, τα αρμόδια όργανα ανάλογα με το ύψος ή τη φύση της δαπάνης, η ευθύνη αυτών, ο τύπος των ενταλμάτων, τα τηρούμενα βιβλία και στοιχεία, ως και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια,

(β) οι σταθερές και διαρκείς ή περιοδικού χαρακτήρα δαπάνες, που εξαιρούνται από την άσκηση ελέγχου των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου και πληρώνονται με άλλους τίτλους πληρωμής, υποκείμενες στον κατασταλτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 27

Έλεγχος δαπανών και Εσόδων από το Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Όλες οι δαπάνες του Δημοσίου, των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (πρώτου και δεύτερου βαθμού) και των λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και τα έσοδα αυτών, υπόκεινται σε έλεγχο από το Ελεγκτικό Συνέδριο, σύμφωνα με τις διατάξεις που το διέπουν και τα διεθνή ελεγκτικά πρότυπα.

2. Ο ασκούμενος από το Ελεγκτικό Συνέδριο προληπτικός έλεγχος διενεργείται σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις, με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 17 του άρθρου 282 του ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α), και πραγματοποιείται σε δαπάνες, το κατώτατο ύψος των οποίων προσδιορίζεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων

Δικαιωμάτων, ύστερα από τη σύμφωνη γνώμη της Ολομέλειας του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Άρθρο 28

Εντολή πληρωμής των δαπανών του Δημοσίου

1. α) Τίτλος πληρωμής είναι το χρηματικό ένταλμα ή άλλο παραστατικό στοιχείο, που εκδίδεται από την Υπηρεσία Δημοσιονομικού Ελέγχου ή από άλλο αρμόδιο κατά νόμο όργανο, για την πληρωμή εκκαθαρισμένων απαιτήσεων πιστωτών του Δημοσίου σε βάρος πιστώσεων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

β) Χρηματικό ένταλμα είναι η έγγραφη εντολή για την πληρωμή εξόδων του Δημοσίου.

γ) Τακτικό χρηματικό ένταλμα είναι το χρηματικό ένταλμα που εκδίδεται στο όνομα του δικαιούχου για την πληρωμή εκκαθαρισμένων απαιτήσεων κατά του Δημοσίου.

Ειδικά για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας, το τακτικό χρηματικό ένταλμα εκδίδεται στο όνομα του δικαιούχου ή της αρμόδιας Μονάδας για την πληρωμή εκκαθαρισμένων απαιτήσεων κατά του Δημοσίου.

2. Οι δαπάνες του Δημοσίου πληρώνονται από τις αρμόδιες για την πληρωμή αυτών υπηρεσίες με χρηματικά εντάλματα, που εκδίδονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου ή από άλλο κατά νόμο αρμόδιο όργανο.

3. α) Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών επιτρέπεται η έκδοση χρηματικών ενταλμάτων (Χ.Ε.) για την:

(αα) Τακτοποίηση λογιστικών εκκρεμοτήτων που χρονίζουν στις Δ.Ο. Υ..

(ββ) Τακτοποίηση εκκρεμοτήτων στο χρηματικό υπόλοιπο των Δ.Ο.Υ., συνεπεία κατασχέσεων τρίτων και λοιπών περιπτώσεων.

(γγ) Απόδοση ποσών σε δικαιούχους, η οποία δεν ολοκληρώθηκε με ευθύνη των Δ.Ο.Υ., επιφυλασσομένων των διατάξεων των παραγράφων 1 και 3 του άρθρου 34.

(δδ) Τακτοποίηση πραγματοποιηθεισών κατασχέσεων σε βάρος λογαριασμών του Ελληνικού Δημοσίου.

Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζονται ο ειδικός φορέας και ο ΚΑΕ τους οποίους βαρύνει η δαπάνη, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

β) Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η διαδικασία εφαρμογής των ρυθμίσεων της παρούσας παραγράφου.

Άρθρο 29

Εξόφληση τίτλων πληρωμής

1. Χρηματικό ένταλμα ή άλλος τίτλος πληρωμής εξοφλείται από το αρμόδιο όργανο, μόνο όταν φέρει όλα τα τυπικά στοιχεία που απαιτεί ο νόμος.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται τα δικαιολογητικά εξοφλήσεως των τίτλων πληρωμής.

2. Προκειμένου για χρηματικά εντάλματα ή άλλους τίτλους πληρωμής, που δεν υπόκεινται σε έλεγχο από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, τα αρμόδια για την πληρωμή όργανα ασκούν έλεγχο και ευθύνονται:

α) για την καθ' υπέρβαση πληρωμή των εκκαθαρισμένων δαπανών,

- β) για πληρωμές αυτών με εντολή αναρμόδιου οργάνου,
- γ) για την πληρωμή πέραν των ορίων της πιστώσεως που έχει χορηγηθεί ή της εξουσιοδοτήσεως που έχει παρασχεθεί στους εκκαθαριστές και
- δ) για την ύπαρξη των δικαιολογητικών που απαιτούνται για τις δαπάνες αυτές από τις ειδικές διατάξεις.

3. Αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου, τα αρμόδια όργανα αρνούνται με έγγραφο την εξόφληση των ενταλμάτων και λοιπών τίτλων πληρωμής, μπορεί όμως ο αρμόδιος Διατάκτης να διατάσσει την πληρωμή με ευθύνη του.

Στην περίπτωση αυτή, ο Διατάκτης είναι ο μόνος υπεύθυνος και ο υπόλογος απαλλάσσεται.

4. Κατά την άσκηση του ελέγχου του άρθρου αυτού εφαρμόζονται ανάλογα οι διατάξεις του άρθρου 26.

5. Επί δαπανών του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, η ευθύνη για την ύπαρξη πιστώσεως, καθώς και για την πληρότητα και νομιμότητα των δικαιολογητικών εκδόσεως του τίτλου πληρωμής, βαρύνει μόνο τις οικείες οικονομικές υπηρεσίες του Υπουργείου αυτού.

6. Οι δαπάνες του Δημοσίου δύνανται να πληρώνονται και από τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τρόπος εξοφλήσεως αυτών, η ευθύνη των αρμόδιων για την εξόφληση αυτών οργάνων, το ύψος της προμήθειας ή αμοιβής που τυχόν καταβάλλεται σε βάρος του Δημοσίου, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια.

7.α. Ειδικά, τα χρηματικά εντάλματα του τακτικού προϋπολογισμού που εκδίδονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου (Υ.Δ.Ε.) εξοφλούνται από τις Υπηρεσίες αυτές, με πίστωση του τραπεζικού λογαριασμού του δικαιούχου, με την επιφύλαξη των διατάξεων που διέπουν την εκτέλεση του Προϋπολογισμού Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) και των διατάξεων του άρθρου δεύτερου παρ.ιβ του ν. 3845/2010 (Α'65), όπως ισχύουν.

β. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζονται ο τρόπος και η διαδικασία εξόφλησης των ανωτέρω χρηματικών ενταλμάτων από τις Υ.Δ.Ε. και καθορίζονται τα αρμόδια όργανα, η ευθύνη αυτών, ο τύπος και ο τρόπος τήρησης των αναγκαίων λογιστικών βιβλίων και στοιχείων και η διαδικασία αποστολής των εξοφληθέντων ενταλμάτων στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων της παρούσας.

Άρθρο 30

Εκτέλεση επιτροπικών ενταλμάτων πριν από την άφιξη τους
Σε περίπτωση κατεπείγουσας ανάγκης άμεσης πληρωμής δαπάνης του Κράτους, επιτρέπεται στους προϊσταμένους των Υ.Δ.Ε. να εντέλλονται, με κάθε πρόσφορο μέσο, την εκτέλεση επιτροπικών ενταλμάτων πριν από την άφιξη τους στους δευτερεύοντες διατάκτες.

Άρθρο 31

Εξόφληση τίτλων δικαιούχων που αδυνατούν να υπογράψουν
Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εξόφληση τίτλων πληρωμής δικαιούχων, που αδυνατούν για οποιονδήποτε λόγο να υπογράψουν την πράξη εξόφλησης.

Άρθρο 33

Καταλογισμοί για μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με τίτλους πληρωμής - Αρμόδια όργανα

1. Μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής καταλογίζονται:

α) στον υπάλληλο που από δόλο ή βαρεία αμέλεια προέβη σε παράνομες πράξεις ή παραλείψεις ή συνέπραξε στην έκδοση αυτών ή στη μη τήρηση των νόμιμων διαδικασιών πραγματοποιήσεως της δαπάνης και

β) στο λαβόντα εφόσον έχει συντελέσει υπαίτια στη μη νόμιμη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής, ανεξάρτητα από υπαιτιότητα αυτού.

2. Αρμόδιο όργανο για τον καταλογισμό μη νόμιμων δαπανών, που πληρώθηκαν με τίτλους πληρωμής που δεν εκδίδονται από τις Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου, είναι ο Διατάκτης και οι κάθε ειδικότητας επιθεωρητές, που έχουν διαπιστώσει την παράνομη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Οι ανωτέρω καταλογιστικές αποφάσεις προσβάλλονται με έφεση ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Ο ανωτέρω Διατάκτης είναι αρμόδιος και για τον καταλογισμό των αχρεωστήτως λαβόντων με τίτλους πληρωμής της Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου, εφόσον διαπιστωθεί εκ των υστέρων, βάσει νέων στοιχείων, ότι η πληρωμή έγινε με μη νόμιμα δικαιολογητικά ή λανθασμένο υπολογισμό.

Άρθρο 34

Απώλεια αποδεικτικών εισπράξεως, γραμματίων, δικαιολογητικών πληρωμής δαπανών και τίτλων πληρωμής

1. Σε περιπτώσεις απώλειας αποδεικτικών εισπράξεως, γραμματίων, χρηματικών ενταλμάτων ή άλλων τίτλων πληρωμής που δεν έχουν εξοφληθεί, εκδίδονται, με έγκριση του Υπουργού Οικονομικών ή του οργάνου στο οποίο έχει μεταβιβασθεί η άσκηση της αρμοδιότητας αυτής, αντίγραφα αυτών, ύστερα από διαπίστωση επιθεωρητή:

α) προκειμένου για Αποδεικτικά εισπράξεως, της εισαγωγής ή μη στη Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία ή στο Τελωνείο του ποσού που αναγράφεται σε αυτά και

β) προκειμένου για γραμμάτια, χρηματικά εντάλματα ή άλλους τίτλους πληρωμής, της μη εξοφλήσεως αυτών.

2. Προκειμένου για απώλεια χρηματικών ενταλμάτων ή άλλων τίτλων πληρωμής μετά την εξόφληση αυτών, ύστερα από διαπίστωση του αρμόδιου

επιθεωρητή, εκδίδεται αντίγραφο από το αρμόδιο όργανο για υπηρεσιακή και μόνο χρήση.

3. Σε περίπτωση απώλειας δικαιολογητικών πληρωμής δημόσιας δαπάνης πριν από την έκδοση τίτλου πληρωμής, η πληρωμή της δαπάνης αυτής μπορεί να επιτραπεί με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, που καθορίζει και τον τρόπο δικαιολογήσεως αυτής και εφόσον μετά από διενέργεια ένορκης διοικητικής εξετάσεως από αρμόδιο επιθεωρητή διαπιστωθεί ότι η απώλεια έχει συντελεσθεί στην αρμόδια υπηρεσία ή στα Ελληνικά Ταχυδρομεία.

Άρθρο 35

Απόδοση κρατήσεων και εσόδων υπέρ τρίτων

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο χρόνος και η διαδικασία:

- α) αποδόσεως στους τρίτους των υπέρ αυτών επιβαλλόμενων κρατήσεων επί των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού και εισαγωγής στον Προϋπολογισμό των υπέρ του Δημοσίου κρατήσεων,
- β) αποδόσεως των εσόδων που εισπράττονται υπέρ τρίτων.

Άρθρο 36

Πληρωμή δαπανών από προξενικές εισπράξεις

Σε εξαιρετικές περιπτώσεις ή λόγω του επείγοντος, δαπάνες του Ελληνικού Δημοσίου σε χώρες του εξωτερικού δύνανται να πληρωθούν από τις προξενικές εισπράξεις, δεσμευμένες ή μη, με εντολή του Υπουργού Εξωτερικών, μετά από αιτιολογημένη εισήγηση του αρμόδιου υπουργού.

Στις περιπτώσεις αυτές ακολουθείται η διαδικασία της παρ. 7 του άρθρου 15 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 37

Πληρωμές - Προπληρωμές ειδικής αρμοδιότητας των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών και Ειδικών Ταμείων

1. Πληρωμές επιτρέπεται να ενεργούνται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, τα Τελωνεία και τους Ειδικούς Ταμείς χωρίς να απαιτείται η έκδοση χρηματικού εντάλματος στις κατωτέρω περιπτώσεις, όταν πρόκειται για:

- α) Έξοδα μεταγωγής κρατουμένων για χρέη προς το Δημόσιο.
- β) Έξοδα εισπράξεως πλειστηριάσματος.
- γ) Έξοδα εκτελέσεως σε βόρος της περιουσίας οφειλετών του Δημοσίου.
- δ) Έξοδα μεταφοράς δημοσίων χρημάτων και αξιών.
- ε) Αποζημίωση και οδοιπορικά δικαστικών αντιπροσώπων και γραμματέων.
- στ) Κάθε άλλη δαπάνη που ορίζεται με ειδικό νόμο.
- ζ) Η δαπάνη πληρωμής τόκων για επιστροφή αχρεωστήτως εισπραχθέντων δημοσίων εσόδων.

2. Τα αρμόδια όργανα για την πληρωμή των δαπανών της προηγούμενης παραγράφου ασκούν έλεγχο επ' αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 29 του παρόντος νόμου. Επί των δαπανών αυτών

ασκείται κατασταλτικός έλεγχος από το Ελεγκτικό Συνέδριο κατά τις ισχύουσες διατάξεις.

3. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος και το περιεχόμενο του τίτλου πληρωμής και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια.

4. Προπληρωμές επιτρέπεται να ενεργούνται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες και τα Τελωνεία, χωρίς να απαιτείται η έκδοση χρηματικού εντάλματος προπληρωμής, όταν πρόκειται για:

β) έξοδα μεταγραφής ακινήτων.

Τα δικαιολογητικά των ανωτέρω πληρωμών αποτελούν μέρος του χρηματικού υπολοίπου της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και υποβάλλονται στο τέλος κάθε μήνα στις αρμόδιες Υπηρεσίες Δημοσιονομικού Ελέγχου για την έκδοση των οικείων χρηματικών ενταλμάτων για την τακτοποίηση της διαχείρισής τους.

Άρθρο 38

Έννοια - Προϋποθέσεις και διαδικασία έκδοσης ενταλμάτων προπληρωμής

1. Χρηματικά ένταλμα προπληρωμής είναι το χρηματικό ένταλμα με το οποίο προκαταβάλλεται χρηματικό ποσό σε οριζόμενο υπόλογο, ο οποίος αποδίδει λογαριασμό σε τακτή προθεσμία με την υποβολή των νόμιμων δικαιολογητικών.

2. Επιτρέπεται η έκδοση χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής, μετά από αιτιολογημένη απόφαση, για πραγματοποίηση δαπανών, που λόγω της φύσεώς τους ή λόγω επείγουσας υπηρεσιακής ανάγκης, είναι δυσχερές η τήρηση των διατυπώσεων που προβλέπονται από τις ισχύουσες διατάξεις για τη δικαιολόγησή τους, καθώς και μικροδαπανών, χωρίς αιτιολόγηση, μέχρι του ύψους των 1.200.000 δραχμών κατά Κ.Α.Ε., ετησίως. Το ποσό αυτό δύναται να αναπροσαρμόζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

3. Τα χρηματικά εντάλματα προπληρωμής εκδίδονται στο όνομα μόνιμων δημόσιων υπαλλήλων και υπαλλήλων που υπηρετούν στο Δημόσιο με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου, υπαλλήλων νομαρχιακών αυτοδιοικήσεων, αξιωματικών, μονάδων ή υπηρεσιών των Ενόπλων Δυνάμεων και των αξιωματικών της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος που έχουν χρηματική διαχείριση, καθώς και στο όνομα των Τραπεζών Ελλάδος και Αγροτικής.

Στην τελευταία αυτή περίπτωση, ορίζεται δεύτερος υπόλογος μόνιμος δημόσιος υπάλληλος, μονάδα ή υπηρεσία των Ενόπλων Δυνάμεων και της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να εκδίδονται χρηματικό εντάλματα προπληρωμής και στο όνομα άλλων τραπεζών.

4. Τα χρηματικά εντάλματα προπληρωμής εκδίδονται, με απόφαση του αρμόδιου διατάκτη, μέχρι τις 30 Νοεμβρίου κάθε έτους.

5. Με την απόφαση της προηγούμενης παραγράφου ορίζεται το ποσό του εντάλματος, το είδος της δαπάνης, ο υπόλογος και η προθεσμία αποδόσεως λογαριασμού.

Με όμοιες αποφάσεις, επιτρέπεται να παρατείνεται η προθεσμία αποδόσεως λογαριασμού, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 41 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 39

Περιορισμοί - Ειδικές περιπτώσεις χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής

1. Δεν επιτρέπεται η έκδοση ενταλμάτων προπληρωμής στο όνομα υπαλλήλων των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου και φοροτεχνικών, που υπηρετούν σε Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία ή διαχειρίζονται χρήματα και αξίες του Δημοσίου, εκτός για δαπάνες μετακινήσεως αυτών και για έξοδα διακινήσεως του μηχανογραφικού υλικού εισπράξεων και πληρωμών.

2. Επιτρέπεται η έκδοση χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής σε υπαλλήλους του Δημοσίου με οποιαδήποτε σχέση, σε όργανα της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και Λιμενικού Σώματος, καθώς και σε άλλα πρόσωπα για δαπάνες μετακίνησής τους με εντολή του Δημοσίου.

Για δαπάνες μετακίνησης περισσότερων του ενός προσώπων, επιτρέπεται η έκδοση ενός μόνο εντάλματος προπληρωμής, με υπόλογο μόνιμο δημόσιο υπάλληλο, που προκαταβάλλει τα απαιτούμενα ποσά στους μετακινούμενους. Οι λαμβάνοντες τις Προκαταβολές υπέχουν αυτοτελώς τις ευθύνες υπολόγου εντάλματος προπληρωμής και αποδίδουν λογαριασμό δια του υπολόγου του εντάλματος προπληρωμής. Ο υπόλογος του εντάλματος, που ευθύνεται μόνο για τη νομιμότητα των προκαταβολών που διενήργησε, συγκεντρώνει τα δικαιολογητικά αποδόσεως λογαριασμού των μετακινηθέντων και τα υποβάλλει αρμοδίως μαζί με τις αποδείξεις πληρωμής των προκαταβληθέντων ποσών.

3. Προκειμένου για δαπάνες νοσηλείας στο εξωτερικό των εν ενεργεία υπαλλήλων, των πολιτικών και στρατιωτικών συνταξιούχων και των μελών των οικογενειών αυτών, καθώς και ιδιωτών που νοσηλεύονται στο εξωτερικό με δαπάνη του Δημοσίου, τα οικεία εντάλματα προπληρωμής εκδίδονται στο όνομα της Τράπεζας της Ελλάδος, με δεύτερο υπόλογο τον Πρόξενο της χώρας μεταβάσεως.

Για δαπάνες μετακινήσεως στο εξωτερικό προσώπων του προηγούμενου εδαφίου και των τυχόν συνοδών αυτών, τα οικεία εντάλματα προπληρωμής εκδίδονται στο όνομα των ενδιαφερόμενων υπαλλήλων, συνταξιούχων ή ιδιωτών.

Προκειμένου για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στο εσωτερικό προσώπων, των οποίων τις δαπάνες καλύπτει το Δημόσιο, επιτρέπεται η έκδοση χρηματικού εντάλματος προπληρωμής επ' ονόματι μόνιμου δημοσίου υπαλλήλου.

Άρθρο 40

Υποχρεώσεις και ευθύνες υπολόγων και άλλων οργάνων εξ ενταλμάτων προπληρωμής

1. Ο υπόλογος μπορεί να πραγματοποιεί πληρωμές σε βάρος του προϊόντος χρηματικού εντάλματος προπληρωμής (ΧΕΠ) έως την ημερομηνία απόδοσης

λογαριασμού και σε καμία περίπτωση πέραν της 31ης Δεκεμβρίου του έτους κατά το οποίο εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα προπληρωμής.

Τυχόν αδιάθετο υπόλοιπο κατατίθεται στην οικεία Δ.Ο.Υ. εντός της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου.

2. Οι υπόλογοι ενταλμάτων προπληρωμής ευθύνονται για δόλο ή βαρεία αμέλεια κατά την πληρωμή μη νόμιμων δαπανών.

Για τη νομιμότητα των αποδεικτικών πληρωμής και πληρότητα των δικαιολογητικών αυτής, ευθύνονται για αμέλεια.

3. Οι τράπεζες ως υπόλογοι ευθύνονται μόνο για την ακριβή εκτέλεση των οδηγιών που δίδονται σε αυτές κάθε φορά.

Ο δεύτερος υπόλογος είναι υπεύθυνος για τη συγκέντρωση και την εμπρόθεσμη υποβολή των δικαιολογητικών, το δε αρμόδιο όργανο που δίδει τις σχετικές οδηγίες στις τράπεζες, ευθύνεται για τυχόν μη νόμιμη πληρωμή, εφόσον έχει ενεργήσει με δόλο ή βαρεία αμέλεια.

Άρθρο 41

Απόδοση λογαριασμού χρηματικών ενταλμάτων προπληρωμής

1. Η προθεσμία απόδοσης λογαριασμού δεν μπορεί να οριστεί πέραν του ενός (1) μηνός από τη λήξη του οικονομικού έτους κατά το οποίο εκδόθηκε το χρηματικό ένταλμα προπληρωμής.

Τα δικαιολογητικά για την τακτοποίηση του ΧΕΠ διαβιβάζονται από την αρμόδια υπηρεσία του διατάκτη στην αρμόδια προς εκκαθάριση υπηρεσία εντός ενός (1) μηνός από τη λήξη της προθεσμίας του προηγούμενου εδαφίου. Κατά τη διαβίβαση των δικαιολογητικών συντάσσεται ειδικό έντυπο για τη λογιστική καταγραφή.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται ο τύπος του ειδικού αυτού εντύπου και ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου.

2. Με προεδρικό διάταγμα, το οποίο εκδίδεται ύστερα από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να προβλέπονται εξαιρέσεις από τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 40 και στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου.

3. Σε περίπτωση αντικειμενικής αδυναμίας απόδοσης λογαριασμού, η οποία διαπιστώνεται μετά από έρευνα αρμόδιου επιθεωρητή, που ορίζεται από τον Υπουργό Οικονομικών, ύστερα από πρόταση της Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου, η πορισματική έκθεση δύναται να αποτελέσει παραστατικό δικαιολόγησης της δαπάνης εν όλω ή εν μέρει για την τακτοποίηση του οικείου χρηματικού εντάλματος προπληρωμής.

Άρθρο 42

Χρηματικά εντάλματα προπληρωμής δημοσίων επενδύσεων

Επιτρέπεται η έκδοση ενταλμάτων προπληρωμής μέχρι την 31η Μαρτίου του επόμενου έτους για την εμφάνιση ως εξόδων του προϋπολογισμού, πληρωμών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων που έγιναν μέχρι την 31η Δεκεμβρίου.

Η προθεσμία απόδοσης λογαριασμού των ενταλμάτων αυτών μπορεί να ορίζεται μέχρι 31 Μαΐου του ίδιου έτους και παρατείνεται για τις δαπάνες εξωτερικού, σύμφωνα με το προεδρικό διάταγμα του άρθρου 41 του παρόντος νόμου.

Τα ανωτέρω εντάλματα φέρουν ημερομηνία έκδοσης την τρέχουσα ημερομηνία και εμφανίζονται την 31η Δεκεμβρίου του έτους πραγματοποίησης των πληρωμών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των δύο τελευταίων εδαφίων της παραγράφου 1 του άρθρου 41 του παρόντος νόμου.

Άρθρο 43

Προσωρινά χρηματικά εντάλματα

1. Προσωρινό χρηματικό ένταλμα είναι το χρηματικό ένταλμα που εκδίδεται από τον αρμόδιο υπουργό για επιτακτικές και επείγουσες δαπάνες του Κράτους, που δεν προβλέπονται από το νόμο ή για τις οποίες δεν υπάρχει πίστωση στον Προϋπολογισμό.
2. Τα Προσωρινά χρηματικά εντάλματα εκδίδονται, προκειμένου για δαπάνες που δεν προβλέπονται από το νόμο, ύστερα από απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και προκειμένου για δαπάνες για τις οποίες δεν υπάρχει πίστωση, ύστερα από απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού. Με τις ανωτέρω αποφάσεις ορίζεται το ποσό του εντάλματος, το είδος της δαπάνης, ο υπόλογος διαχειριστής και η προθεσμία αποδόσεως λογαριασμού.
3. Τα Προσωρινά χρηματικά εντάλματα εκδίδονται στο όνομα μόνιμων δημοσίων υπαλλήλων, αξιωματικών, μονάδων ή υπηρεσιών των Ενόπλων Δυνάμεων της Ελληνικής Αστυνομίας του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος, που έχουν χρηματική διαχείριση από τον εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμό "Προσωρινά χρηματικά εντάλματα".
4. Τα ανωτέρω εντάλματα προ της πληρωμής τους δεν υπόκεινται στον έλεγχο του άρθρου 26 του παρόντος νόμου και του Ελεγκτικού Συνεδρίου και καταχωρούνται πριν από την πληρωμή τους σε ειδικό βιβλίο που τηρείται στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.
5. Τα Προσωρινά χρηματικά εντάλματα τακτοποιούνται με χρηματικά συμψηφιστικά εντάλματα, που εκδίδονται σε βάρος των πιστώσεων του οικείου υπουργείου, βάσει των σχετικών δικαιολογητικών, το αργότερο μέχρι τη λήξη του μεθεπόμενου οικονομικού έτους από τη λήξη της προθεσμίας αποδόσεως λογαριασμού, εγγραφομένης υποχρεωτικώς σχετικής πιστώσεως.

Άρθρο 44

Εξουσιοδοτήσεις

Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, ρυθμίζονται:

- α) Λοιπές υποχρεώσεις και ευθύνες των υπολόγων από εντάλματα προπληρωμής, επενδύσεων και προσωρινών.
- β) Ο τρόπος τακτοποίησης των ανωτέρω ενταλμάτων και οι συνέπειες της μη εμπρόθεσμης αποδόσεως λογαριασμού, οι κατά των υπολόγων κυρώσεις, τα

σχετικά θέματα με την επίσχεση των αποδοχών, σε περίπτωση αθετήσεως των υποχρεώσεών τους, καθώς και με τον καταλογισμό αυτών και των μη νομίμως λαβόντων.

γ) Η καθιέρωση περιορισμών στην έκδοση ενταλμάτων προπληρωμής και προσωρινών, τα σχετικά θέματα με τη μεταβίβαση σε άλλους υπαλλήλους της διαχειρίσεως ολόκληρου ή μέρους του ποσού που έχει προκαταβληθεί στον υπόλογο, καθώς και λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων περί προπληρωμών.

Άρθρο 45

Ευθύνες διαχειριζομένων χρήματα χωρίς έκδοση ενταλμάτων προπληρωμής
Οι διατάξεις που ισχύουν για τις υποχρεώσεις και τις ευθύνες των υπολόγων των ενταλμάτων προπληρωμής εφαρμόζονται και σε όσους διαχειρίζονται με οποιονδήποτε τρόπο δημόσια χρήματα, που προκαταβάλλονται με την υποχρέωση αποδόσεως λογαριασμού, έστω και χωρίς έκδοση εντάλματος προπληρωμής.

Οι Διατάκτες των ανωτέρω προκαταβολών έχουν τις αρμοδιότητες και υποχρεώσεις των Διατακτών ενταλμάτων προπληρωμής, όσον αφορά τον ορισμό των υπολόγων, τον καθορισμό προθεσμίας αποδόσεως λογαριασμού, παράταση αυτής, αντικατάσταση υπολόγων, επίσχεση αποδοχών αυτών, άρση αυτής, καθώς και τον καταλογισμό των υπολόγων.

Οι υπόλογοι των προσωρινών ενισχύσεων πάγιων προκαταβολών του άρθρου 52 περίπτωση β' του παρόντος νόμου έχουν τις ευθύνες των υπολόγων εξ ενταλμάτων προπληρωμής, η δε επίσχεση αποδοχών ενεργείται από τον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 46

Πάγιες Προκαταβολές χρηματικού - Έννοια - Σύσταση

1. Πάγιες Προκαταβολές χρηματικού είναι ποσά που τίθενται στη διάθεση δημοσίων υπηρεσιών με χρηματικά εντάλματα, που εκδίδονται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους υπό ίδιο λογαριασμό της δημόσιας ληψοδοσίας, στο όνομα υπολόγων διαχειριστών που ορίζονται με απόφαση του αρμόδιου υπουργού.

2. Για την άμεση αντιμετώπιση δαπανών, η πληρωμή των οποίων λόγω της φύσεώς τους δεν μπορεί να αναβληθεί μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας δικαιολόγησης αυτών, επιτρέπεται η σύσταση στις δημόσιες υπηρεσίες, πολιτικές και στρατιωτικές, πάγιων προκαταβολών χρηματικού με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του αρμόδιου υπουργού και του Υπουργού Οικονομικών, με αιτιολογημένη εισήγηση της αρμόδιας Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου.

3. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού, που εκδίδονται μετά από αιτιολογημένη γνώμη της αρμόδιας Υπηρεσίας Δημοσιονομικού Ελέγχου, καθορίζεται το είδος και το ποσοστό κάθε δαπάνης που πληρώνεται από την πάγια προκαταβολή και προσδιορίζεται το ποσό αυτής που δεν μπορεί να είναι ανώτερο των δύο και ημίσεως δωδεκατημορίων των σχετικών πιστώσεων που χορηγούνται δια του

Προϋπολογισμού, προκειμένου για λειτουργικές δαπάνες και του ενός και ημίσεως δωδεκατημορίου, προκειμένου για τη μισθοδοσία του προσωπικού. Τα ποσοστά διαθέσεως των πιστώσεων, σύμφωνα με το άρθρο 19 του παρόντος, εφαρμόζονται και επί των ανωτέρω δαπανών.

Δαπάνες μισθοδοσίας δεν πληρώνονται σε βάρος της πάγιας προκαταβολής, παρά μόνο σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις και εφόσον δεν είναι δυνατή η πληρωμή αυτών κατά τη συνήθη διαδικασία.

Με αποφάσεις του αρμόδιου υπουργού ή του εξουσιοδοτημένου οργάνου, επιτρέπεται η κατανομή του ποσού της πάγιας προκαταβολής σε περισσότερους του ενός διαχειριστές, που υπέχουν τις ευθύνες δημόσιων υπολόγων για τα ποσά που διαχειρίζονται.

4. Σε περίπτωση πολέμου ή γενικής ή μερικής επιστράτευσης ή άλλης έκτακτης ανάγκης, επιτρέπεται με όμοιες αποφάσεις η αύξηση του ποσού της προκαταβολής και των δαπανών που πληρώνονται από αυτή, μέχρι και του συνόλου των πιστώσεων του Προϋπολογισμού.

5. Οι Προκαταβολές του παρόντος άρθρου χορηγούνται με χρηματικά εντάλματα που εκδίδονται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους υπό το λογαριασμό «Πάγια Προκαταβολές».

6. Η προμήθεια και οι λοιπές δαπάνες των οικείων τραπεζών, για τη μετατροπή σε συνάλλαγμα του δραχμικού προϊόντος των προκαταβολών του παρόντος άρθρου, βαρύνει τις πιστώσεις του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 47

Διαχείριση πάγιων προκαταβολών

1. Η διαχείριση των πάγιων προκαταβολών ανατίθεται, με απόφαση του αρμόδιου υπουργού ή του εξουσιοδοτημένου από αυτόν οργάνου, σε μόνιμους δημόσιους πολιτικούς υπαλλήλους ή στρατιωτικούς εν γένει, με την επιφύλαξη των ειδικών διατάξεων του ν. 419/1976, όπως ισχύει.

Αν στην υπηρεσία άπου έχει συσταθεί πάγια προκαταβολή δεν υπηρετεί μόνιμος δημόσιος υπάλληλος, υπόλογος διαχειριστής ορίζεται ο προϊστάμενος αυτής, εφόσον αυτός είναι μόνιμος ή με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου.

Σε περίπτωση απουσίας του διαχειριστή, ο αρμόδιος υπουργός μπορεί να ορίζει αναπληρωτή διαχειριστή, ο οποίος ευθύνεται μόνο για τις διαχειριστικές πράξεις που διενεργεί κατά το χρόνο της αναπληρώσεως.

Κατ' εξαίρεση, δεν επιτρέπεται η ανάθεση της διαχειρίσεως πάγιων προκαταβολών σε υπαλλήλους των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου και των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών.

2. Οι διαχειριστές των πάγιων προκαταβολών, που έχουν τις ευθύνες δημόσιου υπολόγου, ενεργούν πληρωμές και υποβάλλουν στο τέλος κάθε μήνα ή και νωρίτερα τα δικαιολογητικά των σχετικών δαπανών στις αρμόδιες για τον έλεγχο και εκκαθάρισή τους υπηρεσίες, οι οποίες πρέπει μέσα σε ένα (1) μήνα να εκδίδουν τα χρηματικά εντάλματα για την αποκατάσταση της πάγιας προκαταβολής.

3. Προκειμένου για τις αποδοχές στρατεύσιμων οπλιτών, κληρωτών και εφέδρων, που δεν δικαιούνται αποδοχές μονίμων, τα δικαιολογητικά πληρωμής συνίστανται σε βεβαίωση των αρμόδιων οικονομικών οργάνων για την πραγματοποιηθείσα πληρωμή, που εκδίδεται βάσει ειδικού βιβλίου στο οποίο υπογράφουν οι δικαιούχοι.

Το περιεχόμενο της βεβαιώσεως καθορίζεται με κοινές αποφάσεις των Υπουργών Εθνικής Άμυνας και Οικονομικών.

Άρθρο 48

Αποκατάσταση ελλειμμάτων πάγιων προκαταβολών

1. Κάθε πληρωμή, που πραγματοποιείται από την πάγια προκαταβολή παρανόμως ή αχρεωστήτως, καταλογίζεται εις ολόκληρον σε βάρος του λαβόντος και των τυχόν συνυπεύθυνων οργάνων.

2. Για κάθε πληρωμή που πραγματοποιείται από την πάγια προκαταβολή καθ' υπέρβαση των οριζόμενων ως προς το είδος των δαπανών, στις σχετικές κοινές αποφάσεις που προβλέπονται από την παράγραφο 3 του άρθρου 46 του παρόντος νόμου, καταλογίζονται τα όργανα που έχουν προκαλέσει την πληρωμή.

3. Σε κάθε περίπτωση καταλογισμού, το χρηματικό ένταλμα αποκαταστάσεως της πάγιας προκαταβολής εκδίδεται σε βάρος των οικείων πιστώσεων του προϋπολογισμού του αρμόδιου υπουργείου, βάσει αντιγράφου της περιληπτικής καταστάσεως βεβαιώσεως ως δημόσιου εσόδου του καταλογιζόμενου ποσού και αντιγράφου της σχετικής καταλογιστικής αποφάσεως και προκειμένου περί ελλειμμάτων, σε βάρος ειδικής πιστώσεως του προϋπολογισμού των εξόδων του Υπουργείου Οικονομικών. Αν απωλεσθούν χρήματα ή δικαιολογητικά, το χρηματικό ένταλμα αποκαταστάσεως της πάγιας προκαταβολής εκδίδεται σε βάρος της ανωτέρω ειδικής πιστώσεως του προϋπολογισμού του Υπουργείου Οικονομικών, βάσει της απαλλακτικής για τον υπόλογο πράξεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

4. Αν το ποσό της πάγιας προκαταβολής σε συνάλλαγμα μειωθεί λόγω εξαναγκασμένης μετατροπής του από το νόμισμα συστάσεως στο εγχώριο, η αποκατάσταση γίνεται, βάσει πράξεως του Ελεγκτικού Συνεδρίου, κατόπιν απαλλακτικού για τον υπόλογο πορίσματος αρμόδιου επιθεωρητή κατά τις κείμενες διατάξεις.

Οι διατάξεις της παραγράφου αυτής έχουν εφαρμογή και για μειώσεις του ποσού της πάγιας προκαταβολής σε συνάλλαγμα που έχουν προκύψει από την ανωτέρω αιτία, πριν από την ισχύ του παρόντος νόμου.

5. Τα χρηματικά εντάλματα αποκαταστάσεως της πάγιας προκαταβολής στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου εκδίδονται σε βάρος ειδικής πιστώσεως που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 49

Υποχρεώσεις διαχειριστών πάγιων προκαταβολών

Οι διαχειριστές των πάγιων προκαταβολών:

- α) Καταθέτουν απαραιτήτως τα διαθέσιμα κεφάλαια της πάγιας προκαταβολής σε τράπεζα ή πιστωτικό ίδρυμα ή ελλείπει αυτών σε Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία,
- β) Τηρούν βιβλίο ημερολογίου ταμείου και αποδεικτικών εισπράξεως, θεωρημένα και αριθμημένα από τα αρμόδια όργανα των υπηρεσιών, που έχουν χορηγηθεί οι Προκαταβολές, στο οποίο καταχωρούνται όλες οι πραγματοποιούμενες από αυτούς εισπράξεις και πληρωμές κατά χρονολογική σειρά.
- γ) Διενεργούν τις αναγκαίες πληρωμές με επιταγές που εκδίδονται στο όνομα των δικαιούχων.
- Παρέκκλιση του κανόνα αυτού μπορεί να θεσπισθεί με κοινή απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού.
- δ) Υποβάλλουν στο τέλος κάθε τριμήνου στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, δια της προϊσταμένης τους υπηρεσίας, ισοζύγιο της πάγιας προκαταβολής για το τρίμηνο αυτό.
- Αν η πάγια προκαταβολή έχει κατανεμηθεί σε περισσότερες από μία διαχειρίσεις, υποβάλλεται ενιαίο ισοζύγιο από την υπηρεσία στην οποία έχει συσταθεί η πάγια προκαταβολή.
- Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζεται ο τύπος του ισοζυγίου και τα στοιχεία που πρέπει να περιλαμβάνει αυτό.

Άρθρο 50

Πάγιες Προκαταβολές υλικού ή αξιών - Σύσταση

Στις δημόσιες αρχές, πολιτικές και στρατιωτικές, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου και τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης, είναι δυνατή η σύσταση, ύστερα από έγκριση της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Οικονομικών, πάγιων προκαταβολών παντός είδους υλικού ή αξιών, που ανανεώνονται, κάθε φορά, με την κατάθεση ίσου ποσού σε μετρητά, βάσει αποδείξεως που χορηγείται από τις ανωτέρω υπηρεσίες στο διαχειριστή των αξιών της Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας.

Οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 51

Έλεγχος διαχείρισεως πάγιων προκαταβολών

1. Από την αρμόδια Επιθεώρηση του Υπουργείου Οικονομικών, ασκείται ετήσιος τακτικός έλεγχος των διαχειρίσεων των πάγιων προκαταβολών και έκτακτος, όταν κρίνεται αναγκαίο ή ζητείται από τις ενδιαφερόμενες υπηρεσίες.
- Ο έλεγχος των ανωτέρω διαχειρίσεων δύναται να ανατίθεται από τον Υπουργό Οικονομικών και σε άλλους υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών.
2. Ο έλεγχος των διαχειρίσεων των πάγιων προκαταβολών των υπηρεσιών εξωτερικού ενεργείται σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες ειδικές διατάξεις.
- Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύναται να ανατίθεται ο έλεγχος αυτός και σε Επιθεωρητές ή σε υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 52

Προκαταβολές

Επιτρέπεται στον Υπουργό Οικονομικών να διατάσσει την ενέργεια προκαταβολών από το λογαριασμό του Δημοσίου, στις εξής περιπτώσεις:

- α) Σε νομικά πρόσωπα ή ειδικούς λογαριασμούς, έναντι των εισπράξεων που ενεργούνται υπέρ αυτών διά του Προϋπολογισμού.
- β) Για προσωρινές ενισχύσεις πάγιων προκαταβολών.
- γ) Για επιδοτήσεις ή συγκεντρώσεις προϊόντων.
- δ) Για νομοθετημένες επιχορηγήσεις.
- ε) Για υποχρεώσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους διεθνείς οργανισμούς.
- στ) Για προμήθεια καταναλωτικών αγαθών.
- ζ. Για την εξόφληση υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου προς τρίτους που προέρχονται από αποφάσεις Διεθνών Δικαστηρίων.
- η. Για την εξόφληση υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου που προκύπτουν από καταπτώσεις εγγυήσεων σε πιστωτικά ιδρύματα εσωτερικού ή εξωτερικού από δάνεια που χορηγήθηκαν σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς, καθώς και σε ιδιωτικές επιχειρήσεις ή σε φυσικά πρόσωπα.
- θ) Για τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στις αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου επιχειρήσεων, στο μετοχικό κεφάλαιο των οποίων μετέχει και
- ι) Για την εξόφληση υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου που προκύπτουν κατά τη διαδικασία αποκρατικοποίησης επιχειρήσεων σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3049/2002.

Με όμοιες εντολές επιτρέπεται η ενέργεια προκαταβολών σε βάρος του Λογαριασμού Πετρελαιοειδών, που τηρείται στην Τράπεζα της Ελλάδος, για εκκρεμείς υποχρεώσεις.

Οι ανωτέρω Προκαταβολές τακτοποιούνται με την έκδοση των οικείων συμψηφιστικών χρηματικών ενταλμάτων ή με την επιστροφή των ποσών που έχουν προκαταβληθεί.

Άρθρο 53

Εμφάνιση προκαταβολών και δανείων

Οι Προκαταβολές και τα δάνεια που χορηγούνται από την Κεντρική Διοίκηση εμφανίζονται σε λογαριασμούς του λογιστικού σχεδίου που εισάγεται με το εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76 Β του παρόντος νόμου προεδρικό διάταγμα, που τηρούνται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Η αρμοδιότητα της χορήγησης αυτών ανήκει στον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 54

Διακρίσεις και εποπτεία δημοσίων υπολόγων

1. Δημόσιος υπόλογος είναι όποιος διαχειρίζεται, έστω και χωρίς νόμιμη εξουσιοδότηση, χρήματα, αξίες ή υλικό που ανήκουν στο Δημόσιο ή σε Ν.Π.Δ.Δ., καθώς και οποιοσδήποτε άλλος θεωρείται από το νόμο δημόσιος υπόλογος.
2. Οι δημόσιοι υπόλογοι διακρίνονται σε:

- α) Υπολόγους ενταλμάτων προπληρωμής και προσωρινών.
- β) Διαχειριστές πάγιων προκαταβολών.
- γ) Φοροτεχνικούς και τελωνειακούς υπολόγους.
- δ) Ειδικούς ταμίες.
- ε) Υπολόγους Ν.Π.Δ.Δ. και οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης.
- στ) Διαχειριστές έργων του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων.

3. Οι δημόσιοι υπόλογοι υπάγονται στον έλεγχο και εποπτεία:

- α) Του Υπουργού Οικονομικών, εξαιρουμένων των υπολόγων των διαχειρίσεων χρηματικού και υλικού των Ενόπλων Δυνάμεων και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης, για τους οποίους εφαρμόζονται οι ιδιαίτεροι κανονισμοί που διέπουν τις διαχειρίσεις αυτές.
- β) Του οικείου Διατάκτη.
- γ) Του Ελεγκτικού Συνεδρίου, που ασκείται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν γι' αυτό.

Κατά τον έλεγχο και εποπτεία των υπολόγων των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου αυτής, εφαρμόζονται οι διατάξεις περί Οικονομικής Επιθεωρήσεως του Υπουργείου Οικονομικών.

Άρθρο 55

Ασυμβίβαστα υπολόγων διαχειριστών χρημάτων αξιών και υλικού

Τα καθήκοντα των διαχειριστών χρημάτων, αξιών και υλικού του Δημοσίου είναι ασυμβίβαστα με τα καθήκοντα του διατάκτη και του εκκαθαριστή.

Άρθρο 56

Ελλείμματα και ευθύνες δημοσίων υπολόγων - Καταλογισμοί

1. Έλλειμμα δημοσίου υπολόγου είναι οποιαδήποτε έλλειψη χρημάτων, αξιών και υλικού που διαπιστώνεται με τη νόμιμη διαδικασία στη διαχείρισή του, καθώς και οποιαδήποτε άλλη κατάσταση διαχειρίσεως που θεωρείται έλλειμμα από το νόμο.

Ως έλλειμμα θεωρείται και κάθε πληρωμή που:

- α) Δεν ανάγεται στην αρμοδιότητα του υπολόγου.
- β) Έγινε χωρίς τα προβλεπόμενα από τις ισχύουσες διατάξεις δικαιολογητικά.
- γ) Αφορά δαπάνες για τις οποίες δεν έχουν τηρηθεί οι νόμιμες διαδικασίες εκ μέρους του υπολόγου.
- δ) Έχει γίνει αχρεωστήτως από υπαιτιότητα του υπολόγου.
- ε) Είναι άσχετη με το σκοπό της διαχειρίσεως.

2. Οποιοδήποτε έλλειμμα αναπληρώνεται από τον υπόλογο μέσα σε σαράντα οκτώ (48) ώρες, διαφορετικά αυτός απομακρύνεται από τη διαχείριση αμέσως και καταλογίζεται με το ποσό του ελλείμματος που βεβαιώνεται, χωρίς αναβολή, ως δημόσιο έσοδο, λαμβάνεται δε και κάθε άλλο απαραίτητο μέτρο για την εξασφάλιση της απαιτήσεως του Δημοσίου.

Εφόσον συντρέχει περίπτωση δόλου ή βαρείας αμέλειας του υπολόγου (άπιστη διαχείριση), πέραν των προηγούμενων μέτρων, ο υπόλογος ευθύνεται και πειθαρχικώς.

3. Το έλλειμμα που παρουσιάζουν οι δημόσιοι υπόλογοι, επιφυλασσομένων των διατάξεων της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου, καταλογίζεται με

ειδικά αιτιολογημένη απόφαση από τους διαπιστώσαντες αυτό οικείους διατάκτες και επιθεωρητές. Σε κάθε περίπτωση καταλογίζεται επίσης από το Ελεγκτικό Συνέδριο το αργότερο εντός δέκα (10) ετών από της υποβολής σε αυτό των δικαιολογητικών απόδοσης λογαριασμού της διαχείρισής τους.

4. Στις περιπτώσεις πληρωμής μη νόμιμων δαπανών καταλογίζεται:

- α) στα υπηρεσιακά όργανα που εκ δόλου ή βαρείας αμέλειας έχουν εκδώσει παράνομες διοικητικές πράξεις ή έχουν συμπράξει στη μη τήρηση των νόμιμων διαδικασιών πραγματοποίησης της δαπάνης και
- β) στους λαβόντες, εφόσον υπέχουν ευθύνη για τη μη τήρηση των ανωτέρω διαδικασιών.

Στους λαβόντες καταλογίζεται και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής.

5. Αν το έλλειμμα δεν οφείλεται σε δόλο ή βαρεία αμέλεια του υπολόγου, το αρμόδιο σύμφωνα με την παράγραφο 3 για τον καταλογισμό όργανο μπορεί να εγκρίνει την τμηματική καταβολή μέχρι είκοσι τέσσερις (24) μηνιαίες δόσεις, χωρίς προσαύξηση εκπρόθεσμης καταβολής.

6. Επί μη νόμιμων πληρωμών, καταλογίζεται εις ολόκληρον και στους λαβόντες, τα ποσά δε που καταβάλλονται στο Δημόσιο από τον καταλογισθέντα υπόλογο βεβαιώνονται υπέρ αυτού, με αίτησή του, σε βάρος του λαβόντος και εισπράττονται κατά τις διατάξεις περί εισπράξεως δημοσίων εσόδων.

7. Ελλείψεις χαρτοσήμου, ενσήμων γενικά και κάθε αντικειμένου, βάσει του οποίου εισπράττεται τέλος ή δικαίωμα, καταλογίζονται σε χρήμα και στην τιμή διαθέσεως που ορίζεται από τις σχετικές διατάξεις.

8. Έλλειψη κάθε είδους υλικού καταλογίζεται σε χρήμα, με βάση την τρέχουσα τιμή κατά το χρόνο του καταλογισμού. Η τιμή αυτή προσδιορίζεται από τριμελή επιτροπή που συνιστάται από τον οικείο Διατάκτη.

9. Απαγορεύεται η ανάμειξη στη διαχείριση του υπολόγου χρημάτων ξένων προς αυτή και για κάθε χρηματικό πλεόνασμα, που εμφανίζεται στη διαχείριση, συνιστάται δημόσια παρακαταθήκη μέχρι να αποδειχθεί η αιτία αυτού.

10. Οι υπόλογοι είναι υπεύθυνοι για την ασφάλεια των δημοσίων χρημάτων, ενσήμων, αξιών και υλικού γενικά που κρατούν στη διαχείρισή τους, οφείλουν να τηρούν τους οικείους κανονισμούς ασφαλείας κατά την αποστολή και παραλαβή αυτών και ευθύνονται για κάθε ζημία που υφίσταται το Δημόσιο από τη μη τήρηση των ανωτέρω κανονισμών.

11. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και στην περίπτωση απώλειας ή φθοράς τίτλων και απαιτήσεων του Δημοσίου, εφόσον αυτή έχει προκαλέσει ζημία στο Δημόσιο και δεν οφείλεται σε ανωτέρα βία ή απρόβλεπτα γεγονότα.

12. Οι καταλογιζόμενοι κατά τις διατάξεις του άρθρου αυτού μπορούν να προσβάλουν την καταλογιστική πράξη ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν γι' αυτό.

Οι καταλογιζόμενοι μπορούν, επίσης, μέσα σε προθεσμία έξι (6) μηνών από την κοινοποίηση της καταλογιστικής πράξεως, να ασκήσουν και αίτηση αναθεώρησης ενώπιον του οργάνου που την έχει εκδώσει.

Λόγοι αναθεώρησης είναι οι ίδιοι για τους οποίους επιτρέπεται αναθεώρηση πράξεων του Ελεγκτικού Συνεδρίου, σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν γι' αυτό.

Άρθρο 57

Βιβλία δημοσίων υπολόγων

Τα τηρούμενα από τους υπολόγους διαχειριστικά και λογιστικά βιβλία, καθώς και ο τρόπος τηρήσεως και θεωρήσεως αυτών, ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού.

Προκειμένου για τους υπολόγους διαχειριστές αρμοδιότητας των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας, πλην των Δημοσίων Στρατιωτικών Ταμείων, καθώς και του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης τα ανωτέρω θέματα ρυθμίζονται με αποφάσεις των αρμόδιων υπουργών.

Άρθρο 58

Ετήσιο κλείσιμο διαχειριστικών βιβλίων

1. Όλα γενικά τα βιβλία των υπολόγων διαχειριστών του Δημοσίου και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, καθώς και των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου, εφόσον επιχορηγούνται ή χρηματοδοτούνται από το Δημόσιο ή από την Ευρωπαϊκή Ένωση, κλείνονται την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους, συντάσσονται δε πρωτόκολλα για τα εμφανιζόμενα στα βιβλία σύνολα χρεώσεως, πιστώσεις και για το υπόλοιπο της διαχειρίσεως.

2. Η θεώρηση του κλεισίματος των βιβλίων των ανωτέρω διαχειρίσεων ενεργείται:

α) για τις διαχειρίσεις που υπάγονται στα Υπουργεία Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης, από αξιωματικούς που ορίζονται με διαταγές των αρμόδιων Υπουργείων και

β) για τις υπόλοιπες διαχειρίσεις από τους προϊσταμένους των υπολόγων διαχειριστών.

Σε περίπτωση συμπτώσεως του προσώπου του προϊσταμένου και του υπολόγου, η θεώρηση ενεργείται από υπάλληλο που ορίζεται από την αμέσως προϊστάμενη αυτού αρχή.

3. Ο τρόπος κλεισίματος και θεωρήσεως των βιβλίων και οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων του παρόντος άρθρου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

4. Ειδικά για το κατά την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους κλείσιμο βιβλίων των διαχειρίσεων υλικού και εφοδίων των Ενόπλων Δυνάμεων, της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού και του Λιμενικού Σώματος, εφαρμόζονται τα οριζόμενα από τη νομοθεσία για την οικονομική μέριμνα αυτών.

Άρθρο 59

Λογοδοσία δημοσίων υπολόγων στο Ελεγκτικό Συνέδριο

1. Εντός δύο (2) μηνών από τη λήξη του οικονομικού έτους ή από τη με οποιονδήποτε τρόπο λήξη της διαχειρίσεώς τους, οι δημόσιοι υπόλογοι αποδίδουν λογαριασμό στο Ελεγκτικό Συνέδριο, επιφυλασσομένης της ισχύος ειδικών διατάξεων.

2. Το Ελεγκτικό Συνέδριο ελέγχει τους λογαριασμούς των λογοδοτούντων σ' αυτό υπολόγων και αποφαινεται για την ορθότητα ή μη αυτών.

Οι σχετικές με τον ανωτέρω έλεγχο πράξεις ή αποφάσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου υπόκεινται στα προβλεπόμενα από τον οργανισμό αυτού ένδικα μέσα.

Άρθρο 60

Σύσταση και διάκριση λογαριασμών

1. Λογαριασμοί του Δημοσίου είναι οι λογαριασμοί του λογιστικού σχεδίου της Κεντρικής Διοίκησης, που εισάγεται με το εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76B προεδρικό διάταγμα και παρουσιάζουν το σύνολο των χρηματοοικονομικών συναλλαγών της Κεντρικής Διοίκησης.

Οι λογαριασμοί των δημόσιων ταμείων διακρίνονται σε λογαριασμούς που εμφανίζουν την εκτέλεση του προϋπολογισμού και σε λογαριασμούς που απεικονίζουν την εκτός προϋπολογισμού χρηματική διαχείριση, η κίνηση των οποίων εισάγεται με αντιστοίχιση στους λογαριασμούς του νέου λογιστικού σχεδίου της Κεντρικής Διοίκησης. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών συστήνονται και τροποποιούνται οι λογαριασμοί του νέου λογιστικού σχεδίου της Κεντρικής Διοίκησης και των Δ.Ο.Υ. και καθορίζεται ο τρόπος κίνησης των εκτός προϋπολογισμού λογαριασμών.

2. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, απαγορεύεται η σύσταση σε τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα οποιουδήποτε λογαριασμού του Δημοσίου, χωρίς πράξη του Υπουργού Οικονομικών και χωρίς την εμφάνιση του λογαριασμού στη δημόσια ληψοδοσία, κατά τα οριζόμενα με αποφάσεις του Υπουργού αυτού.

3. Οι λογαριασμοί του Δημοσίου, που λειτουργούν χωρίς τις προϋποθέσεις που προβλέπονται από την προηγούμενη παράγραφο, καταργούνται της 31ης Δεκεμβρίου 1999. Τα τυχόν υφιστάμενα περιουσιακά στοιχεία των καταργούμενων λογαριασμών αποτελούν δημόσια περιουσία, τα δε χρηματικά υπόλοιπα αυτών κατατίθενται σε δημόσια οικονομική υπηρεσία μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999 και εμφανίζονται στα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

4. Υποχρεώσεις πληρωτέες σε βάρος των καταργούμενων λογαριασμών που είχαν αναληφθεί ή αναλαμβάνονται εφεξής μπορεί να εξοφληθούν από το χρηματικό υπόλοιπο αυτών μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1999.

Μετά τη λήξη της ανωτέρω προθεσμίας, οι υποχρεώσεις των λογαριασμών αυτών εξοφλούνται σε βάρος του Κρατικού Προϋπολογισμού.

5. Οι διατάξεις που αναφέρονται στα έσοδα των καταργούμενων λογαριασμών από φόρους, τέλη, παράβολα, εισφορές και οποιαδήποτε άλλη αιτία, εξακολουθούν να ισχύουν και τα έσοδα αυτά εισπράττονται ως δημόσια έσοδα κατά τα οριζόμενα με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

6. Οι σκοποί που επιδιώκονται βάσει των οικείων διατάξεων από τους καταργούμενους λογαριασμούς, εκπληρώνονται στο εξής δια του Κρατικού Προϋπολογισμού.

7. Με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των διατάξεων των παραγράφων 3, 4 και 5 του παρόντος.

Άρθρο 61

Διαχείριση διαθεσίμων του Δημοσίου

1. Το Ελληνικό Δημόσιο για τα σε δραχμές ή συνάλλαγμα διαθέσιμά του δύναται:

α) να συνιστά έντοκους λογαριασμούς σε εμπορικές τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα του εσωτερικού ή του εξωτερικού για την κατάθεση αυτών,

β) να αναθέτει τη διαχείριση αυτών, καθώς και τη διεξαγωγή των συναλλαγών του, στην Τράπεζα της Ελλάδος, στις εμπορικές τράπεζες ή σε οποιοδήποτε άλλο πιστωτικό ίδρυμα του εσωτερικού ή του εξωτερικού που παρέχει τα προς τούτο εχέγγυα.

Η διαχείριση των διαθεσίμων αυτών του Δημοσίου δύναται να γίνεται και κατά οποιονδήποτε άλλον τρόπο κρίνεται αποδοτικότερος ή προσφορότερος για την προώθηση της γενικότερης οικονομικής πολιτικής.

2. Τα πιστωτικά υπόλοιπα των λογαριασμών του Δημοσίου σε δραχμές ή συνάλλαγμα που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος, καθώς και τα διαθέσιμά του στο εσωτερικό ή το εξωτερικό που κατατίθενται σε αυτή, είναι έντοκα με επιτόκιο που ανταποκρίνεται στις συνθήκες της αγοράς.

3. Για τον προσδιορισμό του ημερήσιου ύψους των διαθεσίμων του Ελληνικού Δημοσίου, λαμβάνονται υπόψη και τα υπόλοιπα των λογαριασμών που τηρούνται στην Τράπεζα της Ελλάδος σε συνάλλαγμα και προέρχονται από αδιάθετες χρηματοδοτήσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η αξία σε δραχμές των υπολοίπων αυτών υπολογίζεται με βάση την ισοτιμία μέσης τιμής Fixing δραχμής - ξένου νομίσματος ή ECU, που διαμορφώνεται κατά την ημέρα του υπολογισμού.

4. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία εφαρμογής των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος, καθώς και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια εφαρμογής των διατάξεων του άρθρου αυτού.

Άρθρο 62

Κίνηση λογαριασμών που τηρούνται στις τράπεζες

1. Η κίνηση των λογαριασμών του Δημοσίου σε τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα ενεργείται με έγγραφες εντολές του Υπουργού Οικονομικών. Σε περίπτωση δέσμευσης λογαριασμού για ειδικούς σκοπούς του Δημοσίου απαιτείται προηγούμενη απόφαση του Υπουργού Οικονομικών με την οποία ρυθμίζεται κάθε λεπτομέρεια.

2. Η διαδικασία της προηγούμενης παραγράφου δεν εφαρμόζεται αν ορίζεται διαφορετικά σε νόμους ή συμβάσεις στις οποίες έχει συμπράξει ο Υπουργός Οικονομικών.

Στις περιπτώσεις αυτές οι τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα υποχρεούνται να αναγγέλλουν αμέσως τη γενόμενη εγγραφή στο Γενικό Λογιστήριο του

Κράτους. Για τη χρέωση των λογαριασμών αυτών απαιτείται η έγκριση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 63

Συμψηφιστικές εγγραφές

1. Όλες οι Συμψηφιστικές εγγραφές χρεώσεως των εξόδων και πιστώσεως των εσόδων του Προϋπολογισμού, καθώς και χρεωπιστώσεως των εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών, ενεργούνται από το Γραφείο Συμψηφισμών του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, που υποβάλλει μηνιαίους και ετήσιους λογαριασμούς και τα σχετικά δικαιολογητικά στο Ελεγκτικό Συνέδριο. Τα δικαιολογητικά των εγγραφών του Γραφείου Συμψηφισμών, όπου δεν ορίζεται διαφορετικά, ορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.
2. Υπόλογος έναντι του Ελεγκτικού Συνεδρίου λογίζεται, για μεν το λάθος της εντολής προς τις τράπεζες ή άλλα πιστωτικά ιδρύματα, το όργανο που εκδίδει την εντολή, για δε τη μη σύννομη κατά τα λοιπά συμψηφιστική εγγραφή, ο προϊστάμενος του γραφείου της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 63Α

Τακτοποίηση Λογαριασμών

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών τακτοποιούνται οι διαφορές που προκύπτουν στους λογαριασμούς της δημόσιας ληψοδοσίας κατά την απογραφή στο νέο Λογιστικό Σχέδιο, καθώς και οι χρονίζουσες ατακτοποιήτες πληρωμές.

Άρθρο 64

Δάνεια - Τίτλοι

1. Ο κρατικός δανεισμός σχεδιάζεται, εγκρίνεται και υλοποιείται υπό τους περιορισμούς που προβλέπει το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής. Κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους, το επίπεδο του νέου καθαρού κρατικού δανεισμού ορίζεται και εγκρίνεται εντός του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού και η εκτέλεση του αναφέρεται στις εκθέσεις εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Εάν απαιτηθεί επιπλέον καθαρός δανεισμός κατά τη διάρκεια του οικονομικού έτους που θα υπερβαίνει το 10% του ετήσιου καθαρού δανεισμού, ακόμη και αν πρόκειται για δάνεια με ευνοϊκό επιτόκιο, τα οποία δεν είχαν προβλεφθεί στον ετήσιο Κρατικό Προϋπολογισμό, ο Υπουργός Οικονομικών ζητεί έγκριση από τη Βουλή με συμπληρωματικό προϋπολογισμό πριν την υπογραφή της νέας δανειακής σύμβασης.
- Όλες οι δανειακές συμβάσεις για τη χρηματοδότηση του Κρατικού Προϋπολογισμού υπογράφονται από τον Υπουργό Οικονομικών εκ μέρους της Κυβέρνησης (με εξαίρεση κρατικών τίτλων που διαχειρίζεται η Τράπεζα της Ελλάδος με την καθοδήγηση και σε διαβούλευση με το Υπουργείο Οικονομικών). Κανένα κρατικό δάνειο δεν είναι έγκυρο χωρίς την υπογραφή του Υπουργού Οικονομικών. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών μπορεί να μεταβιβαστεί η αρμοδιότητα σύναψης δανειακών συμβάσεων,

καθώς και έκδοσης τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου και παραγώγων στον Οργανισμό Διαχείρισης Δημοσίου Χρέους (ΟΔΔΗΧ). Ο ΟΔΔΗΧ υποβάλλει στον Υπουργό Οικονομικών, το πρώτο τρίμηνο κάθε έτους, απολογιστική έκθεση, την οποία ο Υπουργός Οικονομικών καταθέτει στη Βουλή για ενημέρωση.

2. Στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τηρούνται λογαριασμοί των υποχρεώσεων της Κεντρικής Διοίκησης που προέρχονται από δάνεια και Εγγυήσεις και εντάσσονται στους λογαριασμούς λογιστικής του κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76 Β του παρόντος νόμου προεδρικού διατάγματος.

3. Στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους τηρούνται λογαριασμοί των υποχρεώσεων της Κεντρικής Διοίκησης που προέρχονται από δάνεια, τίτλους και παράγωγα. Οι λογαριασμοί αυτοί τηρούνται για κάθε σύμβαση χωριστά. Από τους λογαριασμούς αυτούς πρέπει να προκύπτει:

(α) Η χρονολογία της συνομολόγησης ή έκδοσης, η ημερομηνία από την οποία υπολογίζεται ο τόκος και η ημερομηνία λήξης.

(β) Το νόμισμα και το επιτόκιο της υποχρέωσης.

(γ) Το ύψος του αρχικού κεφαλαίου και οι μεταβολές αυτού λόγω μετατροπής, εξόφλησης, εξαγοράς ή ρύθμισης, καθώς και κάθε πληρωμή ή είσπραξη που αφορά το συγκεκριμένο λογαριασμό.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ρυθμίζονται θέματα σχετικά με:

(α) τη σύναψη των δημόσιων δανείων, τίτλων και παραγώγων, (β) τις δαπάνες γενικά συνομολόγησης ή έκδοσης των δανείων, τίτλων και παραγώγων, (γ) την προμήθεια κάθε είδους υλικού απαραίτητου για τη σύναψη και εξυπηρέτηση των δανείων, τίτλων και παραγώγων, (δ) τη διαχείριση των δανείων, τίτλων και παραγώγων, (ε) τη διαχείριση δημοσίων συμβάσεων προμηθειών ή παροχής υπηρεσιών μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου και τρίτων, (στ) τις διαδικασίες τακτοποίησης, στα έσοδα και στα έξοδα του προϋπολογισμού, των υποχρεώσεων του Ελληνικού Δημοσίου που εξοφλούνται με έκδοση τίτλων. Ρυθμίζονται επίσης θέματα σχετικά με την καταγραφή των πράξεων διαχείρισης δημόσιου χρέους, νομίσματος και επιτοκίου που ανακύπτουν από την εφαρμογή του Λογιστικού Σχεδίου της Κεντρικής Διοίκησης. (ζ) την πραγματοποίηση και εξυπηρέτηση των δανείων, τίτλων και παραγώγων, καθώς και τον τρόπο τακτοποίησης των εξόδων που πραγματοποιούνται για τη σύναψη και εξυπηρέτηση τους, (η) κάθε άλλο θέμα σχετικό με τα δάνεια, τίτλους, παράγωγα του Δημοσίου θ) προσδιορίζονται οι δαπάνες και τα έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού που δημιουργούνται χωρίς ταμειακή ροή και καθορίζονται οι διαδικασίες και τα δικαιολογητικά για την εμφάνιση στα έσοδα και τα έξοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού.

5. Με τις αποφάσεις αυτές μπορεί να ορίζεται η πραγματοποίηση των ανωτέρω δαπανών και εσόδων της παραγράφου 4, κατά παρέκκλιση των διατάξεων του παρόντος νόμου.

6. Οι δαπάνες και τα έσοδα του παρόντος άρθρου εμφανίζονται στους λογαριασμούς του προϋπολογισμού (ΚΑΕ εσόδων και εξόδων) και

καταγράφονται στους κατάλληλους λογαριασμούς λογιστικής του κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76 Β του παρόντος νόμου προεδρικού διατάγματος.»

Άρθρο 65

Εγγυήσεις

1. Το Υπουργείο Οικονομικών είναι αποκλειστικά αρμόδιο για την παροχή εγγυήσεων για λογαριασμό του Δημοσίου. Το Υπουργείο Οικονομικών δεν παρέχει Εγγυήσεις του Δημοσίου για την κάλυψη υποχρεώσεων επιχειρήσεων του Δημοσίου ή ιδιωτικών επιχειρήσεων που είναι εισηγμένες σε οργανωμένη αγορά, με εξαίρεση:

α. Εγγυήσεις που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3723/2008 (ΦΕΚ 20 Α'),

β. τις Εγγυήσεις που παρέχονται στους χρηματοπιστωτικούς οργανισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων κ.λπ.) και στο Ταμείο Κοινωνικής Ανάπτυξης (Τ.Κ.Α.Σ.Ε.) για δάνεια που χορηγούν σε δημόσιες επιχειρήσεις και οργανισμούς και πιστωτικά ιδρύματα και μόνο για επενδυτικούς σκοπούς, και

γ. Εγγυήσεις που παρέχονται στην Τράπεζα της Ελλάδος προς εξασφάλιση απαιτήσεων αυτής κατά πιστωτικών ιδρυμάτων

δ. Εγγυήσεις που παρέχονται σε εταιρικές περιπτώσεις προκειμένου να διασφαλιστεί η παροχή υπηρεσιών δημοσίου ενδιαφέροντος από εταιρείες των οποίων η πλειοψηφία το μετοχικού κεφαλαίου ανήκει στο Ελληνικό Δημόσιο.

Το κατά περίπτωση ύψος της προμήθειας για τη χορήγηση των εγγυήσεων για δάνεια προς πιστωτικά ιδρύματα των περιπτώσεων β' και γ' καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών, ύστερα από εισήγηση του Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος.

2. Στην αρμόδια για τις Εγγυήσεις του Δημοσίου Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους τηρούνται ειδικά βιβλία παρακολούθησης των παρεχόμενων εγγυήσεων, στα οποία καταχωρούνται όλα τα στοιχεία που αφορούν την πορεία των σχέσεων του Δημοσίου από τις Εγγυήσεις αυτές.

3. Το Ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητής, προβαίνει σε εξόφληση των υποχρεώσεών του, που απορρέουν από την κατάρπτωση της εγγύησής του μετά από προηγούμενη βεβαίωση, ως εσόδων του, των σχετικών ποσών στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική γηπερεσία (Δ.Ο.Υ.) και με βάση τα δικαιολογητικά που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του στα δικαιώματα του δανειστή ή πιστωτή, τόσο κατά του πρωτοφειλέτη όσο και κατά των εγγυητών και λοιπών συνυποχρέων.

4. Εάν η εγγύηση δεν χορηγήθηκε εγκύρως λόγω πταίσματος του δανειστή ή πιστωτή, το Δημόσιο ελευθερώνεται και τυχόν εντολές πληρωμής, λόγω κατάρπτωσης της εγγύησης, ανακαλούνται και εκπίπτουν από τις Δημόσιες Οικονομικές υπηρεσίες, όπου έχουν βεβαιωθεί τα αντίστοιχα ποσά, με μέριμνα της αρμόδιας Διεύθυνσης του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

5. Τα αναγκαία δικαιολογητικά, που καθιστούν δυνατή τη βεβαίωση και την πλήρη υποκατάσταση του Δημοσίου στα δικαιώματα του δανειστή ή πισωτή, ο χρόνος και ο τρόπος βεβαίωσης, οι περιπτώσεις έκπτωσης από την αρμόδια Διεύθυνση του υπουργείου Οικονομικών βεβαιωμένων ήδη οφειλών και κάθε άλλο σχετικό θέμα, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

6. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου ως εγγυητή που υποκαταστάθηκε πλήρως στα δικαιώματα του δανειστή ή πισωτή, κατά του οφειλέτη, κατά του εγγυητή και κατά των λοιπών συνυποχρέων, οι οποίες βεβαιώνονται "εν στενή εννοία" από της ισχύος του νόμου αυτού στις Δημόσιες Οικονομικές υπηρεσίες (Δ.Ο.Υ.), παραγράφονται μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο, μετά την εν στενή εννοία βεβαίωσή τους, κατέστησαν ληξιπρόθεσμες.

Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από την ίδια ως άνω αιτία που έχουν βεβαιωθεί στις Δ.Ο.Υ. μέχρι την ημέρα έναρξης της ισχύος του νόμου αυτού παραγράφονται μετά την παρέλευση δέκα (10) ετών από τη λήξη του έτους δημοσίευσής του.

Άρθρο 66

Αρμοδιότητες των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών
σε θέματα εισπράξεων

1. Οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες ενεργούν: α) Την είσπραξη των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού, καθώς και τη διαχείριση των ενσήμων, αξιών και κάθε υλικού η πώληση του οποίου ανατίθεται αρμοδίως σε αυτές, β) Την είσπραξη εσόδων για λογαριασμό άλλων Δ.Ο.Υ..

2 Η μεταξύ των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών διακίνηση χρημάτων του Δημοσίου καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 67

Λειτουργία, λογιστικό σύστημα των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών

1. Με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται μετά από πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται:

α) Η διάρθρωση και λειτουργία των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών.

β) Τα καθήκοντα και οι ευθύνες των προϊσταμένων των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών, του προσωπικού αυτών και των υπολόγων.

γ) Το λογιστικό σύστημα των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών, τα τηρούμενα από αυτές λογιστικά και διαχειριστικά βιβλία και ο τρόπος τηρήσεως αυτών.

2. Οι προϊστάμενοι των Δημοσίων Οικονομικών Υπηρεσιών οφείλουν να ζητούν από τα οικεία Αστυνομικά Τμήματα τη φρούρηση των καταστημάτων, καθώς και τη συνδρομή αυτών κατά τη μεταφορά χρημάτων, ενσήμων, αξιών και υλικού.

Άρθρο 68

Εισπράξεις - Πληρωμές

1. Οι εισπράξεις των Δημοσίων Οικονομικών υπηρεσιών κατατίθενται στην Τράπεζα της Ελλάδος και σε λογαριασμούς που ορίζονται από τον Υπουργό

Οικονομικών. Σε χρέωση των λογαριασμών αυτών πραγματοποιούνται οι αναλήψεις των χρηματικών ποσών που απαιτούνται για την πληρωμή των δημόσιων δαπανών.

2. Η κατάθεση των ημερήσιων εισπράξεων και ο χρηματικός εφοδιασμός των δημόσιων οικονομικών υπηρεσιών, στις οποίες δεν εδρεύει πράκτορας ή διαχειριστής της Τράπεζας της Ελλάδος, μπορεί να πραγματοποιείται και μέσω των Εμπορικών Τραπεζών. Οι όροι, ουπροϋποθέσεις και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του προηγούμενου εδαφίου, καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.

3. Τυχόν πλαστά χαρτονομίσματα, τα οποία διαπιστώνονται κατά την κατάθεση των εισπράξεων των Δ.Ο.Υ. στην Τράπεζα Ελλάδος, ή τις Εμπορικές Τράπεζες, αναπληρώνονται από το Δημόσιο, με τη διαδικασία τη σπαρ. 1 του άρθρου 37 του παρόντος νόμου, ύστερα από έρευνα και θετική εισήγηση του αρμόδιου Επιθεωρητή.

Οι υφιστάμενες συμβάσεις με ιδιώτες, για τη μεταφορά των χρημάτων των Δ.Ο.Υ., δεν θίγονται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου, μέχρι τη λήξη της ισχύος τους.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των προηγούμενων εδαφίων.

Άρθρο 69

Υποβολή στοιχείων από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται τα στοιχεία και οι καταστάσεις που υποβάλλουν οι Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες στις αρμόδιες Υπηρεσίες του Υπουργείου Οικονομικών, το περιεχόμενο και οι προθεσμίες υποβολής των καταστάσεων αυτών.

Τα σχετικά με την υποβολή στο Ελεγκτικό Συνέδριο των μηνιαίων και ετήσιων λογαριασμών της διαχείρισεως των υπολόγων των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών, καθορίζονται από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Άρθρο 70

Ειδικοί Ταμίες

Ειδικοί Ταμίες είναι οι δημόσιοι υπόλογοι οι εντεταλμένοι την είσπραξη ειδικών εσόδων δημόσιων υπηρεσιών ή και πληρωμή δαπανών από τα έσοδα αυτά και εφόσον δεν λειτουργεί ιδιαίτερη Ταμειακή Υπηρεσία.

Οι αρμοδιότητες, οι υποχρεώσεις και οι ευθύνες των Ειδικών Ταμιών, καθώς και τα τηρούμενα από αυτούς βιβλία καθορίζονται από τις ειδικές διατάξεις που διέπουν αυτούς, οι οποίες δύνανται να τροποποιούνται με προεδρικά διατάγματα, που εκδίδονται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών και του αρμόδιου υπουργού.

Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζεται ο χρόνος αποδόσεως στο Δημόσιο των εισπραττόμενων από τους Ειδικούς Ταμίες εσόδων.

Άρθρο 71

Χρηματικό υπόλοιπο Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών και Ειδικών Ταμείων

Οι προϊστάμενοι των Δημόσιων Οικονομικών Υπηρεσιών και των Ειδικών Ταμείων εξακριβώνουν καθημερινά το χρηματικό υπόλοιπο των υπολόγων και συντάσσουν σχετική πράξη.

Άρθρο 72

Έννοια και Κατάρτιση Απολογισμού

1. Απολογισμός είναι ο νόμος στον οποίο εμφανίζονται τα αποτελέσματα της εκτέλεσης του Προϋπολογισμού του Κράτους κάθε οικονομικού έτους, καθώς και οι υπερβάσεις πιστώσεων που σημειώθηκαν κατά το ίδιο έτος.

2. Ο Απολογισμός καταρτίζεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με βάση τα στοιχεία που υποβάλλουν σε αυτό οι αρμόδιες υπηρεσίες, αφού ληφθούν υπόψη και οι αναγγελθείσες, μέχρι τέλους Ιουνίου του έτους κατά το οποίο καταρτίζεται ο Απολογισμός, μεταβολές που έχει επιφέρει το Ελεγκτικό Συνέδριο στις διαχειριστικές πράξεις των υπολόγων.

Άρθρο 73

Περιεχόμενο Απολογισμού

1. Ο Απολογισμός εμφανίζει:

α) Όσον αφορά το έσοδα, το σύνολο κατά είδος (κωδικό αριθμό): των προϋπολογισθέντων, των βεβαιωθέντων, των διαγραφέντων, των υπολοίπων των βεβαιωθέντων μετά την αφαίρεση των διαγραφέντων, των εισπραχθέντων

και των υπολοίπων που απέμειναν για εισπραξη.

β) Όσον αφορά τα έξοδα, το σύνολο κατά φορέα, ειδικό φορέα και είδος δαπάνης (κωδικό αριθμό), των πιστώσεων που έχουν προϋπολογισθεί, των πιστώσεων όπου έχουν διαμορφωθεί, των εξόδων που έχουν πληρωθεί, των πιστώσεων που δεν έχουν διατεθεί και των τυχόν υπερβάσεων από τις πιστώσεις όπως έχουν διαμορφωθεί.

2. Τα έσοδα και τα έξοδα κατατάσσονται στον Απολογισμό με τον ίδιο τρόπο που κατατάσσονται στον Προϋπολογισμό.

Άρθρο 74

Έννοια - Κατάρτιση - Περιεχόμενο Ισολογισμού (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) Κεντρικής Διοίκησης

1. Ισολογισμός (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) είναι ο νόμος στον οποίο εμφανίζεται με διαφάνεια και αξιοπιστία μία σαφής εικόνα της χρηματοοικονομικής θέσης της Κεντρικής Διοίκησης.

2. Ο Ισολογισμός καταρτίζεται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, βάσει των στοιχείων που υποβάλλουν σε αυτό οι αρμόδιες υπηρεσίες, αφού

ληφθούν υπόψη και οι αναγγελθείσες, μέχρι τέλους Ιουνίου του έτους κατά το οποίο καταρτίζεται, μεταβολές που έχει επιφέρει το Ελεγκτικό Συνέδριο στις διαχειριστικές πράξεις των υπολόγων.

3. Ο Ισολογισμός (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) παρέχει πληροφορίες για τη σύνθεση του ενεργητικού και του παθητικού, καθώς και για το ύψος και την δομή του καθαρού ενεργητικού του Δημοσίου. Οι πληροφορίες αυτές, εκτός από τις ανάγκες της λογοδοσίας, βοηθούν τους χρήστες να εκτιμήσουν την ικανότητα του Δημοσίου να αντιμετωπίσει τις υποχρεώσεις του αλλά και να προβλέψουν τόσο τις μελλοντικές δανειακές ανάγκες του Δημοσίου, όσο και την ικανότητα του Δημοσίου να αντλήσει τα απαραίτητα δανειακά κεφάλαια.

4. Για την κατάρτιση του Ισολογισμού εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 76Α και 76Β του παρόντος νόμου.

Άρθρο 75

Περιεχόμενο Λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων

1. Εκτός από τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό καταρτίζονται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους και οι παρακάτω χρηματοοικονομικές καταστάσεις:

(α) Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης, με την οποία παρέχονται πληροφορίες για τις πηγές εσόδων της Κεντρικής Διοίκησης αλλά και τον τρόπο που διαχειρίστηκε τα έξοδα του. Εκτός από τους σκοπούς λογοδοσίας, η κατάσταση αυτή χρησιμοποιείται και για την πρόβλεψη της ικανότητας δημιουργίας χρηματικών διαθεσίμων.

(β) Κατάσταση Μεταβολών Καθαρής Θέσης Πολιτών, με την οποία πληροφορούνται οι χρήστες για τη συνολική μεταβολή της Καθαρής Θέσης Πολιτών, παρουσιάζοντας ξεχωριστά τη μεταβολή της Καθαρής Θέσης Πολιτών που προέρχεται από την Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης από τις μεταβολές αυτού που καταλογίσθηκαν απευθείας στην Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης.

(γ) Κατάσταση Ταμειακών Ροών, με την οποία παρέχονται πληροφορίες για τις ταμειακές εισροές, τα στοιχεία για χάρη των οποίων έγιναν πληρωμές και το υπόλοιπο των χρηματικών διαθεσίμων στο τέλος του οικονομικού έτους. Η Κατάσταση Ταμειακών Ροών επιτρέπει στους χρήστες να εξακριβώσουν τον τρόπο με τον οποίο αντλήθηκαν χρηματικά διαθέσιμα που χρηματοδότησαν τις δραστηριότητες της Κεντρικής Διοίκησης, καθώς και τον τρόπο με τον οποίο αυτά χρησιμοποιήθηκαν.

(δ) Προσάρτημα, με το οποίο παρέχονται όλες οι επιπλέον πληροφορίες που απαιτούνται για την κατανόηση των Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης.

2. Οι χρηματοοικονομικές καταστάσεις του παρόντος άρθρου καταρτίζονται σύμφωνα με τα άρθρα 76Α και 76Β του παρόντος νόμου που κατατίθενται στη Βουλή μαζί με τον Ισολογισμό της Κεντρικής Διοίκησης.

Άρθρο 76

Έλεγχος Απολογισμού και Ισολογισμού (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) και λοιπών Χρηματοοικονομικών Καταστάσεων της Κεντρικής Διοίκησης από το Ελεγκτικό Συνέδριο και υποβολή αυτών στη Βουλή

1. Μέχρι το τέλος Ιουλίου ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) και λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της

Κεντρικής Διοίκησης αποστέλλονται από τον Υπουργό Οικονομικών στο Ελεγκτικό Συνέδριο, το οποίο, μετά τη διαπίστωση της ορθότητας τους, τους επιστρέφει στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, μέσα σε δύο (2) μήνες από την ημέρα αποστολής μαζί με τη σχετική Διαδήλωση αυτού.

2. Ο Απολογισμός και ο Ισολογισμός (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) και οι λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Κεντρικής Διοίκησης μαζί με την Διαδήλωση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, εισάγονται από τον Υπουργό Οικονομικών για κύρωση στη Βουλή, το αργότερο μέχρι τέλους Νοεμβρίου και πάντως πριν από την κατάθεση στη Βουλή του προϋπολογισμού για το νέο έτος.

Επί της Διαδήλωσης του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο Υπουργός Οικονομικών, με έκθεση του, διατυπώνει απόψεις και σχόλια στις παρατηρήσεις του Ελεγκτικού

Συνεδρίου. Η έκθεση αυτή συνοδεύει τον Απολογισμό και τον Ισολογισμό (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Θέσης) και τις λοιπές Χρηματοοικονομικές Καταστάσεις της Κεντρικής Διοίκησης μαζί με τη Διαδήλωση, προς ενημέρωση της Βουλής.

Άρθρο 76Α

Ορισμός Διπλογραφικής Λογιστικής της Κεντρικής Διοίκησης

1. Διπλογραφική Λογιστική Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης είναι το λογιστικό σύστημα το οποίο στηρίζεται στην αρχή του δεδουλευμένου των εσόδων και εξόδων σύμφωνα με τα οριζόμενα στο εκδιδόμενο κατ' εξουσιοδότηση του άρθρου 76Β του παρόντος νόμου προεδρικό διάταγμα.

2. Ο Ισολογισμός (Κατάσταση Χρηματοοικονομικής θέσης), η Κατάσταση Χρηματοοικονομικής Επίδοσης, η Κατάσταση Μεταβολής της Καθαρής θέσης Πολιτών και η Κατάσταση Ταμειακών Ροών καταρτίζονται σύμφωνα με τους κανόνες της Διπλογραφικής Λογιστικής και σύμφωνα με τις αρχές της Λογιστικής Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης.

Άρθρο 76Β

Λογιστικό Σχέδιο Κεντρικής Διοίκησης

Το Λογιστικό Σχέδιο της Κεντρικής Διοίκησης καθιερώνεται με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών. Στο Λογιστικό αυτό Σχέδιο καθορίζονται οι βασικές λογιστικές αρχές που το διέπουν, το σύστημα της λογιστικής καταγραφής, οι επί μέρους λογαριασμοί, η περίοδος τακτοποιητέων λογιστικών εγγραφών, τα τηρούμενα βιβλία, ο τρόπος τήρησης αυτών και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Με απόφαση

του Υπουργού Οικονομικών, μετά από εισήγηση της Επιτροπής Λογιστικής Τυποποίησης και Ελέγχων (Ε.Λ.Τ.Ε.), συνιστώνται ή καταργούνται λογαριασμοί της Διπλογραφικής Λογιστικής Τροποποιημένης Ταμειακής Βάσης του άρθρου 1 ή παραλείπονται γνωστοποιήσεις από το Προσάρτημα.

Άρθρο 77

Ετήσια έκθεση εσόδων-εξόδων προς τη Βουλή

Οι παρατηρήσεις του Ελεγκτικού Συνεδρίου επί της οικονομικής διαχείρισης του Κράτους, που περιέχονται στην ετήσια έκθεσή του, γνωστοποιούνται απαραίτητα, πριν από την εγχείριση της έκθεσης στον Πρόεδρο της Βουλής, στους διατάκτες υπουργούς, μέσω του Υπουργού Οικονομικών.

Οι απαντήσεις των υπουργών περιλαμβάνονται σε ιδιαίτερο τεύχος και αποστέλλονται μερίμνει του Υπουργού Οικονομικών, μέσα σε διάστημα δύο (2) μηνών από τη γνωστοποίηση της έκθεσης, στον Πρόεδρο του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ο οποίος στη συνέχεια τις διαβιβάζει, μαζί με την ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου, στον Πρόεδρο της Βουλής.

Η ετήσια έκθεση του Ελεγκτικού Συνεδρίου μαζί με τις απαντήσεις των διατακτών υπουργών συνδημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Άρθρο 78

Δημοσιονομικές εκθέσεις και απολογισμοί

1. Το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους ορίζει, διαχειρίζεται και ρυθμίζει το σύστημα χρηματοοικονομικής αναφοράς της Γενικής Κυβέρνησης, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου και τις οδηγίες και εγκυκλίους που εκδίδονται από το Υπουργείο Οικονομικών. Επίσης, λαμβάνει τις χρηματοοικονομικές πληροφορίες που αφορούν όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, μέσω του αρμόδιου Υπουργού. Οι αρμόδιοι Υπουργοί παρέχουν εγκαίρως τα αιτούμενα χρηματοοικονομικά στοιχεία στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, με περιεκτικό και ακριβή τρόπο, όπως ορίζεται στον παρόντα νόμο και σύμφωνα με τις οδηγίες και τις εγκυκλίους που εκδίδονται από το Υπουργείο Οικονομικών. Η Τράπεζα της Ελλάδος υποχρεούται να παρέχει τις πληροφορίες που διαθέτει στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, μετά από αίτηση του, για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων και ευθυνών του βάσει του παρόντος νόμου.

2. Κάθε φορέας της Γενικής Κυβέρνησης υποχρεούται να υποβάλλει μηνιαία έκθεση στο αρμόδιο Υπουργείο με τα χρηματοοικονομικά στοιχεία δαπανών, εισπράξεων, χρηματοδοτήσεων και οφειλών, αποτυπωμένα σε βάση ταμειακής ροής. Με οδηγίες και εγκυκλίους που εκδίδει το Υπουργείο Οικονομικών καθορίζονται ο τρόπος και η προθεσμία που παρέχονται οι πληροφορίες αυτές στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Με βάση τις πληροφορίες αυτές, το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους συντάσσει τα εξής:

(α) Ενοποιημένες μηνιαίες αναφορές για τις δαπάνες, εισπράξεις, χρηματοδοτήσεις και οφειλές της Γενικής Κυβέρνησης. Οι μηνιαίες αυτές αναφορές υποβάλλονται από τον Υπουργό Οικονομικών στη Βουλή.

(β) Ενοποιημένες τριμηνιαίες εκθέσεις για την εκτέλεση των προϋπολογισμών της Γενικής Κυβέρνησης, στις οποίες συγκρίνονται οι πραγματικές εισπράξεις εσόδων και δαπανών με τις εκτιμήσεις που περιέχονται στα Έγγραφα Ενοποιημένου Προϋπολογισμού της Γενικής Κυβέρνησης.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται η μορφή, η προθεσμία και ο τρόπος δημοσιοποίησης των προαναφερόμενων αναφορών και εκθέσεων.

Με όμοια απόφαση καθορίζονται οι κυρώσεις οι οποίες επιβάλλονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών σε βάρος των φορέων που δεν τηρούν την υποχρέωση του πρώτου εδαφίου και τις οδηγίες και εγκυκλίους του δευτέρου εδαφίου της παραγράφου αυτής. Μεταξύ των κυρώσεων που μπορεί να επιβληθούν είναι και η διακοπή της χρηματοδότησης ή της επιχορήγησης του φορέα.

3. Η αναφορά των χρηματοοικονομικών στοιχείων του παρόντος άρθρου πραγματοποιείται με τη χρήση των ιδίων ακριβώς κατηγοριών εισπράξεων και

δαπανών που προβλέπονται στην κωδικοποίηση του προϋπολογισμού, που ορίζεται σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 6Ε του παρόντος νόμου.

Άρθρο 79

Προϋποθέσεις συνάψεως συμβάσεων

Συμβάσεις, από τις οποίες δημιουργούνται υποχρεώσεις σε βάρος του Δημοσίου, δεν δύναται να συνολομολογηθούν εάν δεν προβλέπονται από γενικές ή ειδικές διατάξεις ή δεν συντελούν στην εκπλήρωση των σκοπών του.

Άρθρο 80

Τύπος συμβάσεων

Για το κύρος συμβάσεως του Δημοσίου με αντικείμενο αξίας μεγαλύτερης των δύο χιλιάδων πεντακοσίων (2.500) ευρώ ή που γεννά διαρκή υποχρέωση αυτού, απαιτείται η κατάρτισή της να γίνει με ιδιωτικό τουλάχιστον έγγραφο. Το ανωτέρω ποσό μπορεί να τροποποιείται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Επί συμβάσεως, η αποδοχή της προτάσεως δύναται να γίνει και με χωριστό έγγραφο, η υπό του αντισυμβαλλομένου όμως του Δημοσίου εκπλήρωση της παροχής του αίρει την εκ της ελλείψεως του γραπτού τύπου της αποδοχής ακυρότητα της συμβάσεως.

Άρθρο 81

Εκπροσώπηση Δημοσίου

Επιφυλασσομένης της ισχύος ειδικών διατάξεων, κάθε σύμβαση του Δημοσίου καταρτίζεται μόνο υπό του αρμόδιου Διατάκτη ή υπό του ειδικώς εξουσιοδοτημένου από αυτόν Δημόσιου οργάνου.

Η εξουσιοδότηση πρέπει να είναι γραπτή και προγενέστερη του χρόνου καταρτίσεως της συμβάσεως.

Άρθρο 82

Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων

1. Για κάθε σύμβαση του Δημοσίου που συνεπάγεται έσοδο ή δαπάνη αυτού, αν δεν ορίζεται διαφορετικά με ειδική διάταξη, προηγείται η προβλεπόμενη από τις κατά περίπτωση ισχύουσες διατάξεις διαδικασία του ανοικτού ή κλειστού διαγωνισμού.

Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η σύναψη συμβάσεων προμήθειας προϊόντων, παροχής υπηρεσιών ή εκτέλεσης έργων με συνοπτική διαδικασία ή διαπραγμάτευση.

2. Κατά τα στάδια αυτών των διαδικασιών για τη σύναψη των ανωτέρω συμβάσεων, οι αναθέτουσες αρχές επιβάλλεται να αναφέρονται σε σαφή και αμερόληπτα κριτήρια επιλογής ώστε να μην υπάρχουν διακρίσεις μεταξύ των διαφόρων προσφερόντων, ανεξάρτητα από το ύψος του προϋπολογισμού της διαδικασίας που ακολουθείται ή από τη φύση των δραστηριοτήτων της αναθέτουσας αρχής.

3. Οι διαδικασίες για τη σύναψη συμβάσεων προμηθειών προϊόντων που εντάσσονται στο ενιαίο πρόγραμμα κρατικών προμηθειών του Υπουργείου Εμπορίου ορίζονται από τις ειδικές περί προμηθειών του Δημοσίου ισχύουσες διατάξεις.

4. Οι Διαδικασίες σύναψης συμβάσεων παροχής υπηρεσιών, έργων, καθώς και των συμβάσεων προμήθειας προϊόντων που δεν εντάσσονται στο ενιαίο πρόγραμμα προμηθειών του Υπουργείου Εμπορίου ή σε άλλες ειδικές διατάξεις, ρυθμίζονται με τις διατάξεις του παρόντος.

Άρθρο 83

Διαγωνισμός - Εξαιρέσεις

1. Επιτρέπεται η με απευθείας ανάθεση σύναψη σύμβασης προμήθειας προϊόντων, παροχής υπηρεσιών ή εκτέλεσης έργων για ετήσια δαπάνη μέχρι ποσού ενός εκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500.000) δραχμών.

Από το ποσό αυτό και μέχρι τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) δρχ. απαιτείται διαγωνισμός με συνοπτική διαδικασία (πρόχειρος) που θα διενεργείται από τριμελή επιτροπή.

Άνω του ποσού των τεσσάρων εκατομμυρίων (4.000.000) δρχ. απαιτείται σύναψη σύμβασης για προμήθεια προϊόντων, παροχή υπηρεσιών ή εκτέλεση έργων κατόπιν διενέργειας τακτικού διαγωνισμού (ανοικτού ή κλειστού), βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών τα ανωτέρω ποσά δύναται να αναπροσαρμόζονται.

Σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών με την ίδια διαδικασία γίνεται και στην περίπτωση μικτής προμήθειας, κατά την οποία η αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών υπερβαίνει την αξία των προϊόντων.

Οι φορείς της Κεντρικής Διοίκησης, όπως ορίζεται στην περίπτωση 4 του άρθρου 1 Β, επιτρέπεται μέχρι την 31.12.2014 να συνάπτουν δημόσιες συμβάσεις παροχής συμβουλευτικών και ελεγκτικών υπηρεσιών, υπηρεσιών Πληροφορικής και υπηρεσιών εκπόνησης μελετών (με εξαίρεση μελέτες

τεχνικών έργων), με απευθείας ανάθεση, για ετήσια δαπάνη μέχρι ποσού εξήντα χιλιάδων (60.000) ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αυτό ο Φ.Π.Α. που αναλογεί, εφόσον οι ανωτέρω υπηρεσίες και μελέτες είναι αναγκαίες για την εφαρμογή του προγράμματος στήριξης της ελληνικής οικονομίας σύμφωνα με το ν. 3845/2010 (ΦΕΚ 65 Α).

Από το ποσό αυτό και μέχρι εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αυτό ο Φ.Π.Α. που αναλογεί, απαιτείται διαγωνισμός με συνοπτική διαδικασία (πρόχειρος) που θα διενεργείται από τριμελή επιτροπή.

Ανω του ποσού των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ, χωρίς να συμπεριλαμβάνεται στο ποσό αυτό ο Φ.Π.Α. που αναλογεί, απαιτείται σύναψη δημόσιας σύμβασης κατόπιν διενέργειας τακτικού διαγωνισμού (ανοικτού ή κλειστού), βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας.

Σύναψη σύμβασης παροχής των ανωτέρω υπηρεσιών με την ίδια διαδικασία γίνεται και στην περίπτωση μικτής προμήθειας, κατά την οποία η αξία των παρεχόμενων υπηρεσιών υπερβαίνει την αξία των προϊόντων.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζονται οι όροι και προϋποθέσεις εφαρμογής των τεσσάρων προηγούμενων εδαφίων.

2. Επιτρέπεται με έγκριση του αρμόδιου οργάνου η σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών με διαπραγμάτευση ύστερα από δημοσίευση σχετικής προκήρυξης:

α) Όταν κατά τη διενέργεια διαγωνισμού οι προσφορές που έχουν υποβληθεί είναι άκυρες ή απαράδεκτες και η επανάληψη του διαγωνισμού κρίνεται από το όργανο που έχει διακηρύξει το διαγωνισμό ασύμφορη για το Δημόσιο.

Στην περίπτωση αυτή οι όροι της διακήρυξης του διεξαχθέντος διαγωνισμού επιτρέπεται να μεταβληθούν κατά την απευθείας ανάθεση, μόνο για να καταστούν πιο συμφέροντες για το Δημόσιο.

β) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις όταν πρόκειται για υπηρεσίες που η φύση τους ή αστάθμητοι παράγοντες δεν επιτρέπουν μια προκαταρκτική συνολική τιμολόγηση.

γ) Όταν η φύση των παρεχόμενων υπηρεσιών, ιδίως δε στην περίπτωση πνευματικών ή χρηματοπιστωτικών υπηρεσιών, δεν παρέχει τη δυνατότητα διατύπωσης αυτών με ακρίβεια, ούτως ώστε να συναφθεί σύμβαση με επιλογή της καλύτερης προσφοράς.

3. Επιτρέπεται με έγκριση του αρμόδιου οργάνου η σύναψη σύμβασης παροχής υπηρεσιών με διαπραγμάτευση χωρίς δημοσίευση σχετικής προκήρυξης:

α) στην περίπτωση που δεν έχει υποβληθεί καμιά Προσφορά ή καμία κατάλληλη προσφορά σε διαγωνισμό ανοικτό ή κλειστό,

β) στην περίπτωση που για λόγους τεχνικούς, καλλιτεχνικούς ή σχετικούς με την προστασία αποκλειστικών δικαιωμάτων, η εκτέλεση των υπηρεσιών μπορεί να ανατεθεί μόνο σε συγκεκριμένο πρόσωπο,

γ) στην περίπτωση που η σύμβαση αποτελεί συνέχεια ενός διαγωνισμού μελετών και σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους κανόνες θα πρέπει να ανατεθεί αυτή στο νικητή του διαγωνισμού ή σ' έναν από αυτούς,

δ) στην περίπτωση που η έκτακτη και φανερά κατεπείγουσα ανάγκη, πλήρως αιτιολογημένη από την αρμόδια υπηρεσία, καθιστά αδύνατη την τήρηση των διατάξεων που αφορούν τη διενέργεια διαγωνισμού με την προϋπόθεση ότι το επείγον δεν θα απορρέει από δική της ευθύνη,

ε) στην περίπτωση, συμπληρωματικών υπηρεσιών δεν περιλαμβάνονται στην πρώτη σύμβαση, αναγκαίων όμως λόγω απρόβλεπτων περιστάσεων κατά την εκτέλεση της υπηρεσίας της αρχικής σύμβασης,

- όταν αυτές δεν μπορούν να διαχωριστούν από την κύρια σύμβαση ή

- όταν μπορούν να διαχωριστούν, είναι όμως απόλυτα αναγκαίες για την τελειοποίησή της.

Οι συμπληρωματικές αυτές υπηρεσίες δεν μπορούν να υπερβαίνουν το πενήντα τοις εκατό (50%) της αξίας της κύριας σύμβασης.

στ) Στην περίπτωση νέων υπηρεσιών που συνιστούν επανάληψη παρόμοιων υπηρεσιών που είχαν ανατεθεί με τακτικό διαγωνισμό στον αρχικό ανάδοχο και αποτελούν συνέχεια ή συμπλήρωση της αρχικής σύμβασης, με την προϋπόθεση ότι δεν έχει παρέλθει ζετία από αυτή και εξασφαλίζονται οι ίδιοι όροι και προϋποθέσεις με δυνατότητα τιμαριθμικής αναπροσαρμογής.

4. Οι διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος ισχύουν ανάλογα και για τη σύναψη συμβάσεων προμηθειών ή έργων, σε συνδυασμό με τις ειδικές γι' αυτές ισχύουσες διατάξεις.

5. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου ισχύουν από τη δημοσίευση του νόμου αυτού.

Άρθρο 84

Προκαταβολές του Δημοσίου

Επιτρέπεται η χορήγηση προκαταβολής με την υπογραφή της σύμβασης προμήθειας προϊόντων παροχής υπηρεσιών ή εκτέλεσης έργων, εφόσον προβλέπεται απ' αυτήν και τις ισχύουσες διατάξεις, μέχρι ποσοστού πενήντα τοις εκατό (50%) της συμβατικής αιτίας. Η προκαταβολή είναι έντοκη και χορηγείται με την κατάθεση ισόποσης εγγυητικής επιστολής σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών καθορίζεται το ύψος του επιτοκίου.

Άρθρο 85

Ακυρότητα συμβάσεων

Η καθ' οιονδήποτε τρόπο παραβίαση των διατάξεων των άρθρων 79 έως και 84 του παρόντος νόμου επάγει την απόλυτη ακυρότητα της σύμβασης. Από την ακυρότητα αυτής και τη σχετική παρανομία των οργάνων του Δημοσίου δεν γεννάται υποχρέωση αυτού προς αποζημίωση του αντισυμβαλλομένου, στην περίπτωση που τα αρμόδια όργανα εκ προθέσεως παραβίασαν τις σχετικές διατάξεις και αυτός γνώρισε την παρανομία ή συνετέλεσε στην παραβίαση των διατάξεων.

Άρθρο 86

Παραγραφή απαιτήσεων του Δημοσίου

1. Καμία χρηματική απαίτηση του Δημοσίου δεν υπόκειται σε παραγραφή πριν να βεβαιωθεί πράγματι προς είσπραξη ως δημόσιο έσοδο στην αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία ή το αρμόδιο Τελωνείο (βεβαίωση εν στενή εννοία). Ο κανόνας αυτός δεν αλλοιώνεται από την τυχόν βραδεία τοιαύτη βεβαίωση.
2. Η χρηματική απαίτηση του Δημοσίου μετά των συμβεβαιουμένων προστίμων παραγράφεται μετά πενταετία από τη λήψη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο βεβαιώθηκε εν στενή εννοία και κατέστη αυτή ληξιπρόθεσμη.
3. Χρηματική απαίτηση του Δημοσίου που
 - α) απορρέει από σύμβαση που αυτό έχει καταρτίσει, περιλαμβανομένης και της συμβάσεως εκείνης που βασίζεται σε πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους περί εξωπτωχευτικής ρυθμίσεως του τρόπου καταβολής πτωχευτικών προς το Δημόσιο χρεών, η οποία εξομοιώνεται πλήρως με μεταπτώχευτική έννομη σχέση του πτωχού,
 - β) απορρέει από τελεσιδική απόφαση (αναγνωριστική ή καταψηφιστική) οποιουδήποτε δικαστηρίου
 - γ) γεννήθηκε συνεπεία άπιστης διαχειρίσεως
 - δ) απορρέει από διάταξη τελευταίας βουλήσεως
 - ε) αφορά σε περιοδικές παροχές,
 - στ) γεννήθηκε από καταλογισμό που έγινε από οποιαδήποτε αρμόδια δημόσια αρχή,
 - ζ) γεννήθηκε από αυτοτελή πρόστιμα που επιβλήθηκαν από διοικητικές αρχές
 - η) αφορά σε απόδοση παρακρατηθέντων ή για λογαριασμό αυτού εισπραχθέντων φάρων, τελών και δικαιωμάτων,
 - θ) απορρέει από κατάπτωση εγγυήσεων τρίτων, παραγράφεται μετά εικοσαετία από τη λήξη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση αυτής.
4. χρηματική απαίτηση του Δημοσίου, που περιήλθε σ' αυτό με οποιονδήποτε τρόπο και οποιαδήποτε αιτία, υπόκειται στην προβλεπόμενη από τις κείμενες διατάξεις, ανάλογα με την αυτής παραγραφή, που δεν δύναται όμως, σε κάθε περίπτωση, να συμπληρωθεί στο πρόσωπο του Δημοσίου προ της παρόδου πέντε ετών από τη λήψη του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο έγινε η εν στενή εννοία βεβαίωση αυτής.
5. Απαιτήσεις του Δημοσίου εκ δασμών φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων η είσπραξη των οποίων έχει ανατεθεί στα Τελωνεία εφόσον δεν έχουν βεβαιωθεί ή βεβαιώθηκαν ελλιπώς, παραγράφονται μετά παρέλευση τριετίας από της ημερομηνίας γένεσης του απαιτητού της οφειλής.
Απαιτήσεις του Δημοσίου από δασμούς, φόροι, τέλη και λοιπά δικαιώματα που βεβαιώθηκαν στα τελωνεία παραγράφονται μετά παρέλευση δεκαετίας από της λήψης του οικονομικού έτους εντός του οποίου αυτές βεβαιώθηκαν κατά τις ειδικότερες διατάξεις της τελωνειακής νομοθεσίας.
Ως χρόνος γένεσης αξιώσεως για είσπραξη δασμών, φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων επί εμπορευμάτων που βρίσκονται υπό τελωνειακή παρακολούθηση την οποία επιβάλλει η προσωρινή εναπόθεση των εμπορευμάτων αυτών ή η υπαγωγή τους σε τελωνειακό καθεστώς, το οποίο

συνεπάγεται τελωνειακή παρακολούθηση, θεωρείται για την παραγραφή το χρονικό σημείο, κατά το οποίο πραγματοποιείται η διαφυγή του εμπορεύματος από την τελωνειακή παρακολούθηση και όπου αυτά δεν είναι δυνατό, να προσδιοριστεί το χρονικό σημείο διαπίστωσης της διαφυγής.

Άρθρο 87

Αναστολή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου

1. Η παραγραφή των απαιτήσεων του Δημοσίου αναστέλλεται για τους λόγους που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία.

2 Η παραγραφή αυτή αναστέλλεται επίσης

α) Για χρονικό διάστημα ίσο με το χρόνο για τον οποίο είχε χορηγηθεί στον υπόχρεο ή σε συνυπόχρεο, κατά την τελευταία διετία της παραγραφής, αναστολή Πληρωμής του χρέους του ή διευκόλυνση τμηματικής καταβολής είτε με νόμο είτε με δικαστική απόφαση είτε με πράξη αρμόδιας αρχής, που εκδίδεται ύστερα από αίτηση του υποχρέου, ανεξάρτητα αν έχει συμμορφωθεί ή όχι εν όλω ή εν μέρει ο υπόχρεος.

β) Για χρονικά διάστημα ίσο με το χρόνο κατά τον οποίο έχει εμποδισθεί το Δημόσιο να επιδίδει την είσπραξη του χρέους με αναγκαστικά μέτρα, λόγω αναστολής εκτελέσεως που έχει χορηγηθεί με διάταξη νόμου. Και στις δύο περιπτώσεις (α' και β.), η παραγραφή συνεχίζεται μετά τη λήψη της αναστολής της και σε καμία περίπτωση δεν συμπληρώνεται πριν περάσει ένα έτος από τη λήψη είτε της αναστολής πληρωμής ή της παραβιάσεως της υποχρεώσεως τμηματικής καταβολής είτε της αναστολής λήψεως των αναγκαστικών μέτρων αντίστοιχα

γ) Κατά τη διάρκεια ανηλικότητας του οφειλέτη ή και δύο έτη μετά την ενηλικίωση αυτού, αν η κληρονομία στερείται ενεργητικού, ανεξάρτητα της υπάρξεως ή μη κηδεμόνα ή επιτρόπου του ανηλίκου.

3. Ο χρόνος της παραγραφής κάθε απαιτήσεως του Δημοσίου παρατείνεται για δύο έτη, σε περίπτωση που ο οφειλέτης κατά την τελευταία διετία του χρόνου της παραγραφής διέμεινε στο εξωτερικό για χρόνο μεγαλύτερο του μηνός, συναπτώς ή μη.

4. Σε περίπτωση δικαστικής αμφισβητήσεως από οποιονδήποτε είτε του νόμιμου τίτλου γενικά της απαιτήσεως του Δημοσίου είτε της νομιμότητας της βεβαιώσεως αυτής εν στενή έννοια είτε της για οποιονδήποτε λόγο εγκυρότητας πράξεως της αναγκαστικής εκτελέσεως προς είσπραξη απαιτήσεως του Δημοσίου (διοικητικής εκτελέσεως), η προβλεπόμενη παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου προς βεβαίωση (εν ευρεία έννοια) ή προς είσπραξη της βεβαιωμένης απαιτήσεως του αναστέλλεται μέχρι της εκδόσεως επί της δικαστικής ταύτης διενέξεως τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως και δεν συμπληρώνεται αυτής σε κάθε περίπτωση προ της παρόδου ενός έτους από την επιμελεία των αντιδίκων του Δημοσίου κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον Προϊστάμενο της αρμόδιας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας και τον Υπουργό Οικονομικών της τελεσίδικης δικαστικής αποφάσεως.

Το ως άνω αποτέλεσμα επάγεται και η αίτηση του Δημοσίου προς το δικαστήριο όπως επιτρέψει την προσωπική κράτηση του οφειλέτη του. Σε

περίπτωση ακυρώσεως κατασχέσεως ή άλλης πράξεως της διοικητικής εκτελέσεως. εντός της ανωτέρω προθεσμίας επανάληψης της ίδιας ή άλλης πράξεως η αναγκαστικής (διοικητικής) εκτελέσεως, επί του ιδίου ή άλλου περιουσιακού στοιχείου, του ιδίου ή άλλου προσώπου ευθυνομένου κατά το άρθρο 88 παράγραφος 1 περίπτωση γ' του παρόντος, η δια της ακυρωθείσης πράξεως επελθούσα διακοπή της παραγραφής της απαιτήσεως λογίζεται μηδέποτε εξαλειφθείσα.

Άρθρο 88

Διακοπή παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου

1. Την παραγραφή χρηματικής απαιτήσεως του Δημοσίου διακόπτει:

α. Η κατάσχεση περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή συνοφειλέτη ή τρίτου εγγυητή αυτών και ανεξάρτητα αν αυτή ενεργείται εις χείρας αυτών ή ενεργείται τρίτου.

β. Η έκδοση προγράμματος πλειστηριασμού, ανεξάρτητα από την κοινοποίηση ή μη αυτού στον καθ' ου έχει εκδοθεί το πρόγραμμα.

γ. Η αναγγελία προς επαλήθευση στην πτώχευση είτε του οφειλέτη είτε φυσικού ή νομικού προσώπου μετ' αυτού συνυποχρέου ή για τα χρέη του οποίου ευθύνεται αυτό. Η αναγγελία στην πτώχευση επάγεται τη διακοπή, εφόσον κοινοποιείται είτε στο γραμματέα του πτωχευτικού δικαστηρίου είτε στο σύνδικο της πτωχέσεως. . Ειδικά, επί των μη προνομιακών απαιτήσεων του Δημοσίου, η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες από της επιμελεία του οφειλέτη κοινοποιήσεως με δικαστικό επιμελητή στον αρμόδιο προϊστάμενο Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας ή Τελωνείου της τελεσίδικης αποφάσεως περί επικυρώσεως του πτωχευτικού συμβιβασμού. Η ένωση των πιστωτών ή η αποκατάσταση του πτωχού καθώς και η ανάκληση της περί κηρύξεως της πτωχέσεως δικαστικής αποφάσεως ή η ακύρωση ή διάρρηξη του πτωχευτικού συμβιβασμού δεν επάγονται έναρξη εκ νέου της διακοπείας με την αναγγελία παραγραφής.

δ. Η αναγγελία προς κατάταξη σε πλειστηριασμό περιουσιακού στοιχείου του οφειλέτη ή των λοιπών ανωτέρω στην περίπτωση γ' αναφερόμενων προσώπων.

ε. Η αναγγελία στον εκκαθαριστή κληρονομίας ή στον εκκαθαριστή διαλυθέντος νομικού προσώπου. Εάν επί διαλύσεως νομικού προσώπου δεν υπάρχει αμέσως γνωστός εκκαθαριστής βάσει του καταστατικού αυτού ή δικαστικής αποφάσεως, η παραγραφή της απαιτήσεως του Δημοσίου αναστέλλεται μέχρι ορισμού του εκκαθαριστή και έξι μήνες μετά τον ορισμό αυτού.

στ. Η εγγραφή υποθήκης ή προσημειώσεως υποθήκης επί ακινήτου οποιουδήποτε από τα αναφερόμενα ανωτέρω στην περίπτωση γ' πρόσωπα. Η εξαίλειψη αυτών εντός του χρόνου της νέας παραγραφής, χωρίς τη γραπτή συναίνεση του Δημοσίου, δεν αναιρεί τη διακοπή για ένα έτος μετά τη γραπτή γνωστοποίηση υπό του οφειλέτη προς την αρμόδια Δημόσια Οικονομική Υπηρεσία της γενομένης εξαλείψεως.

ζ. Από της έναρξεως της κατά τον Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων διοικητική (αναγκαστικής) εκτελέσεως μέχρι να καταστεί αμετάκλητος ο

πίνακας κατατάξεως δανειστών, κάθε πράξη της εκτελέσεως και κάθε διαδικαστική ως προς τον πίνακα κατατάξεως πράξη των διαδίκων ή του δικαστηρίου. Η παραγραφή αρχίζει και πάλι έξι μήνες από την με δικαστικό επιμελητή, επιμελεία των αντιδίκων, κοινοποιήσεως στο Δημόσιο της επί του πίνακα κατατάξεως δανειστών αμετάκλητης δικαστικής αποφάσεως.

2 Η άρση της κατασχέσεως ή εξάλειψη υποθήκης ή ανάκληση άλλης εκ των ανωτέρω πράξεως διοικητικής ή αναγκαστικής εκτελέσεως, από την αρμόδια Δ.Ο.Υ. ή από άλλη αρμόδια προς τούτο διοικητική αρχή, δεν εξαλείφει αναδρομικά τη διακοπή της παραγραφής, η οποία αρχίζει εκ νέου από την ημερομηνία της άρσεως ή της εξαλείψεως ή της ανακλήσεως, αντίστοιχα.

3. Επί περισσότερων συνοφειλετών, διαιρετών ή εις ολόκληρον ευθυνομένων, περιλαμβανομένου και του εγγυητή η διακοπή της παραγραφής της απαιτήσεως του Δημοσίου ως προς ένα εξ αυτών ενεργεί και κατά των λοιπών.

4. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του παρόντος άρθρου οι κατά τις γενικές διατάξεις λόγοι διακοπής της παραγραφής ισχύουν και για τις απαιτήσεις του Δημοσίου.

Άρθρο 89

Συνέπειες παραγραφής απαιτήσεων του Δημοσίου

Η παραγραφείσα απαίτηση του Δημοσίου αντιτάσσεται σε συμψηφισμό και για τρία έτη μετά τη συμπλήρωση της παραγραφής. Κατά τα λοιπά η παραγραφή και επί της απαιτήσεως του Δημοσίου έχει τις από την κείμενη νομοθεσία προβλεπόμενες συνέπειες, επιφυλασσομένης της ισχύος των διατάξεων του ν.δ/τος 356/1974 και των τροποποιητικών αυτού.

Άρθρο 90

Παραγραφή απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

1. Οποιαδήποτε απαίτηση κατά του Δημοσίου παραγράφεται μετά πενταετία, εφόσον από άλλη γενική ή ειδική διάταξη δεν ορίζεται βραχύτερος χρόνος παραγραφής αυτής.

2. Η κατά του Δημοσίου απαίτηση προς επιστροφή αχρεωστήτως ή παρά το νόμο καταβληθέντος σ' αυτά χρηματικού ποσού παραγράφεται μετά τρία έτη, από της καταβολής. Για τα τελωνειακά έσοδα ισχύουν οι ειδικές διατάξεις του άρθρου 30 του ν. 1165/1918 του Τελωνειακού Κώδικα, όπως ισχύει. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και επί ποσών που εισπράττονται από το Δημόσιο για λογαριασμό τρίτων.

3. Η απαίτηση οποιουδήποτε των επί σχέσει δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου υπαλλήλων του Δημοσίου, πολιτικών ή στρατιωτικών, κατ' αυτού, που αφορά σε αποδοχές ή άλλες κάθε φύσεως απολαβές αυτών ή αποζημιώσεις, έστω και αν βασίζεται σε παρανομία των οργάνων του Δημοσίου ή στις περί αδικαιολογήτου πλουτισμού διατάξεις παραγράφεται μετά διετία αυτό της γενέσεώς της.

4. Η παραγραφή του καθόλου δικαιώματος των περιπτώσεων της παραγράφου 3 του παρόντος είναι δέκα ετών.

5. Ο χρόνος παραγραφής των απαιτήσεων των συνταξιούχων εν γένει και βοηθηματούχων του Δημοσίου, καθώς και των κληρονόμων αυτών από

καθυστερούμενες συντάξεις, επιδόματα και βοηθήματα είναι δύο ετών, έστω και αν έχουν ενταλθεί εσφαλμένα. Οι εντελλόμενες δεδουλευμένες συντάξεις, βοηθήματα ή επιδόματα κατά την εκτέλεση, το πρώτο πράξεων ή αποφάσεων κανονισμού συντάξεως ή βοηθήματος παραγράφονται σε δύο χρόνια, που αρχίζουν μετά την παρέλευση τριμήνου από τη χρονολογία εκδόσεως της σχετικής πράξεως ή αποφάσεως.

6. Χρηματική απαίτηση κατά του Δημοσίου, που έχει αναγνωρισθεί σύμφωνα με τη διαδικασία που προβλέπεται από τη νομοθεσία περί Νομικού Συμβουλίου του Κράτους ή που έχει βεβαιωθεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση ή για την οποία έχει εκδοθεί τίτλος πληρωμής, υπόκειται σε παραγραφή πέντε ετών, που αρχίζει από την αναγνώριση ή την τελεσιδικία ή την έκδοση του τίτλου πληρωμής, αντίστοιχα.

Άρθρο 91

Έναρξη παραγραφής απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

Επιφυλασσομένης κάθε άλλης ειδικής διατάξεως του παρόντος η παραγραφή οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αρχίζει από το τέλος του οικονομικού έτους μέσα στο οποίο γεννήθηκε και ήταν δυνατή η δικαστική επιδίωξη αυτής. Προκειμένου όμως περί δασμών, φόρων, τελών και λοιπών δικαιωμάτων που εισπράττονται στα Τελωνεία, η παραγραφή αρχίζει από της βεβαίωσης αυτών.

Άρθρο 92

Αναστολή παραγραφής απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

Οι περί αναστολής της παραγραφής διατάξεις των άρθρων 257 έως 259 του Αστικού Κώδικα, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικό στον παρόντα νόμο, εφαρμόζονται και επί απαιτήσεων κατά του Δημοσίου. Η παραγραφή απαιτήσεως κατά του Δημοσίου αναστέλλεται για όσο χρόνο ο έχων την απαίτηση λόγω ανωτέρας βίος έχει εμποδισθεί να ασκήσει την αξίωση μέσα στο τελευταίο εξάμηνο του χρόνου της παραγραφής.

Άρθρο 93

Διακοπή παραγραφής απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

Με την επιφύλαξη ειδικών διατάξεων, παραγραφή των χρηματικών απαιτήσεων κατά του Δημοσίου διακόπτεται μόνο:

α) Με την υποβολή της υποθέσεως στο δικαστήριο ή σε διαιτητές, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από την τελευταία διαδικαστική πράξη των διαδικών, του δικαστηρίου ή των διαιτητών.

β) Με την υποβολή στην αρμόδια δημόσια αρχή αιτήσεως για την πληρωμή της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη χρονολογία που φέρει η έγγραφη απάντηση του Διατάκτη ή της αρμόδιας για την πληρωμή της απαιτήσεως αρχής. Αν η αρμόδια δημόσια αρχή δεν απαντήσει, η παραγραφή αρχίζει μετά πάροδο έξι μηνών από τη χρονολογία υποβολής της αιτήσεως. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.

γ) Με την υποβολή αιτήσεως προς το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους για την αναγνώριση της απαιτήσεως, οπότε η παραγραφή αρχίζει εκ νέου από τη

χρονολογία που φέρει η έγκριση ή μη από τον Υπουργό Οικονομικών του οικείου πρακτικού του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. Υποβολή δεύτερης αιτήσεως δεν διακόπτει εκ νέου την παραγραφή.

δ) Με την επίδοση επιταγής για εκτέλεση, όπου αυτή επιτρέπεται.

ε) Με την έκδοση τίτλου πληρωμής. Η ολική ή μερική συμψηφιστική εξόφληση δεν διακόπτει την παραγραφή.

στ) Με την αναγνώριση της απαιτήσεως υπό του Δημοσίου με πρακτικό του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, που έχει εγκριθεί από τον Υπουργό Οικονομικών. Αυτό ισχύει επί οποιασδήποτε απαιτήσεως κατά του Δημοσίου, συμπεριλαμβανομένης και της εκ του αδικαιολογήτου πλουτισμού.

Άρθρο 94

Συνέπειες παραγραφής απαιτήσεων κατά του Δημοσίου

Η παραγραφείσα απαίτηση κατά του Δημοσίου δεν αντιτάσσεται για συμψηφισμό. Κάθε ποσό που κατέβαλε το Δημόσιο μετά την παραγραφή της απαιτήσεως κατ' αυτού, έστω και αν γνώρισε την παραγραφή, δικαιούται να το αναζητήσει. Παραίτηση του Δημοσίου από τη συμπληρωμένη παραγραφή ή η με οποιονδήποτε τρόπο αναγνώριση απ' αυτό της παραγεγραμμένης απαιτήσεως είναι άκυρη. Η παραγραφή λαμβάνεται υπόψη αυτεπάγγελα από τα δικαστήρια.

Άρθρο 95

Κατάσχεση εις χείρας του Δημοσίου και εκχώρηση

1. Η κατάσχεση χρηματικής απαιτήσεως εις χείρας του Δημοσίου, ως τρίτου, γίνεται, τηρουμένων και των λοιπών όρων και προϋποθέσεων, οι οποίες προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, με κοινοποίηση του κατασχετηρίου σωρευτικώς:

α) στην αρμόδια για την πληρωμή της συγκεκριμένης οφειλής του Δημοσίου υπηρεσία ή στην οικεία χρηματική διαχείριση,

β) στις αρμόδιες για τη φορολογία τόσο του καθ' ου η κατάσχεση, όσο και του κατάσχοντος, Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες.

2. Στο κατασχετήριο εις χείρας του Δημοσίου, πρέπει αναγκαίως να αναφέρεται σαφώς η ακριβής αιτία της οφειλής του Δημοσίου, το πρόσωπο του δικαιούχου της σχετικής απαιτήσεως με την ακριβή διεύθυνση του και το ποσό αυτής, καθώς και ο αριθμός φορολογικού μητρώου τόσο του κατάσχοντος, όσο και του καθ' ου η κατάσχεση.

3.α. Η κατάσχεση εις χείρας του Δημοσίου ολοκληρώνεται μόνο από της ημερομηνίας κοινοποιήσεως του κατασχετηρίου στην, κατά την παράγραφο 1 του παρόντος, αρμόδια για την πληρωμή της συγκεκριμένης οφειλής του Δημοσίου υπηρεσία, η οποία όμως, για να είναι έγκυρη, πρέπει αναγκαίως αφενός μεν να γίνει χρονικά τελευταία από τις αναφερόμενες στην ίδια παράγραφο λοιπές κοινοποιήσεις και αφετέρου να συνοδεύεται από νόμιμα υπό αρμοδίου δικαστικού επιμελητή επικυρωμένα αντίγραφα των επιδοτηρίων όλων των κατά τις διατάξεις του παρόντος άρθρου αναγκαιών προηγούμενων εγκύρων επιδόσεων του κατασχετηρίου αυτού στις ανωτέρω

Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, χωρίς να απαιτείται πρόσθετη κοινοποίηση του κατασχετηρίου στον Υπουργό Οικονομικών (άρθρο 5 του διατάγματος της 26.6/10.7.1944 «περί δικών του Δημοσίου»).

β. Η προθεσμία υποβολής της, κατ' άρθρο 985 παραγράφου 1 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, δηλώσεως του Δημοσίου, ως τρίτου, είναι 30 ημέρες και αρχίζει από την επομένη της επιδόσεως του κατασχετηρίου στην αρμόδια για την πληρωμή της συγκεκριμένης οφειλής του Δημοσίου υπηρεσία, ο προϊστάμενος της οποίας είναι αρμόδιος για την υποβολή της ανωτέρω δηλώσεως στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου όπου εδρεύει η υπηρεσία.

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται ανάλογα και επί αναγγελίας εκχωρήσεως απαιτήσεως κατά του Δημοσίου. Η αναγγελία τοιαύτης εκχωρήσεως πρέπει, επί ποινή ακυρότητας αυτής, να καταχωρίζεται στο κάτω μέρος του νόμιμα συντεταγμένου πρωτοτύπου ή επικυρωμένου αντιγράφου του εκχωρητηρίου εγγράφου.

5. Η μη τήρηση των διατάξεων του παρόντος άρθρου επάγεται την ακυρότητα της εις χείρας του Δημοσίου κατασχέσεως ή της προς αυτό αναγγελίας εκχωρήσεως απαιτήσεως, λαμβανομένων υπόψη υπό των δικαστηρίων και αυτεπάγγελα. Επί άκυρης εις χείρας του κατάσχεσης, το Δημόσιο δεν υποχρεούται σε καμία δήλωση.

Άρθρο 96

Αρμοδιότητες Υπουργού Οικονομικών

Ο Υπουργός Οικονομικών:

α. Είναι αρμόδιος για τη διαμόρφωση και υποστήριξη των ελληνικών θέσεων κατά τη διαδικασία κατάρτισης, έγκρισης και εκτέλεσης του Γενικού Κοινοτικού Προϋπολογισμού αλλά και κατά την εξέταση από τα Κοινοτικά Όργανα θεμάτων δημοσιονομικού περιεχομένου.

β. Ασκει εποπτεία και έλεγχο επί της διαχείρισης των κονδυλίων που εισρέουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Άρθρο 97

Απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση (Ε.Ε.)

Οι απολήψεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση για προγράμματα, ενέργειες, δραστηριότητες ή πρωτοβουλίες που αφορούν δημόσιους φορείς συνιστούν έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού, εφόσον οι σχετικές δαπάνες βαρύνουν τον Κρατικό Προϋπολογισμό, εμφανίζονται σ' αυτόν κατά τα οριζόμενα από τον Υπουργό Οικονομικών και εμπίπτουν στις γενικές διατάξεις περί εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Άρθρο 98

Αποδόσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση

Οι αποδόσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση συνιστούν δαπάνες του Κρατικού Προϋπολογισμού και εμφανίζονται σ' αυτόν κατά τα οριζόμενα από τον Υπουργό Οικονομικών.

Άρθρο 99

Χρηματικές δοσοληψίες με την Ευρωπαϊκή Ένωση

Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών ή με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και των κατά περίπτωση αρμόδιων υπουργών, σε συνδυασμό με τις αντίστοιχες κοινοτικές διατάξεις, ρυθμίζεται ο τρόπος διεξαγωγής των χρηματικών δοσοληψιών, το άνοιγμα και η κίνηση των αναγκαίων λογαριασμών και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια.

Άρθρο 100

Τήρηση βιβλίων

Τα τηρούμενα βιβλίο για την εξυπηρέτηση και παρακολούθηση των χρηματικών δοσοληψιών με την Ευρωπαϊκή Ένωση ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών.

Άρθρο 101

Έλεγχος δαπανών

Στις δαπάνες των προγραμμάτων, δραστηριοτήτων ή πρωτοβουλιών που χρηματοδοτούνται μερικά ή ολικά από κοινοτικούς πόρους διενεργείται διαχειριστικός και ουσιαστικός έλεγχος από δημοσιονομικούς υπαλλήλους του Υπουργείου Οικονομικών σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

Άρθρο 102

Αναζήτηση αχρεωστήτως καταβληθέντων

Χρηματοδοτήσεις, ενισχύσεις ή επιδοτήσεις σε φυσικά ή νομικά πρόσωπα και φορείς που καταβάλλονται στα πλαίσια κοινοτικών πολιτικών από εθνικούς πόρους ή πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης αναζητούνται από το Δημόσιο, εφόσον διαπιστωθεί από τα κατά περίπτωση αρμόδια όργανα ότι έχουν καταβληθεί αχρεωστήτως ή παρανόμως.

Στις διατάξεις αυτές εμπίπτουν και τα ποσά που έχουν καταβληθεί μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος νόμου.

Τα ποσά που αναζητούνται για την αιτία αυτή βεβαιώνονται ως έσοδα του Κρατικού Προϋπολογισμού και εισπράττονται, σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Εισπράξεως Δημοσίων Εσόδων, όπως αυτός ισχύει κάθε φορά. Οι εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις που αφορούν τη λήψη διοικητικών, αναγκαστικών και δικαστικών μέτρων για την είσπραξη εσόδων του Δημοσίου, εφαρμόζονται και στην προκείμενη περίπτωση.

Άρθρο 103

Παραγραφή απαιτήσεων του Δημοσίου

Η αναζήτηση των χρηματικών ποσών του προηγούμενου άρθρου υπόκειται σε παραγραφή εντός πενταετίας από την ημερομηνία διαπίστωσης της αχρεώστητης ή παράνομης είσπραξης, εκτός αν διαφορετικά ορίζεται από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Τα καταλογισθέντα ποσά υπόκεινται σε εικοσαετή παραγραφή, εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Οι διατάξεις περί αναστολής, διακοπής και συνεπειών της παραγραφής του παρόντος νόμου, που ισχύουν για τις απαιτήσεις του Δημοσίου, εφαρμόζονται ανάλογα και για τις απαιτήσεις του άρθρου αυτού, εκτός εάν ορίζεται διαφορετικά από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου.

Άρθρο 104

Διαδικασία είσπραξης αχρεωστήτως καταβληθέντων

Τα όργανα έκδοσης της καταλογιστικής πράξης, ο τρόπος βεβαίωσης του αχρεωστήτως καταβληθέντος ποσού και απόδοσης ή επιστροφής αυτού στους δικαιούχους, το έντοκο ή μη της επιστροφής του ποσού, το ποσοστό του επιτοκίου, η χρονική αφετηρία υπολογισμού των τόκων, η βάση υπολογισμού των συναλλαγματικών ισοτιμιών, εφόσον οι πληρωμές έγιναν σε συνάλλαγμα, οι απαιτούμενες διαδικασίες, καθώς και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών ή για τα θέματα για τα οποία συντρέχει αρμοδιότητα και άλλων υπουργών, με κοινές αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών και των κατά περίπτωση αρμόδιων καθ' ύλην υπουργών.

Άρθρο 105

Υπόλογοι διαχειριστές

Οι διαχειριστές κοινοτικών πόρων θεωρούνται δημόσιοι υπόλογοι και υπόκεινται στις σχετικές διατάξεις περί δημόσιων υπολόγων του παρόντος νόμου.

Άρθρο 106

Ταμειακές υπηρεσίες Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. και τρίτων από Δ.Ο.Υ.

1 Η ταμειακή υπηρεσία των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, που ανήκει στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και διεξάγεται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες μέσω των γραφείων του που έχουν συσταθεί σε αυτές, εξακολουθεί να εκτελείται από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες, μέχρι την έναρξη λειτουργίας ίδιας υπηρεσίας, από κάθε δήμο ή κοινότητα με πληθυσμό μέχρι 5.000 κατοίκους και έως την 31.12.2003 για τους Δήμους με πληθυσμό άνω των 5.000 κατοίκων.

2. Από την 1η Ιανουαρίου του μεθεπόμενου από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οικονομικού έτους, παύει η βεβαίωση και είσπραξη από τις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες των εσόδων οργανισμών ή επιχειρήσεων ή νομικών προσώπων, που έχουν ενταχθεί στο δημόσιο τομέα και τρίτων, εκτός από τα έσοδα εκείνα που θα συμβεβαιώνονται και θα εισπράττονται στο εξής με τα έσοδα του Δημοσίου και σε κωδικό αριθμό εσόδου προϋπολογισμού.

3. Τα έσοδα νομικών προσώπων και τρίτων, που έχουν βεβαιωθεί ή θα βεβαιωθούν στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες μέχρι τη λήψη της κατά την προηγούμενη παράγραφο προθεσμίας, παραμένουν σ' αυτές μέχρι την οριστική είσπραξη.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών, μπορεί να ανατεθεί στις Δημόσιες Οικονομικές Υπηρεσίες η είσπραξη των εσόδων των ειδικών δημόσιων υπηρεσιών, καθώς και των Ειδικών Ταμείων, των οποίων οι

προϋπολογισμοί συνδημοσιεύονται με τον Κρατικό Προϋπολογισμό και εφόσον η είσπραξη των εσόδων τους δεν είναι δυνατή με δικά τους όργανα, καθώς και η είσπραξη εσόδων νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και ιδιωτικού δικαίου και τρίτων. Με τις ίδιες αποφάσεις καθορίζεται και το ποσοστό συμμετοχής των ανωτέρω νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου και τρίτων στη δαπάνη για την είσπραξη των εσόδων που εισπράττονται για λογαριασμό τους.

Άρθρο 107

Παραγραφή αξιώσεων που γεννήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου

1. Οι διατάξεις του παρόντος νόμου περί παραγραφής εφαρμόζονται επί απαιτήσεων που γεννώνται μετά την έναρξη της ισχύος του. Όσον αφορά όμως την αναστολή και τη διακοπή της παραγραφής, οι σχετικές διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται και επί απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν από την ισχύ αυτού, εάν τα επαγόμενα την αναστολή ή διακοπή γεγονότα έχουν συντελεσθεί μετά την ισχύ αυτού.
2. Οι διατάξεις του παρόντος περί των συνεπειών της συμπληρωθείσας παραγραφής ισχύουν και επί απαιτήσεων που έχουν γεννηθεί πριν από την ισχύ αυτού, ανεξάρτητα από το χρόνο συμπλήρωσής της παραγραφής.

Άρθρο 108

Υπόλοιπα λογαριασμών εκτός Προϋπολογισμού

Τα υφιστάμενα υπόλοιπα των εκτός Προϋπολογισμού λογαριασμών κατά την 31η Δεκεμβρίου 1995 και οι Συμψηφιστικές εγγραφές που απαιτούνται για την τελική διομόρφωσή τους καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Οικονομικών.»

2. Το άρθρο 110 του ν. 2362/1995, το οποίο έχει ως εξής:

«Άρθρο 110

Λογιστικό Σχέδιο Γενικής Κυβέρνησης

1. Με το Λογιστικό Σχέδιο της Γενικής Κυβέρνησης επιδιώκεται ο λογιστικός χειρισμός των συναλλαγών της Γενικής Κυβέρνησης με ομοιόμοφο τρόπο, η αληθής και ορθή απεικόνιση της οικονομικής κατάστασης και της περιουσιακής διάρθρωσης της Γενικής Κυβέρνησης, η ορθή εκτίμηση της πιστοληπτικής ικανότητας της, η διευκόλυνση των συναλλασσόμενων με αυτή, η άντληση αξιόπιστων πληροφοριών κάθε φύσης για αξιοποίηση, τόσο από τις διάφορες υπηρεσίες όσο και από τους διεθνείς οργανισμούς, η απλούστευση και διευκόλυνση των κάθε μορφής ελέγχων, η αύξηση της παραγωγικότητας και η σύνδεση αυτού με το Γενικό Λογιστικό Σχέδιο του ιδιωτικού τομέα.
2. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Οικονομικών, καθορίζονται οι βασικές αρχές του Λογιστικού Σχεδίου της Γενικής Κυβέρνησης και το περιεχόμενο του. Με το ίδιο προεδρικό διάταγμα καθορίζονται, μέσα στα πλαίσια του Γενικού Λογιστικού Σχεδιασμού της

Γενικής Κυβέρνησης, οι επί μέρους λογαριασμοί, τα τηρούμενα βιβλία και ο τρόπος τήρησης αυτών και κάθε άλλη λεπτομέρεια.

3. Μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος της προηγούμενης παραγράφου εξακολουθεί να ισχύει η εφαρμογή του διπλογραφικού συστήματος, στη σύνταξη του Ισολογισμού, του Απολογισμού, των οικονομικών καταστάσεων και στο σχεδιασμό γενικά της λογιστικής της Γενικής Κυβέρνησης, που καταρτίσθηκε με:

α) το π.δ. 80/1997 (ΦΕΚ 68 Α) «Ορισμός του περιεχομένου και του χρόνου ενάρξεως της εφαρμογής του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου για τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης», όπως ισχύει, για τους Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφάλισης,

β) το π.δ. 205/1998 (ΦΕΚ 163 Α) «Περί ορισμού του περιεχομένου και του χρόνου ενάρξεως της εφαρμογής του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου Νομικών Προσώπων Δημοσίου Δικαίου», όπως ισχύει, για τα Νομικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου,

γ) το π.δ. 146/2003 (ΦΕΚ 122 Α) «Περί ορισμού του περιεχομένου και του χρόνου ενάρξεως της εφαρμογής του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου Δημοσίων

Μονάδων Υγείας» και το ν. 3697/2008 (ΦΕΚ 194 Α) σχετικά με την «Ενίσχυση της διαφάνειας του Κρατικού Προϋπολογισμού, έλεγχος των δημοσίων δαπανών, μέτρα φορολογικής δικαιοσύνης και άλλες διατάξεις», όπως ισχύουν, για τα δημόσια νοσοκομεία,

δ) το π.δ. 315/1999 (ΦΕΚ 302 Α) «Περί του ορισμού του περιεχομένου και του χρόνου ενάρξεως της εφαρμογής του Κλαδικού Λογιστικού Σχεδίου Δήμων και

Κοινοτήτων (Ο.Τ.Α. Α' Βαθμού)», όπως ισχύει, για τους Δήμους και τις Κοινότητες.»

3. Οι παράγραφοι 1 έως και 6 του άρθρου 2, οι παράγραφοι 1,2,3 και 5 του άρθρου 3, οι παράγραφοι 4, 5 και 6 του άρθρου 4, καθώς και το άρθρο 5 του ν.4111/2013, τα οποία έχουν ως εξής:

«Άρθρο 2

Δημοσιονομικοί κανόνες και πρακτικές

1. Μεταξύ του Υπουργείου Οικονομικών και των υπολοίπων Υπουργείων συνάπτονται ξεχωριστά μέχρι την 31η Δεκεμβρίου κάθε έτους μνημόνια συνεργασίας με στόχο την ομαλή εκτέλεση του προϋπολογισμού και τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση.

Στα μνημόνια περιλαμβάνονται τουλάχιστον: α) οι τριμηνιαίοι στόχοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού κάθε φορέα, β) προκαθορισμένες διορθωτικές παρεμβάσεις σε περίπτωση εμφάνισης αποκλίσεων από τους στόχους, γ) οι επιπτώσεις στην περίπτωση μη υλοποίησης των διορθωτικών παρεμβάσεων, δ) ο χρόνος και το είδος των δημοσιονομικών αναφορών που υποβάλλει ο κάθε φορέας, ε) δεσμεύσεις ότι υφίστανται και λειτουργούν εσωτερικά συστήματα, διαδικασίες και μηχανισμοί που να διασφαλίζουν τη χρηστή δημοσιονομική διαχείριση ή μέτρα που λαμβάνονται για τη βελτίωση τους, στ) ο ρυθμός

αποδέσμευσης των εγκεκριμένων πιστώσεων του προϋπολογισμού, ζ) οι προθεσμίες, εντός των οποίων θα πρέπει να ανταποκριθεί το Υπουργείο Οικονομικών σε ερωτήματα, διευκρινίσεις ή επιλύσεις διαφορών μεταξύ των Υπουργείων και των Υπηρεσιών Δημοσιονομικού Ελέγχου (ΥΔΕ), η) συγκεκριμένοι στόχοι για την τήρηση του λειτουργικού μητρώου δεσμεύσεων, θ) δράσεις με πιθανά δημοσιονομικά οφέλη.

2. Αντίστοιχα μνημόνια συνεργασίας δύνανται να συνάπτονται μεταξύ του κάθε Υπουργείου και των υπευθύνων των εποπτευόμενων φορέων, το περιεχόμενο των οποίων επιλέγεται από τον οικείο Υπουργό.

Σε κάθε περίπτωση μνημόνια συνεργασίας θα συνάπτονται με όλους τους φορείς που αναφέρονται στο εδάφιο Β' της παραγράφου 4 του άρθρου 1 της παρούσας.

3. Όλα τα νομικά πρόσωπα - φορείς της Γενικής Κυβέρνησης υποχρεούνται να έχουν εγκρίνει τον προϋπολογισμό κάθε έτους μέχρι την 31η Ιανουαρίου του έτους, στο οποίο αναφέρεται ο προϋπολογισμός.

Σε περίπτωση μη έγκρισης του προϋπολογισμού, εκτός εάν αυτό οφείλεται σε αποχρώντες αντικειμενικούς λόγους που γνωστοποιούνται αμελλητί στον Υπουργό Οικονομικών και αναγνωρίζονται ως τέτοιτοι με απόφαση του, καμία δαπάνη, πλην των πληρωμών συντάξεων, αποδοχών προσωπικού και απόδοσης των επ' αυτών κρατήσεων, δεν θεωρείται νόμιμη.

4. Μέχρι τη 15η Δεκεμβρίου κάθε έτους, με ευθύνη του Γενικού Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών, κάθε Υπουργείο υποβάλλει στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους μηνιαίο πρόγραμμα εκτέλεσης του προϋπολογισμού του, τόσο για τα έσοδα όσο και για τις υποχρεώσεις, στη βάση του οποίου καθορίζονται τριμηνιαίοι στόχοι για τη διαφορά μεταξύ εσόδων και υποχρεώσεων, οι οποίοι

μετά τη συμφωνία τους με το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους συμπεριλαμβάνονται στο μνημόνιο συνεργασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 1 της παρούσας.

Όμοιο πρόγραμμα εκτέλεσης του προϋπολογισμού τους υποβάλλουν μέχρι την 31η Ιανουαρίου κάθε έτους, με την επιφύλαξη των οριζόμενων στα άρθρα 2 και 3 της παρούσας, στον Γενικό Διευθυντή Οικονομικών Υπηρεσιών του εποπτευόντος Υπουργείου και μέσω αυτού στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, όλα τα νομικά πρόσωπα και οι λοιποί φορείς της Γενικής Κυβέρνησης που ο προϋπολογισμός τους υπερβαίνει το ποσό που καθορίζεται με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών και το οποίο με όμοια απόφαση μπορεί να αναπροσαρμόζεται κατ' έτος.

5. Σε περίπτωση που από τα μηνιαία στοιχεία εκτέλεσης των προϋπολογισμών των Υπουργείων και των φορέων της Γενικής Κυβέρνησης, τα οποία σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο υποβάλλουν πρόγραμμα μηνιαίας εκτέλεσης του προϋπολογισμού τους στο Γενικό Λογιστήριο του Κράτους, διαπιστώνεται αρνητική απόκλιση άνω του 10% από τους τριμηνιαίους δημοσιονομικούς στόχους για τη διαφορά μεταξύ εσόδων και υποχρεώσεων, περικόπεται, με απόφαση του Διευθυντή Προϋπολογισμού Γενικής Κυβέρνησης, ποσό πιστώσεων για λειτουργικές δαπάνες των Υπουργείων ή επιχορήγηση ή απόδοση πόρων ή οποιασδήποτε μορφής ενίσχυση από τον

Κρατικό Προϋπολογισμό σε φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, ίσο με το ποσό της υπέρβασης πέραν του ανωτέρω ποσοστού. Η διαδικασία αυτή ενεργοποιείται, εάν δεν έχουν υλοποιηθεί οι αναφερόμενες στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 της παρούσας διορθωτικές παρεμβάσεις. Εάν, βάσει των απολογιστικών στοιχείων του επόμενου τριμήνου, προκύψει ότι οι αποκλίσεις έχουν εξισορροπηθεί, το ποσό των πιστώσεων που έχει περικοπεί, δύναται να επαναδιατεθεί.

6. Σε περίπτωση που για δύο συνεχόμενα τρίμηνα διαπιστώνεται απόκλιση άνω του 10% από τους δημοσιονομικούς στόχους και δεν έχουν ληφθεί τα αναφερόμενα στην περίπτωση β' της παραγράφου 1 της παρούσας μέτρα, ο Υπουργός Οικονομικών ορίζει Επόπτη Οικονομικών Υπηρεσιών σε εποπτευόμενους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης, οι αρμοδιότητες και οι υποχρεώσεις του οποίου καθορίζονται με την απόφαση ορισμού του.

Άρθρο 3

Μηχανισμός παρακολούθησης ετήσιων προϋπολογισμών για τις ΔΕΚΟ και τα Ν.Π.Ι.Δ. του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005

1. Οι ΔΕΚΟ και τα Ν.Π.Ι.Δ. του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005 υποβάλλουν στη Διεύθυνση ΔΕΚΟ του Υπουργείου Οικονομικών τους ετήσιους προϋπολογισμούς τους, οι οποίοι θα πρέπει να είναι σύμφωνοι με τους δημοσιονομικούς στόχους του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής, όπως τροποποιείται και ισχύει κάθε φορά, καθώς και τους τριμηνιαίους στόχους για τις βασικές κατηγορίες εσόδων και εξόδων. Πέραν των όσων ορίζονται στο άρθρο 7 του ν.3429/2005, εντός ενός μηνός από την ημερομηνία ψήφισης του Κρατικού Προϋπολογισμού, οι ετήσιοι προϋπολογισμοί των ως άνω φορέων εξειδικεύονται σε μηνιαία και τριμηνιαία βάση από τη Διεύθυνση ΔΕΚΟ, σε συνεργασία με τις διοικήσεις των φορέων, και κοινοποιούνται στις αρμόδιες υπηρεσίες των εποπτευόμενων Υπουργείων και του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Οι διοικήσεις των φορέων πρέπει να διασφαλίζουν ότι δεν θα υπάρχουν αρνητικές αποκλίσεις και να λαμβάνουν εγκαίρως όλα τα απαραίτητα μέτρα προς το σκοπό αυτόν. Η εκτέλεση των ετήσιων εγκεκριμένων προϋπολογισμών των προαναφερόμενων φορέων παρακολουθείται σε μηνιαία και τριμηνιαία βάση από τη Διεύθυνση ΔΕΚΟ του Υπουργείου Οικονομικών, και εφόσον είναι Φορείς Γενικής Κυβέρνησης, και από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους.

2. Στην περίπτωση αρνητικών αποκλίσεων στα οικονομικά αποτελέσματα σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10% εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 2 του παρόντος. Επιπλέον, για τις ΔΕΚΟ και τα Ν.Π.Ι.Δ. του Κεφαλαίου Α' του ν. 3429/2005:

α) που είναι Φορείς Γενικής Κυβέρνησης μειώνεται ισόποσα και το εγκεκριμένο ποσό ακαθάριστου δανεισμού από τη Διεύθυνση ΔΕΚΟ, η οποία υποχρεούται να ενημερώσει σχετικά την 25η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, αρμόδια για τις εγγυήσεις του Ελληνικού Δημοσίου. Εάν, βάσει των τριμηνιαίων απολογιστικών στοιχείων, ο προϋπολογισμός εξισορροπηθεί και

αντισταθμιστούν οι αρνητικές αποκλίσεις, τότε το ύψος της επιχορήγησης του Κρατικού Προϋπολογισμού και το εγκεκριμένο ποσό ακαθάριστου δανεισμού για το εν λόγω διάστημα αναπροσαρμόζονται στα αρχικά εγκεκριμένα όρια και τυχόν ποσά που έχουν παρακρατηθεί από την εγκεκριμένη επιχορήγηση, αποδίδονται στο φορέα με την επόμενη μηνιαία δόση,

β) που δεν είναι φορείς Γενικής Κυβέρνησης και λαμβάνουν επιχορηγήσεις ή ενίσχυση οποιασδήποτε μορφής από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, η παρακολούθηση της εκτέλεσης του προϋπολογισμού ακολουθεί τις διατάξεις της προηγούμενης περίπτωσης της παρούσας υποπαραγράφου,

γ) που δεν είναι φορείς Γενικής Κυβέρνησης και δεν λαμβάνουν επιχορήγηση ή ενίσχυση οποιασδήποτε μορφής από τον Κρατικό Προϋπολογισμό, σε περίπτωση τριμηνιαίας αρνητικής απόκλισης στα οικονομικά αποτελέσματα προ φόρων, τόκων και προβλέψεων, η Διεύθυνση ΔΕΚΟ υποχρεούται να μειώσει ισόποσα το εγκεκριμένο ποσό δανειοδότησης και να ενημερώσει την 25η Διεύθυνση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Εάν, βάσει των τριμηνιαίων απολογιστικών στοιχείων ο προϋπολογισμός εξισορροπηθεί και αντισταθμιστούν οι αρνητικές αποκλίσεις, το εγκεκριμένο ποσό ακαθάριστου δανεισμού αποκαθίσταται σε εκείνο που είχε αρχικά εγκριθεί για το αναφερόμενο διάστημα.

3. Σε κάθε περίπτωση και εφόσον διαπιστωθεί αρνητική απόκλιση από τους τριμηνιαίους στόχους στα οικονομικά αποτελέσματα προ επιχορηγήσεων, φόρων, τόκων και προβλέψεων σε ποσοστό μεγαλύτερο από 10% σε σχέση με τα προϋπολογισθέντα, σε κάποιον εκ των φορέων της προηγούμενης παραγράφου, η καταβολή των αμοιβών των μελών του Διοικητικού Συμβουλίου αναστέλλεται έως την εξισορρόπηση του αρχικώς εγκεκριμένου προϋπολογισμού και την αντιστάθμιση τυχόν αρνητικών αποκλίσεων. Εάν και τα ετήσια οικονομικά αποτελέσματα προ επιχορηγήσεων, φόρων, τόκων και προβλέψεων αποκλίνουν σε ποσοστό μεγαλύτερο του 10%, τότε η θητεία των εκτελεστικών μελών του Διοικητικού Συμβουλίου του συγκεκριμένου φορέα λήγει αυτοδίκαια εντός ενός μηνός από τη διαπίστωση της εν λόγω απόκλισης.

5. Με απόφαση του Υπουργού Οικονομικών δύνανται να εξειδικεύονται οι λεπτομέρειες σχετικά με τη διαδικασία παρακολούθησης της εκτέλεσης των εγκεκριμένων προϋπολογισμών, την επιβολή των όσων προβλέπονται στην παράγραφο 2 του παρόντος άρθρου, καθώς και τα υποβαλλόμενα από τους φορείς στοιχεία.

Άρθρο 4

Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης

4. Το Παρατηρητήριο ελέγχει την ορθή εκτέλεση των προϋπολογισμών και την εν γένει πορεία των οικονομικών των Ο.Τ.Α. και των νομικών τους προσώπων, όπως αποτυπώνονται στο «Ολοκληρωμένο Πλαίσιο Δράσης» (Ο.Π.Δ.). Το Ο.Π.Δ. υποχρεωτικά συνοψίζει τα στοιχεία του ετήσιου προϋπολογισμού του Ο.Τ.Α. και των νομικών του προσώπων, αποτυπώνει το

οικονομικό αποτέλεσμα και τις απλήρωτες υποχρεώσεις και εγκρίνεται από την αρμόδια για την εποπτεία του Ο.Τ.Α. αρχή. Η αρχή αυτή υποχρεούται να αποστέλλει στο Παρατηρητήριο, σε ηλεκτρονική μορφή, το Ο.Π.Δ. που υποβάλλεται σε αυτή από τους Ο.Τ.Α. προς έγκριση, καθώς και αυτό που τελικώς εγκρίνεται από αυτήν, το οποίο αναρτάται στην ιστοσελίδα του Υπουργείου Εσωτερικών και του οικείου Ο.Τ.Α.. Το Ο.Π.Δ. περιλαμβάνει υποχρεωτικά μηνιαίους και τριμηνιαίους στόχους σε συμμόρφωση με τον κανόνα του ισοσκελισμού του προϋπολογισμού και τα μνημόνια συνεργασίας σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 2 του παρόντος και το ακριβές περιεχόμενο του καθορίζεται με την κοινή υπουργική απόφαση της παραγράφου 7 του παρόντος.

Σε περίπτωση που ο Ο.Τ.Α. δεν αποστέλλει το προβλεπόμενο Ο.Π.Δ. εντός των προθεσμιών που ορίζονται με την κοινή απόφαση της παραγράφου 7 του παρόντος, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του Παρατηρητηρίου, είναι δυνατόν να επιβάλλεται παρακράτηση και μη απόδοση μέρους ή του συνόλου της μηνιαίας τακτικής επιχορήγησης του Ο.Τ.Α. από τους Κεντρικούς Αυτοτελείς Πόρους (ΚΑΠ), για όσο χρόνο καθυστερεί η αποστολή του Ο.Π.Δ..

Για όσο χρόνο καθυστερεί η αποστολή του Ο.Π.Δ. ή των επί μέρους μερών ή στοιχείων του, καθώς και η διόρθωση αυτών, ως μηνιαίοι στόχοι εκτέλεσης του προϋπολογισμού του υπόχρεου φορέα τεκμαίρονται τα ποσά που προκύπτουν από αυτόν με βάση τη χρονική πορεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού του προηγούμενου οικονομικού έτους, σε συνδυασμό με την αρχή της ισοσκέλισης αυτού, ο δε βαθμός επίτευξης τους ελέγχεται από το Παρατηρητήριο σύμφωνα με τα οριζόμενα στο παρόν. Ελλείψει εγγραφών κατά το προηγούμενο οικονομικό έτος, ως μηνιαίοι στόχοι τεκμαίρονται τα δωδεκατημόρια των ετήσιων προϋπολογισθέντων ποσών.

5. Το Παρατηρητήριο αξιολογεί τις προβλέψεις εσόδων που παρουσιάζουν οι Ο.Τ.Α. στον προϋπολογισμό τους και στο Ο.Π.Δ. και διατυπώνει προτάσεις τροποποίησης τους, όπου αυτό κρίνεται αναγκαίο και ιδίως όταν τα έσοδα εμφανίζονται υπερεκτιμημένα και μη ρεαλιστικά. Το Παρατηρητήριο με βάση μηνιαία στοιχεία εκτέλεσης του προϋπολογισμού, που παρακολουθεί η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών, καθώς και με πρόσθετα στοιχεία που παρέχει ο Ο.Τ.Α., εφόσον του ζητηθεί (όπως τις τριμηνιαίες εκθέσεις της παρ. 9 του άρθρου 266 και της παρ. 10 του άρθρου 268 του ν. 3852/2010), αξιολογεί και ελέγχει την πορεία της εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Σε περίπτωση που διαπιστώσει απόκλιση από τους τριμηνιαίους δημοσιονομικούς στόχους άνω του δέκα τοις εκατό (10%), το Παρατηρητήριο ενημερώνει εντός ενός μηνός από τη λήξη του τριμήνου τον Ο.Τ.Α., την αρμόδια για την εποπτεία του Αρχή και το Υπουργείο Εσωτερικών, παρέχοντας οδηγίες και εισηγούμενο μεθόδους για τη διόρθωση της απόκλισης. Ο Γενικός Διευθυντής Οικονομικών Υπηρεσιών του Υπουργείου Εσωτερικών λαμβάνοντας υπόψη τις επισημάνσεις του Παρατηρητηρίου υποδεικνύει στους Ο.Τ.Α. τις αναγκαίες ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβούν ώστε να επιτευχθούν οι ανωτέρω διορθώσεις.

6. Εφόσον η εκτέλεση του προϋπολογισμού του Ο.Τ.Α. εξακολουθεί να παρουσιάζει για δύο συνεχόμενα τρίμηνα απόκλιση από τους στόχους, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 5 του παρόντος άρθρου και διαπιστωθεί ότι δεν έχουν ληφθεί τα προσήκοντα μέτρα, με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών, που εκδίδεται ύστερα από αιτιολογημένη εισήγηση του

Παρατηρητηρίου, ο Ο.Τ.Α. υπάγεται υποχρεωτικά σε Πρόγραμμα Εξυγίανσης. Ο τρόπος υλοποίησης του Προγράμματος καθορίζεται από το Παρατηρητήριο, ενώ η ένταξη στο ανωτέρω Πρόγραμμα συνεπάγεται την υποχρέωση εφαρμογής, κατά περίπτωση μέρους ή του συνόλου, των κάτωθι παρεμβάσεων:

- α) άμεση εφαρμογή των αναγκαίων μέτρων που προβλέπονται από τη νομοθεσία προς διασφάλιση της είσπραξης των απαιτήσεων του Ο.Τ.Α. και της αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής,
- β) αναστολή προσλήψεων,
- γ) επιβολή υποχρεωτικών μετατάξεων προσωπικού,
- δ) πρόσβαση στο Λογαριασμό Εξυγίανσης και Αλληλεγγύης της Αυτοδιοίκησης του άρθρου 263 του ν. 3852/ 2010 (Α` 87), οι πόροι του οποίου διατίθενται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση του προγράμματος εξυγίανσης,
- ε) αύξηση των ιδίων εσόδων από φόρους, τέλη, δικαιώματα και εισφορές,
- στ) αύξηση του ανώτατου συντελεστή επιβολής του Τέλους Ακίνητης Περιουσίας για τα ακίνητα που βρίσκονται στην εδαφική περιφέρεια του δήμου σε ποσοστό μέχρι και 3% και επιβολή του τέλους υποχρεωτικά από το δήμο σύμφωνα με το ποσοστό αυτό μέχρι την οικονομική εξυγίανση του. Ομοίως, αύξηση του συντελεστή επιβολής του τέλους επί των ακαθαρσιών εσόδων και παρεπιδημούντων από 0,5% μέχρι και 2%,
- ζ) περιορισμό των δαπανών μόνο σε υποχρεώσεις μισθοδοσίας και λοιπές απολύτως ανελαστικές δαπάνες.

Άρθρο 5

Αρμοδιότητες του Προϊσταμένου Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών

1. Στο άρθρο 3B του ν. 2362/1995 (Α` 247), το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3871/2010 (Α` 141), μετά την παράγραφο 2 προστίθεται νέα παράγραφος, ως εξής:

«3. Για την εκτέλεση των καθηκόντων που προβλέπονται στην παράγραφο 2, ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών (ΓΔΟΥ) του Υπουργείου έχει τα ακόλουθα ειδικά δικαιώματα και αρμοδιότητες:

- α) Είναι υπεύθυνος για το συντονισμό της προετοιμασίας του Μεσοπρόθεσμου Πλαισίου Δημοσιονομικής Στρατηγικής και του ετήσιου προϋπολογισμού του Υπουργείου του και των εποπτευόμενων από το Υπουργείο φορέων, ακολουθώντας τις οδηγίες που παρέχονται από το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους (ΓΛΚ) και για την υποβολή τους μετά από έγκριση από τον αρμόδιο

Υπουργό στο ΓΛΚ. Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών λαμβάνοντας υπόψη τα προβλεπόμενα δικαιώματα και κυρώσεις που προβλέπονται στις παραγράφους 4 και 5 του παρόντος άρθρου, όπως αυτές αναριθμούνται στην παρούσα, εφόσον κρίνει ότι το Μεσοπρόθεσμο Πλαίσιο Δημοσιονομικής Στρατηγικής ή ο ετήσιος προϋπολογισμός που υποβάλλει για το Υπουργείο του παραβιάζει τις αρχές της χρηστής δημοσιονομικής διαχείρισης ή ότι τα προτεινόμενα ανώτατα όρια δαπανών δεν μπορούν να τηρηθούν κατά τη διάρκεια της εκτέλεσης του προϋπολογισμού, υποβάλλει σημείωμα προς τον Υπουργό του και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους διατυπώνοντας τις απόψεις του.

β) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών οφείλει να διασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών καταρτίζει προβλέψεις για τις μηνιαίες ταμειακές ανάγκες και παρακολουθεί την εκτέλεση του προϋπολογισμού του Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων σε μηνιαία βάση. Σε περίπτωση που κρίνει ότι συντρέχει κίνδυνος μη τήρησης του

προϋπολογισμού και των ανώτατων ορίων δαπανών, ενημερώνει τον Υπουργό και τον Γενικό Γραμματέα, προτείνοντας τις απαραίτητες διορθωτικές παρεμβάσεις, περιλαμβανομένων και τυχόν ανακατανομών πιστώσεων.

γ) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών είναι υπεύθυνος να εγκρίνει όλες τις οικονομικές δεσμεύσεις και να διασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών τηρεί ορθά το μητρώο δεσμεύσεων για το Υπουργείο και διαβιβάζει όλες τις σχετικές πληροφορίες για τις αναληφθείσες δεσμεύσεις στο Ελεγκτικό Συνέδριο και το Γενικό Λογιστήριο του Κράτους. Οφείλει επίσης να εξασφαλίζει ότι η Γενική Διεύθυνση Οικονομικών Υπηρεσιών έχει τα απαιτούμενα συστήματα ώστε να επιτρέπεται η επεξεργασία, η έγκριση και η παρακολούθηση όλων των δεσμεύσεων, μέχρι την πληρωμή των σχετικών υποχρεώσεων.

δ) Όλες οι υπηρεσίες του Υπουργείου ή των εποπτευόμενων φορέων οφείλουν να παρέχουν έγκαιρα στον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών όλες τις πληροφορίες και τα στοιχεία που είναι απαραίτητα για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων του.

ε) Όλες οι πολιτικές, τα προγράμματα ή οι προτάσεις που έχουν αντίκτυπο στον προϋπολογισμό ή το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής του Υπουργείου ή των εποπτευόμενων φορέων πριν υιοθετηθούν πρέπει να υποβάλλονται στον προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών για τη γνώμη του σχετικά με τη δημοσιονομική επίπτωση. Η εν λόγω γνώμη θα πρέπει να είναι στη διάθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους, των Υπουργών και των Γενικών Γραμματέων του Υπουργείου, καθώς και των Προϊσταμένων Οικονομικών Υπηρεσιών των φορέων που εποπτεύονται από το Υπουργείο.

στ) Ο Προϊστάμενος της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών οφείλει να εφαρμόζει τις κατευθυντήριες γραμμές οικονομικής διαχείρισης που εκδίδονται από το ΓΛΚ και μπορεί να προτείνει υποχρεωτικές κατευθυντήριες γραμμές και οδηγίες σχετικά με τη δημοσιονομική διαχείριση για θέματα του

Υπουργείου και των εποπτευόμενων φορέων, οι οποίες στη συνέχεια εγκρίνονται από τον Γενικό Γραμματέα ή τον Υπουργό. Η αρμοδιότητα για την έγκριση των εν λόγω κατευθυντήριων γραμμών ή οδηγιών δύναται να μεταβιβάζεται και στον Προϊστάμενο της Γενικής Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών.»

2. Οι παράγραφοι 3, 4 και 5 του άρθρου 3B του ν. 2362/1995, το οποίο προστέθηκε με το άρθρο 5 του ν. 3871/2010, αναριθμούνται σε 4, 5 και 6 αντίστοιχα.»

ΕΛΕΓΚΤΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ

ΠΡΑΚΤΙΚΑ

ΤΗΣ 9^{ης} ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΣ ΤΗΣ ΟΛΟΜΕΛΕΙΑΣ ΤΟΥ
ΕΛΕΓΚΤΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΗΣ 30^{ης} ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014

-----0-----

Μ Ε Λ Η : Ιωάννης Καραβοκύρης, Πρόεδρος, Νικόλαος Αγγελάρας, Φλωρεντία Καλδή, Ιωάννης Σαρμάς, Ανδρονίκη Θεοδοκάτου, Σωτηρία Ντούνη, Ευφροσύνη Κραμποβίτη, Γαρυφαλλιά Καλαμπαλίκη και Ευάγγελος Νταής, Αντιπρόεδροι, Χρυσούλα Καραμαδούκη, Μαρία Βλαχάκη, Άννα Λιγωμένου, Γεωργία Μαραγκού, Βασιλική Ανδρεοπούλου, Μαρία Αθανασοπούλου, Ασημίνα Σαντοριναίου, Ελένη Λυκεσά, Ευαγγελία - Ελισσάβετ Κουλουμπίνη, Σταμάτιος Πουλής, Δημήτριος Πέππας, Δέσποινα Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αγγελική Μυλωνά, Αργυρώ Λεβέντη, Στυλιανός Λεντιδάκης, Θεολογία Γναρδέλλη, Βιργινία Σκεύη, Κωνσταντίνος Εφεντάκης, Αγγελική Μαυρουδή, Αγγελική Πανουτσακοπούλου, Δέσποινα Τζούμα και Δημήτριος Τσακανίκας, Σύμβουλοι.

Ο Αντιπρόεδρος Μιχαήλ Ζυμής και οι Σύμβουλοι Γεώργιος Βοΐλης, Κωνσταντίνος Κωστόπουλος, Κωνσταντίνα Ζώη, Γεωργία Τζομάκα, Χριστίνα Ρασσιά και Βασιλική Σοφianού απουσίασαν δικαιολογημένα, ενώ η Σύμβουλος Ευφροσύνη Παπαθεοδώρου αποχώρησε από τη διάσκεψη, σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 2 του ν. 1968/1991.

ΓΕΝΙΚΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΟΣ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ : Διονύσιος Λασκαράτος.

ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ : Ιωάννα Αντωνογιαννάκη, Γενική Συντονίστρια, που ασκεί και καθήκοντα αναπληρώτριας Επιτρόπου στην Υπηρεσία Επιτρόπου στη Γραμματεία του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Α'. Με την αρχή της συνεδριάσεως, ο Σύμβουλος Σταμάτιος Πουλής, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο εισηγητής, φέρει προς συζήτηση σχέδιο νόμου που αφορά στην αναμόρφωση του πλαισίου δημοσιονομικής διαχείρισης, βάσει και της αναγκαιότητας ενσωμάτωσης κοινοτικού δικαίου στην εθνική έννομη τάξη και ειδικότερα των Κανονισμών και Οδηγιών που απορρέουν από την κύρωση της Συνθήκης για τη σταθερότητα, το συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Ε.Ε., που απεστάλη στο Ελεγκτικό Συνέδριο (αριθμ. πρωτ. Ελ. Συν. Γραφ. Προέδρου 273/24.4.2014), για να γνωμοδοτήσει η Ολομέλεια, το οποίο επισυνάπτεται στο παρόν πρακτικό.

1. Ο εισηγητής Σύμβουλος Σταμάτιος Πουλής εξέθεσε τα ακόλουθα:

Με το σχέδιο νόμου επιχειρείται η εκπόνηση του νέου Δημόσιου Λογιστικού της χώρας. Οι νέες προστιθέμενες - στο ήδη ισχύον νομοθετικό πλαίσιο - διατάξεις αποβλέπουν, πρωτίστως, στην προσαρμογή του ημεδαπού δημόσιου λογιστικού προς την Οδηγία 2011/85 της ΕΕ. Κατά τα λοιπά, για λόγους συνοχής και για το ενιαίο της νομοθεσίας, επαναλαμβάνεται η πλειονότητα των άρθρων του ήδη ισχύοντος δημόσιου λογιστικού (ν. 2362/1995), καθώς και ρυθμίσεις του άρθρου τρίτου του ν. 4063/2012, με το οποίο κυρώθηκε η Συνθήκη για τη σταθερότητα, το συντονισμό και τη διακυβέρνηση στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση.

Ανεξαρτήτως, συνεπώς, εάν το σχέδιο νόμου τιτλοφορείται "Δημοσιονομικό πλαίσιο" - ορολογία που χρησιμοποιεί η ως άνω Οδηγία (2011/85), - πρόκειται για το νέο δημόσιο λογιστικό. Ως γνωστό, το Δημόσιο Λογιστικό, μαζί με το φορολογικό δίκαιο, αποτελούν τους δύο κλάδους του

Δημοσιονομικού Δικαίου. Δημόσιο δε Λογιστικό είναι το σύνολο των κανόνων δικαίου δια των οποίων ρυθμίζεται η διαχείριση του δημόσιου πλούτου (περιουσίας). Το υπό εξέταση σχέδιο νόμου αυτό ακριβώς επιχειρεί να κάνει: να θέσει τους κανόνες και τις διαδικασίες για τη διαχείριση του δημοσίου χρήματος. Ισχύον νομοθέτημα περί του δημόσιου λογιστικού είναι ο ν. 2362/1995, ο οποίος με το εξεταζόμενο σχέδιο νόμου καταργείται. Προηγούμενα ολοκληρωμένα νομοθετήματα περί του δημοσίου λογιστικού ήταν ο ν. ΣΙΒ' του 1852, που συντάχθηκε βάσει του αντίστοιχου γαλλικού διατάγματος του 1838, και το ν.δ. 321/1969. Συνεπώς, ορθότερο θα ήταν όπως ο τίτλος του εξεταζόμενου σχεδίου νόμου να ήταν Δημόσιο Λογιστικό.

2. Αναλυτικότερα ως προς τα κεφάλαια και άρθρα του σχεδίου νόμου: Με τα άρθρα 1 έως 13 ρυθμίζεται η σύσταση, στελέχωση και λειτουργία μίας νέας ανεξάρτητης αρχής, του Ελληνικού Δημοσιονομικού Συμβουλίου. Σκοπός του οργάνου αυτού, - η στελέχωση του οποίου προβλέπεται από ιδιαίτερα υψηλού επιπέδου οικονομολόγους -, είναι η αξιολόγηση των μακροοικονομικών προβλέψεων και των δημοσιονομικών προοπτικών της ελληνικής οικονομίας καθώς και των στόχων και αποτελεσμάτων κρατικού προϋπολογισμού. Αντίστοιχα όργανα απαντώνται στα περισσότερα ευρωπαϊκά κράτη και η σύστασή του αποβλέπει στην προώθηση και εδραίωση της διαφάνειας και της λογοδοσίας στα δημόσια οικονομικά. Παρά το γεγονός ότι αντίστοιχες εκθέσεις και αξιολογήσεις εκδίδονται από πολλούς ημεδαπούς και διεθνείς οργανισμούς (ετήσια έκθεση Διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδος, εκθέσεις ΟΟΣΑ, Ευρωπαϊκής Επιτροπής, Δ.Ν.Τ., εγχώριων Ιδρυμάτων και Κέντρων Μελετών

κ.ά.), είναι, αναμφιβόλως, θετικό το γεγονός ότι μια υψηλού επιπέδου ανεξάρτητη αρχή, με θεσμική υπόσταση για το ελληνικό κράτος, θα ενημερώνει αξιόπιστα το Κοινοβούλιο, τον Υπουργό Οικονομικών και την ελληνική κοινωνία για την κατάσταση της οικονομίας, τα επιτεύγματα ή τα προβλήματα που αντιμετωπίζει κ.λπ.. Ανεξαρτήτως πάντως της σημαντικότητάς του, δοθέντος ότι με το σχέδιο νόμου υιοθετείται ένα νέο δημόσιο λογιστικό, δεν είναι σκόπιμο να προτάσσονται οι διατάξεις περί της συστάσεως του Δημοσιονομικού Συμβουλίου από το ίδιο το δημόσιο λογιστικό. Δοθέντος, επιπροσθέτως, ότι το εν λόγω όργανο συμπεριλαμβάνεται στα θεσμικά όργανα για τη διαχείριση των δημόσιων οικονομικών (άρθ. 17 του σχ. νόμου), οι διατάξεις που το αφορούν μπορεί να ενσωματωθούν στον κορμό του σχεδίου, χωρίς την ανάγκη της πρόταξής τους.

3. Επίσης, αν και σκοπός της παρούσης εισηγήσεως δεν είναι η νομοτεχνική επεξεργασία του σχεδίου νόμου – πρέπει πάντως να επισημανθεί ότι τούτο χρήζει επιπρόσθετης και επισταμένης νομοτεχνικής επεξεργασίας – γίνονται, ενδεικτικώς, ανά κεφάλαιο σχετικές παρατηρήσεις. Οι ακόλουθες δε ως προς τις διατάξεις για το δημοσιονομικό συμβούλιο:

α) στο άρθ. 1 παρ. 1 πρέπει να διαγραφεί η λέξη “αυτονομία”, δημιουργούσα σύγχυση ως προς την έννοιά της και το σκοπό για τον οποίο τίθεται. Αυτονομία στο συνταγματικό δίκαιο νοείται η εξουσία αυτοτελούς θεσπίσεως κανόνων δικαίου, δηλαδή χωρίς προηγούμενη εξουσιοδότηση από το νομοθετικό σώμα, που προσιδιάζει σε κράτη ομοσπονδιακού τύπου. Στην υπό

κρίση περίπτωση, πρόκειται για μια διοικητική αρχή, η οποία μπορεί να έχει λειτουργική ανεξαρτησία, αλλά όχι αυτονομία.

β) στο άρθρ. 2 παρ. 1 χρήσει διευκρινήσεως η φράση "εξετάζει τις μακροοικονομικές προβλέψεις με σκοπό την υιοθέτησή τους ...". Από ποιόν πρέπει να υιοθετηθούν; Σκοπός του σχεδίου νόμου είναι το Δημοσιονομικό Συμβούλιο να επιβάλλει σε κάποιο άλλο κρατικό όργανο τις μακροοικονομικές του προβλέψεις και αξιολογήσεις;

γ) στο άρθρο 3 (αντιστοίχως και στα άρθρα 70 και 147) χρήζει διευκρινήσεως η νομική φύση της έννοιας του "μνημονίου συνεργασίας". Κατά το ελληνικό, τουλάχιστον, δίκαιο κάποιος δεσμεύεται (δηλαδή αναλαμβάνει δικαιώματα ή υποχρεώσεις) είτε με νόμο (τυπικό ή κανονιστική πράξη) είτε με σύμβαση. Το μνημόνιο συνεργασίας είναι μια "σύμβαση", που συνάπτεται από φορείς (οιονεί ενδοστρεφής) του ιδίου νομικού προσώπου (ελληνικό κράτος); Εν πάση δε περιπτώσει επιβάλλονται νομικές δεσμεύσεις στους φορείς για την υπογραφή των "μνημονίων" ή έχει τη μορφή μίας μεταφοράς στο δημόσιο δίκαιο της έννοιας της "συμφωνίας κυρίων" (gentlemen's agreement); Σε κάθε περίπτωση, τα θέματα του άρθρου 3 μπορεί να ρυθμισθούν είτε με υπουργική απόφαση είτε με νομοθετική εξουσιοδότηση και στον εσωτερικό κανονισμό (άρθρ. 7) του Δημοσιονομικού Συμβουλίου. Κατ' αναλογία, τα αυτά ισχύουν και για τα άρθρα 70 και 147.

δ) στο άρθρ. 4 παρ. 13, τα δικαστικά μέλη του Πειθαρχικού Συμβουλίου δεν "διορίζονται" με απόφαση του οικείου Α.Δ.Σ..

ε) στο άρθρ. 8 παρ. 6 και 7, χρήζει διευκρινήσεως η σύνθεση του Δευτεροβάθμιου Πειθαρχικού Συμβουλίου. Εφόσον τα μέλη του Δ.Σ. του Δημοσιονομικού Συμβουλίου είναι πέντε και τα τρία εξ αυτών μετέχουν του πρωτοβαθμίου πειθαρχικού συμβουλίου, με ποιόν τρόπο σχηματίζεται η "ανάλογη σύνθεση" του δευτεροβαθμίου;

στ) στο άρθρ. 13 παρ. 2 περ. α' χρήζει επαναδιατύπωσης το δεύτερο εδάφιο "το ποσό της επιχορήγησης στο πλήρες ύψος της", ενόψει των διατάξεων του άρθρου 79 παρ. 1 του Συντάγματος, σύμφωνα με τις οποίες "Η Βουλή ψηφίζει τον προϋπολογισμό ... και μπορεί να υποβάλλει τροποποιήσεις επιμέρους κονδυλίων του προϋπολογισμού ...".

Κατά τη γνώμη όμως των Αντιπροέδρων Ανδρονίκης Θεοτοκάτου, Ευφροσύνης Κραμποβίτη και Γαρυφαλλιάς Καλαμπαλίκη και των Συμβούλων Χρυσούλας Καραμαδούκη, Μαρίας Βλαχάκη, Ασημίνας Σαντοριναίου, Δέσποινας Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αργυρώς Λεβέντη, Κωνσταντίνου Εφεντάκη και Αγγελικής Μαυρουδή, το μέρος πρώτο του εξεταζόμενου σχεδίου νόμου, με την ίδρυση Δημοσιονομικού Συμβουλίου θέτει εν αμφιβόλω τη λειτουργία του Ελληνικού κράτους βάσει της δημοκρατικής αρχής, της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας και του κράτους δικαίου, καθώς, αναθέτοντας βασικές δημοσιονομικές αρμοδιότητες του Υπουργού Οικονομικών στο προαναφερόμενο Συμβούλιο, μεταφέρει πολιτική ύλη από τη νυν υποκείμενη στον έλεγχο της Βουλής εκτελεστική εξουσία σε ανεξάρτητη αρχή, η οποία δεν διαθέτει λαϊκή νομιμοποίηση.

Όσον αφορά το προβλεπόμενο στην παρ. 12 του άρθρου 4 Πειθαρχικό Συμβούλιο, κατά την άποψη των Αντιπροέδρων Νικολάου Αγγελάρα, Φλωρεντίας Καλδή, Ευφροσύνης Κραμποβίτη, Γαρυφαλλιάς Καλαμπαλίκη και Ευάγγελου Νταή και των Συμβούλων Άννας Λιγωμένου, Δημητρίου Πέππα, Δέσποινας Καββαδία - Κωνσταντάρα, Αργυρώς Λεβέντη, Στυλιανού Λεντιδάκη και Θεολογίας Γναρδέλλη, με την οποία συντάχθηκε και ο παριστάμενος Γενικός Επίτροπος της Επικρατείας Διονύσιος Λασκαράτος, θα πρέπει να προβλεφθεί η συμμετοχή σε αυτό και Συμβούλου του Ελεγκτικού Συνεδρίου, ενόψει αφενός του δημοσιονομικού χαρακτήρα της ανεξάρτητης διοικητικής αρχής που συνιστάται με το παρόν νομοσχέδιο και αφετέρου της ιδιαίτερης σχέσης την οποία η ανεξάρτητη αυτή αρχή θα έχει, λόγω των αρμοδιοτήτων της, με το Ελεγκτικό Συνέδριο ως Ανώτατο Δημοσιονομικό Δικαστήριο της χώρας.

4. Το δεύτερο κεφάλαιο (άρθρα 14 έως και 32) του σχεδίου νόμου:

α) παραθέτει ορισμούς για την έννοια του δημόσιου τομέα, της γενικής κυβέρνησης κ.λπ. με κάποιες διαφορές από τους αντίστοιχους ορισμούς του άρθ. 2 του ν. 3871/2010 (άρθ. 1Β του ν. 2362/1995), β) ορίζεται ότι το οικονομικό έτος όλων των φορέων της γενικής κυβέρνησης, όπως συμβαίνει από 1-1-1957 (β.δ. 18/1956), ταυτίζεται με το ημερολογιακό (1η Ιανουαρίου έως 31η Δεκεμβρίου). Παλαιότερα, με το ν. 1555/18 το οικονομικό έτος άρχιζε την 1η Απριλίου, ενώ με το ν.δ. 575/1948 άρχιζε την 1η Ιουλίου, γ) παρατίθενται αναλυτικά οι αρμοδιότητες των θεσμικών οργάνων της δημοσιονομικής διαχείρισης της χώρας, όπως η Βουλή, το Υπουργικό Συμβούλιο, το Ελεγκτικό Συνέδριο, ο Υπουργός Οικονομικών κ.λπ.. Θετικό κρίνεται το γεγονός και

φρονούμε ότι θα είναι χρήσιμο για τη χώρα ότι προβλέπεται ρητώς, με διάταξη νόμου, ότι όλα τα νομοσχέδια που αφορούν σε μείζονος σημασίας θέματα δημοσιονομικής διαχείρισης υποβάλλονται από τον Υπουργό Οικονομικών για γνωμοδότηση στο Ελεγκτικό Συνέδριο.

5. Κατά τα λοιπά: α) το άρθρο 14 παρ. 1 περ. γ' και δ' χρήζει διευκρινήσεως. Ειδικότερα, ο καθορισμός, με ακρίβεια και μεθοδολογική συνέπεια, των υπαγόμενων στη Γενική Κυβέρνηση φορέων έχει μεγάλη σημασία, μεταξύ άλλων, για την οριοθέτηση της ελεγκτικής αρμοδιότητας και, κατ' επέκταση, της δικαιοδοσίας του Ελεγκτικού Συνεδρίου, καθώς και για την εφαρμογή του κανόνα της δημοσιονομικής θέσης (άρθρα 31 και 35 του εξεταζομένου σχεδίου νόμου). Εν προκειμένω όμως παρατηρείται ότι στις περιπτώσεις γ' και δ' του σχεδίου υιοθετούνται διαφορετικά κριτήρια για την ένταξη των νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου στους υποτομείς της Κεντρικής Κυβέρνησης και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Το νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου, προκειμένου να συμπεριληφθεί στον πρώτο από τους εν λόγω υποτομείς, απαιτείται, σωρευτικά, να ελέγχεται και κατά κύριο λόγο να χρηματοδοτείται από το Κράτος (περίπτωση γ'), ενώ για την ένταξή του στο δεύτερο αρκεί, διαζευκτικά, να ανήκει, να ελέγχεται ή να χρηματοδοτείται από πρωτοβάθμιο ή δευτεροβάθμιο ΟΤΑ (περίπτωση δ'), χωρίς να προκύπτουν οι λόγοι που δικαιολογούν τη διαφοροποίηση αυτή. Εξάλλου, ανάλογη διάκριση δεν καθιερώνεται ούτε από το Ευρωπαϊκό Σύστημα Λογαριασμών (ΕΣΟΛ - βλ. τις παραγράφους 2.71 και 2.73 του Παραρτήματος Α' του Κανονισμού (ΕΚ) 2223/96), στο οποίο το ίδιο άρθρο του σχεδίου παραπέμπει.

β) η περίπτωση α' του άρθρου 22 χρήζει επαναδιατύπωσης.

γ) στο άρθρο 26 παρ. 6 πρέπει να διευκρινισθεί εάν δικαίωμα υποβολής υποψηφιότητας για την πλήρωση της θέσεως προϊσταμένου οικονομικών υπηρεσιών υπουργείων έχουν όλοι οι υπάλληλοι του κλάδου ΠΕ ή μόνο οι έχοντες πτυχίο οικονομικής κατεύθυνσης.

δ) σκόπιμο είναι στα σημεία του σχεδίου νόμου που γίνεται λόγος για δικαίωμα των δημοσίων οργάνων (π.χ. άρθ. 24 παρ. 5) να αντικατασταθεί με τη λέξη αρμοδιότητα, καθόσον τα δημόσια όργανα κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους ασκούν αρμοδιότητες και όχι δικαιώματα.

ε) στο άρθρο 27, ως προς το Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ, πρέπει να προστεθεί, εκτός από την αξιολόγηση, και η διατύπωση γνώμης επί των σχεδίων προϋπολογισμών, καθόσον η αξιολόγηση είναι η ενέργεια, η οποία πρέπει να ακολουθείται από το αποτέλεσμα αυτής (διατύπωση γνώμης).

στ) οι διατάξεις του άρθρου 28 εμπίπτουν, ενόψει του άρθρου 65 του Συντάγματος, στο ρυθμιστικό πεδίο του Κανονισμού της Βουλής.

ζ) η αρχή του άρθρου 30 χρήζει επαναδιατύπωσης. Οι αρμοδιότητες υπέρ του Ο.Δ.ΔΗ.Χ. μπορεί να ανατίθενται με απόφαση του Υπουργού των Οικονομικών, που φέρει όμως ειδική εξουσιοδότηση (άρθ. 43 παρ. 2 του Συντάγματος). Συνεπώς, δεν υπάρχει "ενδεικτική" εξουσιοδότηση και δεν μπορεί να εκκινεί η ρύθμιση "με εξουσιοδότηση του Υπουργού Οικονομικών ...". Και

η) στο τέλος του άρθρου 31 αναγράφεται "υποτομέων του Δημοσίου". Δοθέντος ότι δεν θεσπίζεται (άρθ. 14) υποτομέας του Δημοσίου, χρήζει διορθώσεως (προφανώς νοείται υποτομέας της Κεντρικής Κυβέρνησης).

6. Το τρίτο κεφάλαιο (άρθρα 33 έως και 48) αποτελείται από ρυθμίσεις με τις οποίες επιχειρείται, κατ' εξοχήν, η προσαρμογή της ημεδαπής νομοθεσίας προς την Οδηγία 2011/85 ΕΕ. Η Ευρωπαϊκή Ένωση, μετά την εκδήλωση της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης (τέλη 2008) και ενόψει των ελλείψεων στην αρχιτεκτονική του ενιαίου νομίσματος (ευρώ), έλαβε σειρά μέτρων για ευρύτερο και αποτελεσματικότερο έλεγχο των προϋπολογισμών και της εν γένει δημοσιονομικής διαχείρισης των κρατών-μελών της Ευρωζώνης, μεταφέροντας, κατ' αποτέλεσμα, μέρος της δημοσιονομικής κυριαρχίας από τα κράτη-μέλη (ιδίως τα εθνικά Κοινοβούλια) σε όργανα της Ευρωπαϊκής Ένωσης (Ευρωπαϊκό Συμβούλιο και Επιτροπή). Στο πλαίσιο αυτό εκδόθηκαν, μεταξύ άλλων, οι Κανονισμοί 1177/2011 "Επιτάχυνση και διασαφήνιση της διαδικασίας υπερβολικού ελλείμματος (L. 306), 473/2013 "Παρακολούθηση-εκτίμηση δημοσιονομικών προγραμμάτων και διασφάλιση διόρθωσης υπερβολικού ελλείμματος" (L. 140), 549/2013 "Το Ευρωπαϊκό σύστημα εθνικών και περιφερειακών λογαριασμών της ΕΕ" (L. 174) και η ως άνω Οδηγία. Η Ελληνική Πολιτεία, πρωτίστως με το ν. 4063/2012, έχει ήδη ενσωματώσει στην εθνική νομοθεσία τις σχετικές νομοθετικές πρωτοβουλίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για λόγους, πάντως, συνοχής και ενότητας της νομοθεσίας, ορθώς επαναλαμβάνονται στο υπό εξέταση κεφάλαιο του σχεδίου νόμου οι δημοσιολογιστικής φύσεως διατάξεις του ν. 4063/2012 καθώς (άρθρο 33) και οι διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 3871/2010 περί των γενικών αρχών της δημοσιονομικής διαχείρισης. Η διάταξη, όμως, του τελευταίου εδαφίου του

άρθρου 47 παρ. 1 εντάσσεται, ενόψει του άρθρου 65 του Συντάγματος, στο ρυθμιστικό πεδίο του Κανονισμού της Βουλής.

Θα πρέπει, πάντως, να σημειωθεί ότι η υποχρέωση των κρατών-μελών για δημοσιονομική πειθαρχία και οι σχετικές αρμοδιότητες της Επιτροπής δεν προβλέπονται, το πρώτον, στους ως άνω πρόσφατους Κανονισμούς και Οδηγία. Προβλέπονταν ήδη από τη Συνθήκη για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ειδικότερα, στο άρθρο 126 της Συνθήκης (πρώην άρθρο 104 της Συνθήκης περί ιδρύσεως της Ευρωπαϊκής Κοινότητας) ορίζεται ότι "1. Τα κράτη μέλη αποφεύγουν τα υπερβολικά δημοσιονομικά ελλείμματα. 2. Η Επιτροπή παρακολουθεί την εξέλιξη της δημοσιονομικής κατάστασης και το ύψος του δημοσίου χρέους στα κράτη μέλη προκειμένου να εντοπίσει τις μεγάλες αποκλίσεις. Ειδικότερα, εξετάζει την τήρηση της δημοσιονομικής πειθαρχίας με βάση τα ακόλουθα κριτήρια: α) κατά πόσον ο λόγος του προβλεπόμενου ή υφιστάμενου δημοσιονομικού ελλείμματος προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς β) κατά πόσον ο λόγος του δημόσιου χρέους προς το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν υπερβαίνει μια τιμή αναφοράς ...". Σύμφωνα δε με το προσαρτημένο στις Συνθήκες πρωτόκολλο οι τιμές αναφοράς προσδιορίζονται στο 3% και 60%, αντιστοίχως.

7. Το τέταρτο κεφάλαιο (άρθρα 49 έως και 64) αφορά στις γενικές αρχές που διέπουν τον κρατικό προϋπολογισμό (τακτικό και δημοσίων επενδύσεων) και τους προϋπολογισμούς των φορέων της γενικής κυβέρνησης καθώς και τις διαδικασίες κατάρτισής τους. Προβλέπεται ακόμη η δυνατότητα κατάρτισης προϋπολογισμού προγραμμάτων (άρθ. 56 – π.ρ.β.λ. πάντως και ν. 3492/2006 με

τον οποίο επιχειρήθηκε η κατάρτιση προϋπολογισμού προγραμμάτων, οι διατάξεις του οποίου δεν εφαρμόστηκαν). Η ratio legis όλων των σχετικών ρυθμίσεων είναι η δημοσιονομική πειθαρχία και η εκπόνηση μη χαλαρών, μη ελλειμματικών προϋπολογισμών καθώς και η πρόνοια πρόσληψης τυχόν αποκλίσεων κατά την εκτέλεσή τους. Στο άρθρο, τέλος, 61 παρ. 1 πρέπει να αντικατασταθεί η λέξη "εγκυρότητα" με τη λέξη "ισχύς".

8. Στο πέμπτο κεφάλαιο (άρθρα 65 έως και 128) περιέχονται ρυθμίσεις ως προς την εκτέλεση του κρατικού προϋπολογισμού και τη διαχείριση και έλεγχο των κοινοτικών πόρων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η πλειονότητα των άρθρων του παρόντος κεφαλαίου αποτελεί απλή επανάληψη των άρθρων του ήδη ισχύοντος Δημόσιου Λογιστικού (ν. 2362/1995). Ιδιαίτερα θετικό κρίνεται ότι υιοθετούνται πλέον ρητές ρυθμίσεις στο ίδιο το δημόσιο λογιστικό για την εκτέλεση του προϋπολογισμού των δημοσίων επενδύσεων (άρθρα 78 έως 80), που μέχρι σήμερα ήταν εγκατεσπαρμένες σε διάφορα νομοθετήματα και κυρίως σε υπουργικές αποφάσεις. Όσον αφορά στο Ελεγκτικό Συνέδριο, θετικές είναι οι ρυθμίσεις για την ανά τρίμηνο ενημέρωσή του ως προς τις ανακατανομές των πιστώσεων του προϋπολογισμού (άρθρο 71 παρ. 6) και για την ενημέρωσή του ως προς την πορεία των δημοσίων εσόδων (άρθρο 75 παρ. 3). Η ρύθμιση, πάντως, του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου 1 του άρθρου 67 ως προς τους ΟΤΑ θέτει ζητήματα συμβατότητάς της με το άρθρο 102 του Συντάγματος και την κατοχυρωμένη σε αυτό διοικητική αυτοτέλεια των ΟΤΑ, δοθέντος ότι η κρατική διοίκηση (κεντρική ή αποκεντρωμένη) μόνο εποπτεία μπορεί να ασκήσει επί των πράξεών τους (βλ. και Πρακτικά της 8^{ης}/17.4.2013 Γενικής

Συνεδριάσεως της Ολομ. Ελ. Συνεδρίου). Επίσης, πρέπει να διαγραφεί η πρώτη παράγραφος του άρθρου 89, καθόσον οι Υπηρεσίες Εντελλομένων Εξόδων έχουν μετονομασθεί σε ΥΔΕ από το 1995 (άρθ. 23 παρ. 1 του ν. 2362/1995).

9. Στο έκτο κεφάλαιο (άρθρα 129 έως 155) ρυθμίζονται θέματα περί των δημοσίων συμβάσεων, της παραγραφής των απαιτήσεων υπέρ και εις βάρος του Δημοσίου και περί των δημοσίων υπολόγων. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι τα σχετικά άρθρα αποτελούν απλή επανάληψη των αντίστοιχων άρθρων του ήδη ισχύοντος Δημοσίου Λογιστικού (άρθρα 79 έως 85 ως προς τις δημόσιες συμβάσεις, άρθρα 86 έως 95 ως προς την παραγραφή των απαιτήσεων και άρθρα 54 έως 59 για τους υπολόγους).

10. Στο τελευταίο κεφάλαιο (άρθρα 156 έως 177) ρυθμίζονται τα λοιπά ζητήματα που άπτονται της ύλης του Δημοσίου Λογιστικού. Η πλειονότητα των άρθρων και του παρόντος κεφαλαίου αποτελεί επανάληψη ήδη ισχυόντων άρθρων του Δημοσίου Λογιστικού, όπως έχει τροποποιηθεί από τις διατάξεις του ν. 3871/2010. Ιδιαίτερα θετικό είναι το γεγονός ότι λαμβάνεται ειδική μέριμνα (άρθρα 168 και 169) για τη λειτουργία των συστημάτων εσωτερικού ελέγχου των δαπανών σε όλους τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης. Είναι πράγματι χρήσιμο κάθε δημόσιος φορέας, που δαπανά δημόσιο χρήμα, να διαθέτει ίδιους μηχανισμούς (σύστημα εσωτερικού ελέγχου) ελέγχου της νομιμότητας των δημοσίων δαπανών ώστε να προλαμβάνει την παράνομη εκταμίευση ή σπατάλη του δημοσίου χρήματος. Στο πλαίσιο, επίσης, του σκοπού της δημοσιονομικής πειθαρχίας και της αυστηρής εκτέλεσης των προϋπολογισμών τους, θεσπίζονται κυρώσεις (περικοπές λειτουργικών δαπανών, διακοπή επιχορηγήσεων,

παρακράτηση κεντρικών αυτοτελών πόρων για τους ΟΤΑ) σε βάρος φορέων της Γενικής Κυβέρνησης σε περίπτωση που είτε διαπιστώνεται απόκλιση άνω του 10% από τους τριμηνιαίους δημοσιονομικούς στόχους είτε δεν υποβάλλουν εμπροθέσμως τα προβλεπόμενα λογιστικά στοιχεία ως προς τη διαχείρισή τους. Τέλος, στην παρ. 1 του άρθρου 177 πρέπει να διευκρινισθεί ότι το Ελεγκτικό Συνέδριο γνωμοδοτεί για νομοσχέδια δημοσιονομικής διαχείρισης, που υποβάλλονται ενώπιόν του από τον Υπουργό Οικονομικών, προκειμένου να μην εκληφθεί ότι επιλαμβάνεται της σχετικής γνωμοδοτήσεως αυτεπαγγέλτως.

Τέλος, θετική κρίνεται η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 177, με την οποία επεκτείνονται οι ρυθμίσεις του άρθρου 3 παρ. 9 του ν. 3074/2002, όπως ισχύουν, και στο προσωπικό του Ελεγκτικού Συνεδρίου. Με τις διατάξεις αυτές διασφαλίζεται ότι οι δικαστικοί υπάλληλοι του Ελεγκτικού Συνεδρίου δεν εξετάζονται, δεν διώκονται και δεν ενάγονται για γνώμη που διατύπωσαν ή πράξη που εξέδωσαν κατά την άσκηση των ελεγκτικών καθηκόντων, εκτός από τις περιπτώσεις δόλου, ενώ σε περίπτωση εξέτασης, ποινικής δίωξης ή αγωγής για αποδιδόμενες σε αυτούς πράξεις ή παραλείψεις κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, μπορούν να παρίστανται και να εκπροσωπούνται ενώπιον των ποινικών ή πολιτικών δικαστηρίων από μέλος του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, κατόπιν υποβολής σχετικού αιτήματος προς το ΝΣΚ, το οποίο γίνεται υποχρεωτικά δεκτό.

Επισημαίνεται ότι οι ως άνω διατάξεις ισχύουν ήδη για τους Ελεγκτές του Σώματος Επιθεωρητών Ελεγκτών Δημόσιας Διοίκησης και τους Επιθεωρητές του Σώματος Επιθεωρητών Υγείας και Πρόνοιας (άρθρο 66 παρ. 1

ν. 3984/2011, ΦΕΚ Α' 150), καθώς και στους υπαλλήλους του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης που έχουν την αρμοδιότητα εφαρμογής των άρθρων 39 και 40 του ν. 3918/2011 (Α' 31), καθώς και στα μέλη της Επιτροπής Τιμών του άρθρου 39 του ίδιου νόμου (άρθρο 36 παρ. 4 του ν. 4025/2011, ΦΕΚ Α' 228).

Η Ολομέλεια, ύστερα από μακρά διαλογική συζήτηση μεταξύ των μελών της και με τη σύμφωνη γνώμη του παρισταμένου Γενικού Επιτρόπου της Επικρατείας, δέχθηκε την ανωτέρω εισήγηση του Συμβούλου Σταματίου Πουλή με τις αναφερόμενες σ' αυτή ειδικότερες παρατηρήσεις.

.....
.....

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΡΑΒΟΚΥΡΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ

Για την ακρίβεια
Η Γραμματέας

ΙΩΑΝΝΑ ΑΝΤΩΝΟΓΙΑΝΝΑΚΗ